

การพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น

The Development of Dress Decorated
with Hmong Cross-stitch for Teenagers

เสาวนีย์ เถากิตติกุล

SAOWANEE THAOKITTIKUL

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหา
บัณฑิตสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2556

การพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น

The Development of Dress Decorated
with Hmong Cross-stitch for Teenagers

เสาวनीย์ เถากิตติกุล
SAOWANEE THAOKITTIKUL

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหา
บัณฑิตสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักมั่งสำหรับวัยรุ่น
ชื่อ นามสกุล เสาวนีย์ เกากิตติกุล
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์
คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวณิช

คณะกรรมการการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ดร. เฉลียว หมดอิ้ว)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์บุษรา สร้อยระย้า)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวณิช)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชฎาภัทร์ กี่อารีโย)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ชื่อ สกุล	เสาวนีย์ เกากิตติกุล
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาและคณะ	คหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้คือกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่มีอายุ 15-25 ปี ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม และผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง จำนวน 9 ชุด โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามแบบบังเอิญ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 21 – 23 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีรายได้ (ต่อเดือน) ต่ำกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่มีความสนใจผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง และยังคงใช้เคยซื้อ ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง โดยซื้อเป็นของที่ระลึกมากที่สุด ส่วนปัญหาที่พบจากการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง คือ ด้ายเป็นขุย เหตุผลที่พิจารณาในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง คือ การดูแลรักษา และเหตุผลที่พิจารณาในการเลือกซื้อชุดกระโปรงติดกัน คือ ความสวยงาม ช่วงราคาที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อชุดกระโปรงติดกัน คือ ช่วงราคา 301-500 บาท นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสนใจในการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง โดยให้เหตุผลว่า เป็นการช่วยส่งเสริมอนุรักษ์ผ้าปักม้ง เพิ่มโอกาสให้วัยรุ่นได้มีโอกาสใส่เสื้อผ้าที่ทำมาจากปักม้งมากขึ้น ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น พบว่าทุกแบบได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาผลิตภัณฑ์, ชุดกระโปรงติดกัน, ผ้าปักม้ง, วัยรุ่น

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ นवलแข ปาลิวิษ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และแนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ ตรวจสอบและแก้ไขทุกขั้นตอนจนงานวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร. เฉลียว หมดอิ้ว และรองศาสตราจารย์ บุษรา สร้อยระย้า ที่กรุณาสละเวลามาเป็นประธานกรรมการและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสาวลักษณ์ คงคาอุยฉาย ที่ได้ให้คำปรึกษาในการวางแผนงานวิจัย ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ชี้แนะ และให้ข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยมาโดยตลอดจนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการศึกษา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และคณะออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูล คำแนะนำ และบริการต่างๆ เป็นอย่างดี ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

สิ่งสำคัญที่สุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา ขอขอบคุณสมาชิกทุกคนในครอบครัว ตลอดจนบุคคลต่างๆ ที่มีส่วนร่วมจนทำให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จด้วยความสมบูรณ์

ผู้ศึกษาจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

เสาวนีย์ เถากิตติกุล

Thesis title The Development of Dress Decorated with Hmong Cross- stitch for Teenagers
Author Saowanee Thaokittikul
Degree Master of Home Economics
Major Program Home Economics
Academic Year 2013

ABSTRACT

The objectives of this research were to develop dress decorated with Hmong cross - stitch for teenagers and to study customer satisfactions towards dress decorated with Hmong cross- stitch for teenagers. Sampling groups are 400 teenage ladies aged from 15 years old up to 25 years old living in Chiang Mai. Tools used are questionnaires and dress decorated with Hmong cross- stitch prototype in the amount of 9 different models by using random sampling. The collected data were analyzed by using statistics on percentage, mean and standard deviation.

The results of the research showed that most of the respondents aged from 21-23 years old which their educations were in bachelor level and occupations as students earning income less than 10,000 Baht/month. Most of them interested in Hmong cross-stitch and used to use products from Hmong cross- stitch and the objective of the purchasing is to give as souvenir in most cases. The drawback found from using the products made of Hmong cross- stitch was thread lint. Easy- care remained the reason of buying products derived from Hmong cross- stitch and beauty was the reason to buy dress. The price range to buy dress was 301฿ – 500 ฿. In addition, the result declared that the majority of respondents interested in dress decorated with Hmong cross- stitch as the result of promoting Hmong cross- stitch and enhancing the opportunities for teenagers to experience clothing made from Hmong cross- stitch. The analysis of respondent satisfaction towards dress decorated with Hmong cross- stitch for teenagers revealed that all models gained high level of satisfaction.

Keywords: product development, dress, Hmong cross- stitch, teenager

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(ก)
Abstract	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ค)
สารบัญ	(ง)
สารบัญตาราง	(ฉ)
สารบัญภาพ	(ช)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.5 นิยามศัพท์	4
1.6 คำสำคัญ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับชุดติดกัน (Dress)	6
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าปักม้ง	7
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบและตกแต่งเสื้อผ้า	19
2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับวัยรุ่น	31
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	40
3.1 เครื่องมือที่ใช้	40
3.2 วิธีการ	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	68
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
4.2 การอภิปรายผล	97
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	101
5.1 สรุปผล	101

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.2 ข้อเสนอแนะ	103
เอกสารอ้างอิง	104
ภาคผนวก	110
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	111
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	114
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	142

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	สรุปการเลือกเส้นกรอบนอกโดยกลุ่มตัวอย่าง	47
3.2	ผลการคัดเลือกแบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับ วัยรุ่นจากผู้เชี่ยวชาญ	55
4.1	อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	71
4.2	ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม	71
4.3	อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม	72
4.4	รายได้ (ต่อเดือน) ของผู้ตอบแบบสอบถาม	72
4.5	ความสนใจผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งของผู้ตอบแบบสอบถาม	73
4.6	การใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งของผู้ตอบแบบสอบถาม	73
4.7	ประเภทผลิตภัณฑ์ผ้าปักม้งที่ผู้ตอบแบบสอบถามเคยซื้อ	74
4.8	ปัญหาที่พบในการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง	74
4.9	ข้อพิจารณาในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง	75
4.10	ข้อพิจารณาในการเลือกซื้อชุดกระโปรงติดกัน	76
4.11	ช่วงราคาของผู้ตอบแบบสอบถามใช้จ่ายเพื่อซื้อชุดกระโปรงติดกัน	77
4.12	ความเห็นในการพัฒนาผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งเพื่อตกแต่งชุดกระโปรง ติดกันสำหรับวัยรุ่น	77
4.13	ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง สำหรับวัยรุ่นชุดที่ 1	79
4.14	ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง สำหรับวัยรุ่นชุดที่ 2	81
4.15	ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง สำหรับวัยรุ่นชุดที่ 3	83
4.16	ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง สำหรับวัยรุ่นชุดที่ 4	85
4.17	ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง สำหรับวัยรุ่นชุดที่ 5	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.18 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง สำหรับวัยรุ่นุ่นชุดที่ 6	89
4.19 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง สำหรับวัยรุ่นุ่นชุดที่ 7	91
4.20 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง สำหรับวัยรุ่นุ่นชุดที่ 8	93
4.21 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง สำหรับวัยรุ่นุ่นชุดที่ 9	95
4.22 ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมต่อการพัฒนาชุดกระโปรง ติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่นุ่น	96

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า	
2.1	เทคนิคการปักแบบลายสอง	9
2.2	เทคนิคการปักแบบลายขัด	9
2.3	เทคนิคการปักแบบลายเส้น	10
2.4	เทคนิคการปักไขว้	10
2.5	ลายไฮ	11
2.6	ลายกันหอย	11
2.7	ลายดาว	12
2.8	ลายดอกไม้	12
2.9	ลายเท้าช้าง	13
2.10	ลายพื้นเลื่อย	13
2.11	ลายหัวใจ	14
2.12	ลายเจดีย์ หรือลายบันไดฟ้า	14
2.13	ลายกันหอยผสมลายดอกไม้	15
2.14	ลายไฮผสมลายพื้นเลื่อย	15
2.15	ลายรากไม้เป็นลายที่เกิดจากลายเจดีย์ หรือ ลายบันไดฟ้าผสมลายพื้นเลื่อย และลายไฮ	15
2.16	ลายเจดีย์ หรือ ลายบันไดฟ้าผสมลายพื้นเลื่อย	16
2.17	ลายปักที่พัฒนาจากลายเดิม ลายเท้าช้างผสมลายดาว	16
2.18	ลายผีเสื้อ ลายนก ลายดอกไม้	17
2.19	ชุดกระโปรงติดกันจากผ้าปักมั่ง	18
2.20	เส้นกรอบนอก	23
2.21	สีสำหรับสตรีในฤดูกาล Spring และ Summer 2014	26
2.22	เสื้อผ้าจากงานต่อผ้า	30
2.23	การตกแต่งเสื้อผ้าด้วย Applique	31
3.1	ด้ายชนิดต่างๆ ที่ใช้ในการทอลอง	41
3.2	ลวดลายปักจากด้าย 3 ชนิด	42
3.3	การทอลองปักลวดลายด้วยโทนสีทั้ง 3 โทน	43

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.4 แม่แบบลวดลายผ้าปักม้ง	44
3.5 ลายปักผ้าปักม้งลายที่ 1	44
3.6 ลายปักผ้าปักม้งลายที่ 2	45
3.7 ลายปักผ้าปักม้งลายที่ 3	45
3.8 เส้นกรอบนอกเสื้อผ้า	46
3.9 แผนผังการคัดเลือกแบบร่างชุดกระโปรงติดกันเพื่อตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ ต้นแบบ	49
3.10 แบบร่างชุดที่ 1	50
3.11 แบบร่างชุดที่ 2	50
3.12 แบบร่างชุดที่ 3	51
3.13 แบบร่างชุดที่ 4	51
3.14 แบบร่างชุดที่ 5	52
3.15 แบบร่างชุดที่ 6	52
3.16 แบบร่างชุดที่ 7	53
3.17 แบบร่างชุดที่ 8	53
3.18 แบบร่างชุดที่ 9	54
3.19 แบบร่างที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ	57
3.20 ชุดที่ 1	58
3.21 ชุดที่ 2	59
3.22 ชุดที่ 3	59
3.23 ชุดที่ 4	60
3.24 ชุดที่ 5	60
3.25 ชุดที่ 6	61
3.26 ชุดที่ 7	61
3.27 ชุดที่ 8	62
3.28 ชุดที่ 9	62

สารบัญภาพ (ต่อ)

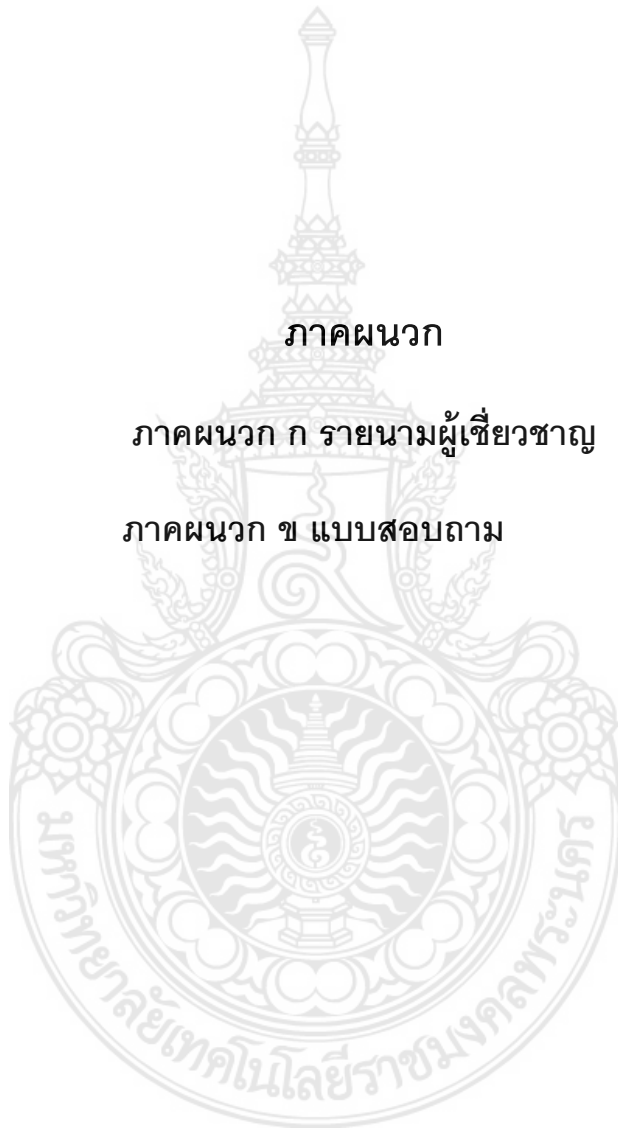
ภาพที่	หน้า
4.1 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ทรง Slim line	69
4.2 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ทรง Soft conscious line	69
4.3 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ทรง H line	70

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข แบบสอบถาม

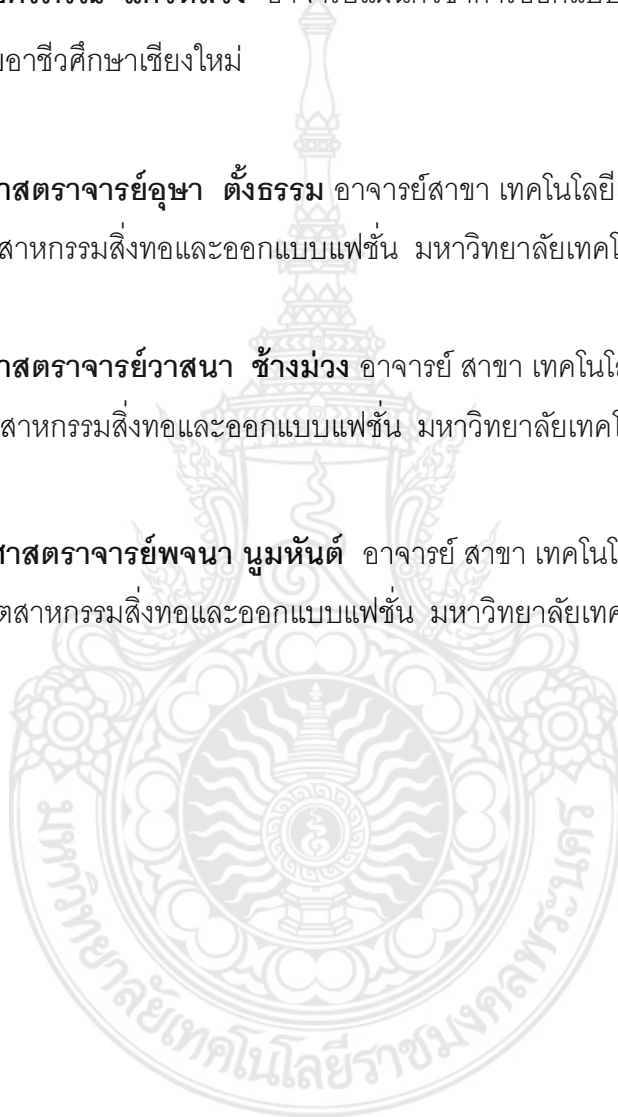
ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

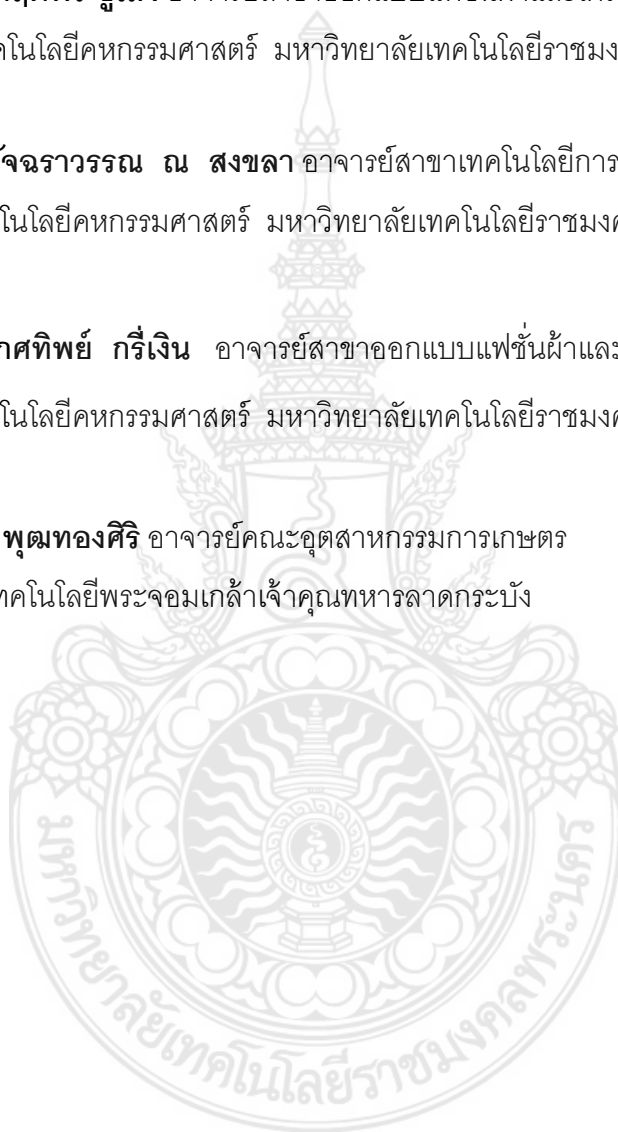
รายนามผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักมั่ง

1. อาจารย์สุธิลักษณ์ เกิดสว่างกุล อาจารย์แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่
2. อาจารย์ศิริภรณ์ แก้วหลวง อาจารย์แผนกวิชาการออกแบบ ประเภทวิชาศิลปกรรม
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุษา ตั้งธรรม อาจารย์สาขา เทคโนโลยีเสื้อผ้า
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วาสนา ช้างมั่ง อาจารย์ สาขา เทคโนโลยีเสื้อผ้า
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พจนา นุ่มหิ้นต์ อาจารย์ สาขา เทคโนโลยีเสื้อผ้า
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถาม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมล พรหมล้ำวรรณ อาจารย์ สาขา เทคโนโลยีเสื้อผ้า
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. อาจารย์กฤตพร ชูแสง อาจารย์สาขาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. อาจารย์อัจฉราวรรณ ณ สงขลา อาจารย์สาขาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. อาจารย์เกศทิพย์ กรี่เงิน อาจารย์สาขาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. ดร.ธงชัย พุฒทองศิริ อาจารย์คณะอุตสาหกรรมการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม**เรื่อง เส้นกรอบนอกของชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่น****คำอธิบาย**

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ **เรื่องการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น** ในระดับปริญญาโทหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
- 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น

ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวมเพื่อคำตอบในการวิจัย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีจึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาวเสาวนีย์ เกากิตติกุล

นักศึกษาระดับปริญญาโท

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย

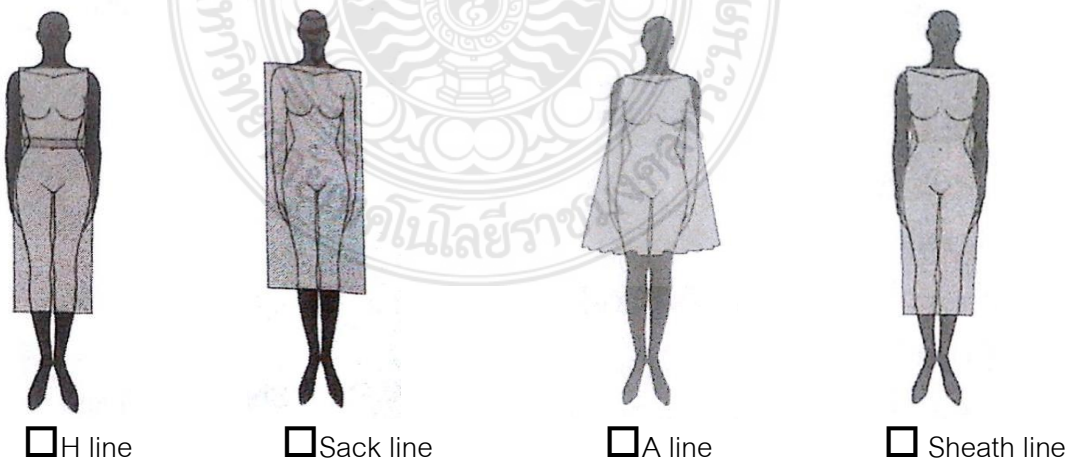
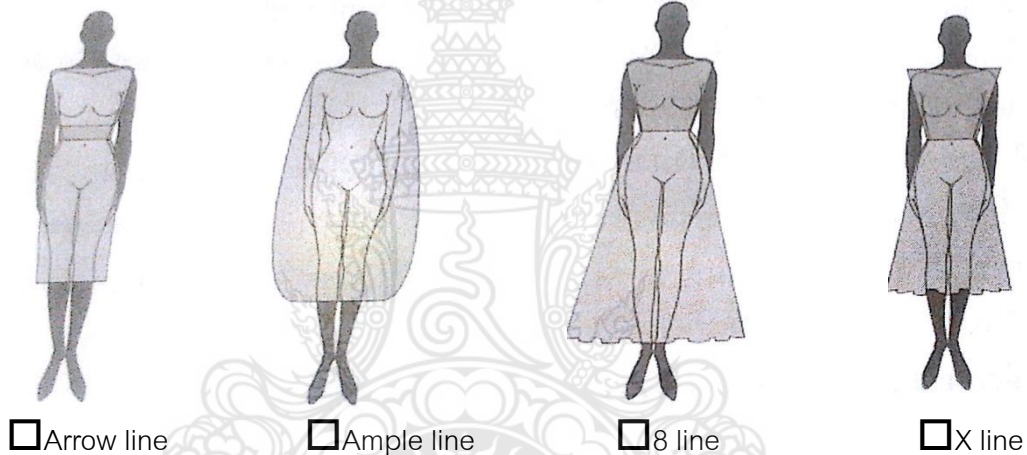
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แบบสอบถาม

เรื่อง รูปทรงเส้นกรอบนอกของชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่น

คำชี้แจง โปรดเลือกรูปทรงของเส้นกรอบนอกที่ท่านคิดว่าเหมาะสมที่สุดที่จะนำมาทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น โดยเลือกเพียง 1 รูปทรงเท่านั้น ด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ได้รูปทรงที่ท่านเลือก

หมายเหตุ เส้นกรอบนอก คือ “โครงสร้างเสื้อผ้า” ที่ปรากฏเป็นภาพจากการมองเห็น ประกอบขึ้นจากชิ้นส่วนต่างๆ ของแบบตัด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่นำไปสู่กระบวนการตัดเย็บ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของเสื้อผ้า มีผลต่อความรู้สึก จนเกิดความพึงพอใจในการสวมใส่

Straight line

Spindle line

Slim line

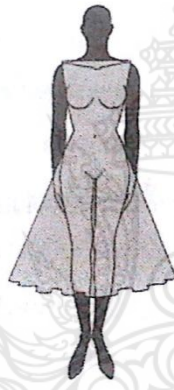

Soft conscious

line

Tulip line

Fit and flare line

Princess line

Pencil line

Mermaid line

Y line

แบบสอบถาม
วิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

วัตถุประสงค์

เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบร่างชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่นที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการกำหนดแบบชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่นที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง และนำไปตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบต่อไป

คำชี้แจง

ขอความอนุเคราะห์ท่านในการตอบแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามประกอบด้วยแบบร่างชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่นที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง จำนวนทั้งสิ้น 45 แบบ แบ่งเป็นรูปแบบของเส้นกรอบนอกจำนวน 3 ทรง ทรงละ 15 แบบ ให้ท่านพิจารณาคัดเลือกแบบร่างของชุดที่เหมาะสมที่สุด เพื่อนำไปตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่นที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งต้นแบบต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นางสาวเสาวนีย์ เถากิตติกุล

นักศึกษาระดับปริญญาโท

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความและเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด
 แบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 1 ทรง Slim line จำนวน 5 แบบ โปรดเลือกเพียง 1 แบบ

- แบบที่ 1 แบบที่ 2 แบบที่ 3 แบบที่ 4 แบบที่ 5

เหตุผลที่เลือกเพราะ.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 2 ทรง Slim line จำนวน 5 แบบ โปรด
เลือกเพียง 1 แบบ

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

แบบที่ 5

เหตุผลที่เลือกเพราะ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

แบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 3 ทรง Slim line จำนวน 5 แบบ โปรด
เลือกเพียง 1 แบบ

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

แบบที่ 5

เหตุผลที่เลือกเพราะ

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 1 ทรง Soft conscious line จำนวน 5
แบบ โปรดเลือกเพียง 1 แบบ

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

แบบที่ 5

เหตุผลที่เลือกเพราะ

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

แบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 2 ทรง Soft conscious line จำนวน 5
แบบ โปรดเลือกเพียง 1 แบบ

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

แบบที่ 5

เหตุผลที่เลือกเพราะ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

แบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 3 ทรง Soft conscious line จำนวน 5
แบบ โปรดเลือกเพียง 1 แบบ

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

แบบที่ 5

เหตุผลที่เลือกเพราะ

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 1 ทรง H line จำนวน 5 แบบ โปรดเลือก
เพียง 1 แบบ

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

แบบที่ 5

เหตุผลที่เลือกเพราะ.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 2 ทรง H line จำนวน 5 แบบ โปรดเลือก
เพียง 1 แบบ

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

แบบที่ 5

เหตุผลที่เลือกเพราะ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 3 ทรง H line จำนวน 5 แบบ โปรดเลือก
เพียง 1 แบบ

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

แบบที่ 4

แบบที่ 5

เหตุผลที่เลือกเพราะ

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสอบถามความพึงพอใจ
เรื่อง การพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น

.....

คำอธิบาย

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทหลักสูตร
คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริโภค

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้บริโภค ที่มีต่อการพัฒนาผ้าปักม้งเพื่อตกแต่งชุดกระโปรง
ติดกันสำหรับวัยรุ่น

ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง
ข้อมูลที่ได้จะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวมเพื่อคำตอบในการศึกษาวิจัย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีจึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาว เสาวนีย์ เถากิตติกุล

นักศึกษาระดับปริญญาโท

หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริโภค

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงที่เกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. อายุ

15 - 17 ปี

18 -20 ปี

21 - 23 ปี

24 - 25 ปี

2. การศึกษา

ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย

มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

3. อาชีพ

นักเรียน / นักศึกษา

รับราชการ

ธุรกิจส่วนตัว

พนักงานเอกชน

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. รายได้ (ต่อเดือน)

ต่ำกว่า 10,000 บาท

10,001 – 15,000 บาท

15,001 – 20,000 บาท

20,001 – 25,000 บาท

25,001 – 30,000 บาท

30,001 ขึ้นไป

5. ท่านรู้จักผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งหรือไม่

รู้จัก

ไม่รู้จัก

6. ท่านมีความสนใจในผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งหรือไม่

สนใจ

ไม่สนใจ

7. ท่านเคยใช้หรือเคยซื้อ ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งหรือไม่

เคยใช้/เคยซื้อ

ไม่เคยใช้/ไม่เคยซื้อ

(ถ้าท่านเคยใช้/เคยซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งให้ตอบคำถามข้อ 8-9

แต่ถ้าไม่เคยใช้/ไม่เคยซื้อ ให้ข้ามไปตอบคำถามข้อ 10)

8. ท่านเคยใช้/เคยซื้อผลิตภัณฑ์ประเภทใดจากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

ของที่ระลึก

กระเป๋า

รองเท้า

อื่น (โปรดระบุ).....

9. ท่านเคยพบปัญหาใดในการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ไม่เคยพบปัญหา

ราคาสูง

สีตก

รูปแบบผลิตภัณฑ์ไม่ทันสมัย

ด้ายเป็นขุย

อื่น (โปรดระบุ).....

10. ถ้าท่านจะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง ท่านคิดว่าจะพิจารณาข้อใด

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ชนิดของผ้า

ลวดลาย

ราคา

สี

แหล่งผลิต

การดูแลรักษา

อื่น (โปรดระบุ).....

11. ถ้าท่านจะเลือกซื้อชุดกระโปรงติดกัน ท่านคิดว่าจะพิจารณาข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สีส้น

รูปแบบ

ราคา

ความสวยงาม

การตกแต่ง

เครื่องหมายการค้า

วัสดุที่ใช้

ความเหมาะสมและโอกาสการใช้งาน

อื่น (โปรดระบุ).....

12. ช่วงราคาที่ท่านใช้จ่ายเพื่อซื้อชุดกระโปรงติดกัน อยู่ที่ช่วงราคาใด

100 -300 บาท

301-500 บาท

501-700 บาท

701-900 บาท

มากกว่า 900 บาท

13. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในการพัฒนาผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งเพื่อตกแต่งชุดกระโปรงติดกันสำหรับ
วัยรุ่น

เห็นด้วย เพราะ

.....

ไม่เห็นด้วย เพราะ.....

.....

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาผ้าปักม้งเพื่อตกแต่งชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่น
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด โดย
คำถามแต่ละข้อจะกำหนดระดับเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ชุดที่ 1	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		1	2	3	4	5
<p>ด้านหน้า</p> <p>ด้านหลัง</p> 	ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก					
	- ขนาดของลวดลาย					
	- การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก					
	- ความสวยงามของลวดลายปัก					
	ความเหมาะสมของชุดติดกัน					
	- รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น					
	- ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง					
	- การเลือกสีของชุด					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด					
	- การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์					
	- การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง					
- การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์						
- ความทันสมัย						
- ความประณีตในการตัดเย็บ						
- ความสวยงามโดยรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 2	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		1	2	3	4	5
<p>ด้านหน้า</p> <p>ด้านหลัง</p> 	ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก					
	- ขนาดของลวดลาย					
	- การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก					
	- ความสวยงามของลวดลายปัก					
	ความเหมาะสมของชุดติดกัน					
	- รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น					
	- ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง					
	- การเลือกสีของชุด					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด					
	- การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์					
	- การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง					
- การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์						
- ความทันสมัย						
- ความประณีตในการตัดเย็บ						
- ความสวยงามโดยรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 3	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		1	2	3	4	5
<p>ด้านหน้า</p> <p>ด้านหลัง</p> 	ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก					
	- ขนาดของลวดลาย					
	- การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก					
	- ความสวยงามของลวดลายปัก					
	ความเหมาะสมของชุดติดกัน					
	- รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น					
	- ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง					
	- การเลือกสีของชุด					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด					
	- การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์					
	- การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง					
	- การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์					
	- ความทันสมัย					
- ความประณีตในการตัดเย็บ						
- ความสวยงามโดยรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 4	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		1	2	3	4	5
<p>ด้านหน้า</p> <p>ด้านหลัง</p> 	ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก					
	- ขนาดของลวดลาย					
	- การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก					
	- ความสวยงามของลวดลายปัก					
	ความเหมาะสมของชุดติดกัน					
	- รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น					
	- ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง					
	- การเลือกสีของชุด					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด					
	- การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์					
	- การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง					
- การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์						
- ความทันสมัย						
- ความประณีตในการตัดเย็บ						
- ความสวยงามโดยรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 5	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		1	2	3	4	5
<p>ด้านหน้า</p> <p>ด้านหลัง</p> 	ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก					
	- ขนาดของลวดลาย					
	- การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก					
	- ความสวยงามของลวดลายปัก					
	ความเหมาะสมของชุดติดกัน					
	- รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น					
	- ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง					
	- การเลือกสีของชุด					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด					
	- การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์					
	- การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง					
- การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์						
- ความทันสมัย						
- ความประณีตในการตัดเย็บ						
- ความสวยงามโดยรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 6	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		1	2	3	4	5
<p>ด้านหน้า</p> <p>ด้านหลัง</p> 	ความเหมาะสมของผ้าปักมั่ง					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก					
	- ขนาดของลวดลาย					
	- การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก					
	- ความสวยงามของลวดลายปัก					
	ความเหมาะสมของชุดติดกัน					
	- รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น					
	- ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง					
	- การเลือกสีของชุด					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด					
	- การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์					
	- การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักมั่ง					
	- การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์					
	- ความทันสมัย					
- ความประณีตในการตัดเย็บ						
- ความสวยงามโดยรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 7	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		1	2	3	4	5
<p>ด้านหน้า</p> <p>ด้านหลัง</p> 	ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก					
	- ขนาดของลวดลาย					
	- การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก					
	- ความสวยงามของลวดลายปัก					
	ความเหมาะสมของชุดติดกัน					
	- รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น					
	- ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง					
	- การเลือกสีของชุด					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด					
	- การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์					
	- การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง					
- การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์						
- ความทันสมัย						
- ความประณีตในการตัดเย็บ						
- ความสวยงามโดยรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 8	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		1	2	3	4	5
<p>ด้านหน้า</p> <p>ด้านหลัง</p> 	ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก					
	- ขนาดของลวดลาย					
	- การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก					
	- ความสวยงามของลวดลายปัก					
	ความเหมาะสมของชุดติดกัน					
	- รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น					
	- ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง					
	- การเลือกสีของชุด					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด					
	- การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์					
	- การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง					
- การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์						
- ความทันสมัย						
- ความประณีตในการตัดเย็บ						
- ความสวยงามโดยรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 9	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		1	2	3	4	5
<p>ด้านหน้า</p> <p>ด้านหลัง</p> 	ความเหมาะสมของผ้าปักมั่ง					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก					
	- ขนาดของลวดลาย					
	- การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก					
	- การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก					
	- ความสวยงามของลวดลายปัก					
	ความเหมาะสมของชุดติดกัน					
	- รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น					
	- ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง					
	- การเลือกสีของชุด					
	- การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด					
	- การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์					
	- การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักมั่ง					
- การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์						
- ความทันสมัย						
- ความประณีตในการตัดเย็บ						
- ความสวยงามโดยรวม						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะโดยรวม

.....

.....

.....

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นางสาวเสาวนีย์ เกาภิตติกุล
วัน เดือน ปีเกิด 7 ตุลาคม 2531
ภูมิลำเนา อำเภอกัลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรี (สาขาวิชาออกแบบ แฟชั่นผ้าและ เครื่องแต่งกาย)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2555

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แฟชั่นมีการเคลื่อนไหวและหมุนเวียนอยู่เสมอจะช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับสภาพสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ ปัจจุบันนี้ทุกคนต่างพยายามหาแนวทางการแต่งตัวที่เป็นตัวของตัวเองมากขึ้น โดยเฉพาะสตรีกล้าแต่งตัวมากขึ้น สตรีส่วนใหญ่จะเลือกซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูปมากกว่าสั่งตัด โดยเลือกรูปแบบเสื้อผ้าที่เรียบง่ายสามารถสวมใส่ได้หลายโอกาส และตามสมัยนิยม (ถัญชิตถันต, 2551) เสื้อผ้าสำเร็จรูปคือเสื้อผ้าที่ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อขนาดที่ใกล้เคียงกับรูปร่างของตนเองไปสวมใส่ได้ทันที ชุดกระโปรงติดกันได้มีพัฒนาการในหลายๆ ด้านแตกต่างไปจากยุคสมัยก่อนๆ อย่างเห็นได้ชัดเจน แต่อย่างไรก็ตามชุดกระโปรงติดกันเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูปอีกชนิดหนึ่งที่ไม่่ว่าเวลาจะผ่านไป หรือ กระแสแฟชั่นจะเปลี่ยนไปอย่างไร ความนิยมของชุดกระโปรงติดกัน ก็ยังคงเป็นที่นิยม สังเกตได้ว่าไม่ ว่าจะเป็นเด็กหญิงเล็กๆ วัย 5 ขวบ หรือหญิงสาวส่วนมากก็จะนิยมใส่ชุดกระโปรงติดกัน ซึ่งภาพ เหล่านี้เป็นภาพที่ทุกคนคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี (พัชรินทร์, 2553) ปกติชุดติดกันนั้นราคาถูกกว่าเสื้อผ้า คนละท่อน ชุดกระโปรงติดกันนั้นยังเป็นชุดที่ผู้หญิงส่วนมากนิยมสวมใส่ในหลายโอกาส ไม่ว่าจะเป็ นการใส่ไปเที่ยว ใส่ไปงานเลี้ยง หรือใส่อยู่บ้านและสวมใส่ได้ง่ายไม่ยุ่งยาก เหมาะกับยุคปัจจุบันที่ทุกคน ต้องเร่งรีบไปเรียน ไปทำงาน ทำให้มีเวลาในการแต่งตัวน้อยลง ประกอบกับปัจจุบันสังคมไทย ปรับเปลี่ยนไปโดยส่งเสริมให้เด็กเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดสร้างสรรค์ มีอิสระในการแสดงออก และ กล้าแสดงออกมากขึ้น ดังนั้นวัยรุ่นในปัจจุบันจึงมีการแสดงออกได้หลายทาง เสื้อผ้าเป็นเครื่องมือชนิด หนึ่งในการแสดงออกถึงความเป็นตัวตน ความชัดเจนในบุคลิกภาพจะมีมากกว่าอดีต

ชาวเขาเผ่าม้ง มีการทอผ้า ปักผ้า เพื่อใช้กันในครัวเรือนซึ่งผ้าปักของชาวเขาเผ่าม้งเป็นงาน ฝีมือที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษมาหลายร้อยปีแล้ว เกิดจากการนำป่านป่า ผ้ายหรือใยกล้วย ที่ปลูก ในหมู่บ้านมาปั่นเป็นเส้นเล็ก ๆ แล้วนำมาทอเป็นผืนด้วยเครื่องทอผ้าแบบง่ายๆ คือใช้กี่เอดโดยผูก

ปลายกลุ่มด้ายยื่นเข้ากับเสา อีกข้างหนึ่งผูกกับเอวแล้วทอ เป็นการทอแบบดั้งเดิมจากนั้นนำมาปักด้วยมือเป็นลวดลายอย่างประณีต โดยลวดลายที่อยู่บนชิ้นงานนั้น เกิดขึ้นจากการรังสรรค์จากภูมิปัญญาของผู้ทำลวดลายที่เกิดขึ้นจึงไม่มีการซ้ำกันเลย เพียงแต่มีต้นแบบมาจากลวดลายโบราณซึ่งอาจเป็นตัวหนังสือหรือจากสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ เช่น ใบไม้ เท้าช้าง ดวงดาว เป็นต้น ทำให้ชิ้นงานแต่ละชิ้นมีลวดลายไม่ซ้ำกันและยังมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของชนเผ่าของตนเองได้ (ภคภิญญา, 2553) แต่ที่ผ่านมาผ้าปักมักกลับไม่ได้รับความนิยมในการนำมาตัดเย็บเสื้อผ้าเท่าใดนัก ทั้งๆ ที่มีความสวยงาม โดดเด่นด้วยลายปักที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าเนื้อผ้าของใยแก้วขนาค่อนข้างหนา เกิดรอยยับง่าย (หฤทัย, 2551)

อย่างไรก็ดีในปัจจุบันได้มีพ่อค้าแม่ค้าบางคนที่เล็งเห็นถึงความเป็นไปได้ทางการตลาดโดยหลังจากรับซื้อเสื้อผ้าเก่าที่มีผ้าปักมั่งเป็นส่วนตกแต่ง อาทิเช่น เสื้อ กระโปรง กางเกง เป็นต้น หลังจากนั้นจะใช้วิธีการแกะผ้าปักออกมาเป็นชิ้นงาน แล้วนำไปใช้ประกอบ ตกแต่ง ตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี รวมถึงนำมาทำชุดกระโปรงติดกัน หรือประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้ใช้อื่นๆ เช่น ถ้วยยาม กระเป๋าสะพาย กระเป๋าเป้ กระเป๋าใส่สตางค์ ถุงใส่โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น สำหรับการนำผ้าปักมั่งมาตัดเย็บชุดกระโปรงติดกันโดยใช้ผ้าปักมั่งทั้งผืนที่ผลิตโดยเครื่องจักรมาตัดเย็บนั้น อาจมีผู้ที่สนใจซื้อบ้างแต่ไม่มากเพราะว่าผ้าปักมั่งเป็นงานฝีมือที่ต้องใช้เวลานานในการทำถึงแม้ว่าจะมีเครื่องจักรสมัยใหม่ที่เป็นดั่งแขนกลที่ปักผ้าได้อย่างรวดเร็ว แต่เครื่องจักรเหล่านี้ก็ไม่สามารถเก็บรายละเอียดได้อย่างครบถ้วน ผ้าปักที่ใช้จักรปักลายที่ออกมาก็คงจะไม่ประณีต และละเอียดเท่าผ้าปักที่ปักด้วยมือ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผ้าปักมั่งมีราคาค่อนข้างสูง เมื่อนำผ้าปักมั่งทั้งผืนมาตัดเย็บเป็นชุดกระโปรงติดกันจะมีราคาค่อนข้างสูง นอกจากนี้ชุดกระโปรงติดกันที่ทำมาจากผ้าปักมั่งทั้งผืนอาจมีรูปแบบที่ไม่ทันสมัยทำให้ไม่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น อาจเนื่องมาจากรูปแบบของชุดนั้นสามารถใส่ได้ในบางโอกาสเท่านั้น นอกจากนี้ผู้ประกอบการธุรกิจเสื้อผ้าจากผ้าปักมั่งส่วนใหญ่ไม่ได้เลือกวัยรุ่นเป็นกลุ่มเป้าหมายโดยส่วนใหญ่จะเน้นกลุ่มสตรีที่ทำงานแล้ว เพราะมีรายได้และมีกำลังในการซื้อ มากกว่าชุดกระโปรงติดกันจากผ้าปักมั่งที่ไม่ได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เข้ากับยุค สมัย ความนิยมของกลุ่มวัยรุ่น จึงไม่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกลุ่มผู้ซื้อที่เป็นวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมการแต่งกายตามแฟชั่นทั้งนี้เพราะความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และความเร็วในการ

ติดต่อสื่อสาร (สินนภา, 2544) ทำให้วัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ เคเบิลทีวี วิทยุ หนังสือ นิตยสาร ฯลฯ แล้วนำมาเลียนแบบการแต่งกาย วัยรุ่นนอกจากจะแต่งกายแบบนำสมัยแล้ว เด็กวัยรุ่นยังมีความคิดว่าถ้าทุกคนกระทำเหมือนกัน หรือตนเองคอยกระทำตามผู้อื่นก็อาจจะไม่เด่นขึ้นมา คือเป็นบุคคลธรรมดาทั่ว ๆ ไป เขาก็จะพยายามคิดค้นการแต่งกายแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่คนอื่นยังไม่ทำ เพื่อที่จะแสดงว่าตนเองมีความคิดก้าวหน้ากว่าคนอื่น ๆ ซึ่งการที่วัยรุ่นเอาใจใส่ต่อสมัยนิยมเป็นพิเศษ เนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบการเปลี่ยนแปลง ฉะนั้นการผลิตสินค้าจากผ้าปักม้งให้กับกลุ่มวัยรุ่นจึงไม่ใช่เรื่องง่ายเท่าใดนัก เนื่องจากการผลิตสินค้าจากผ้าปักม้งแต่ละชิ้นนั้นต้องใช้ระยะเวลายาวนาน แต่ในขณะที่ความต้องการและรสนิยมของวัยรุ่นนั้นเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (พัชรภา, 2548)

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัย จึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับสตรีวัยรุ่น เพื่อเป็นทางเลือกให้กับกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่มีความชื่นชอบผ้าปักม้ง ซึ่งผู้วิจัยมองเห็นว่าเป็นโอกาสดีที่จะนำผ้าปักม้งมาตกแต่งชุดกระโปรงติดกันเพื่อสร้างความแตกต่างในรูปแบบใหม่ อีกทั้งยังจะเป็นการส่งเสริมการอนุรักษ์ผ้าปักม้งให้คงอยู่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

- 1.3.1 ขอบเขตเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตของเนื้อหาดังต่อไปนี้
 - 1.3.1.1 ผ้าปักม้งที่นำมาใช้ออกแบบตกแต่งชุดกระโปรงติดกันได้มาจากการพัฒนาของผู้ศึกษาในเรื่อง สี เส้นด้าย ลาย และเนื้อผ้า
 - 1.3.1.2 เลือกรูปทรงเส้นกรอบนอกชุดกระโปรงติดกัน 3 รูปทรง ที่ได้มาโดยการสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.3.1.3 ผ้าที่ใช้ปักลาย คือ ผ้าปักครอสติช สีขาว

1.3.1.4 เทคนิคที่ใช้ในการตกแต่งผ้าปักม้งบนชุดกระโปรงติดกัน คือ การตัดต่อ และ การตัดปะ

1.3.2 ขอบเขตพื้นที่

ศึกษาเฉพาะผ้าปักม้งที่ใช้ในการตกแต่งโดยพัฒนาจากผ้าปักม้งจังหวัดเชียงใหม่

1.3.3 ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1.4.1 เป็นแนวทางในการออกแบบและตกแต่งชุดกระโปรงติดกัน โดยใช้ผ้าปักม้งตกแต่งให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค

1.4.2 เป็นการส่งเสริมการใช้ผ้าปักม้ง เพื่อการอนุรักษ์ให้คงอยู่สืบไป

1.4.3 เป็นการพัฒนาผ้าปักม้งและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผ้าปักม้ง

1.4.4 เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ผ้าปักม้ง หมายถึง การพัฒนาผ้าปักม้งจากผ้าปักครอสติช ตาขนาดเล็ก สีขาวโดยใช้ด้ายเย็บผ้า ปักลวดลาย

1.5.2 การตกแต่ง หมายถึง การนำผ้าปักม้งมาตกแต่งด้วยวิธีการตัดต่อ และตัดปะ บนชุดกระโปรงติดกัน

1.5.3 ชุดกระโปรงติดกัน หมายถึง ชุดยาวที่มีส่วนท่อนบน (เสื้อ) และท่อนล่าง (กระโปรง) ของชุดเชื่อมต่อกัน

1.5.4 วัยรุ่น หมายถึง กลุ่มวัยรุ่นสตรีที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปีที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่

1.6 คำสำคัญ

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ชุดกระโปรงติดกัน ผ้าปักม้ง วัยรุ่น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยการพัฒนากาใช้ผ้าปักม้งตบแต่งชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่นผู้วิจัยได้
ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็นหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับชุดติดกัน (Dress)
 - 2.1.1 ความหมายของชุดติดกัน
 - 2.1.2 ลักษณะของชุดกระโปรงติดกัน
- 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าปักม้ง
 - 2.2.1 ประวัติความเป็นมาของผ้าปักม้ง
 - 2.2.2 ลวดลายผ้าปักม้ง
 - 2.2.3 ผลิตภัณฑ์ผ้าปักม้ง
- 2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบและตกแต่งเสื้อผ้า
 - 2.3.1 ลักษณะของการออกแบบเสื้อ
 - 2.3.2 องค์ประกอบการออกแบบเสื้อ
 - 2.3.3 หลักการตกแต่งเสื้อ
 - 2.3.4 เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า
- 2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับวัยรุ่น
 - 2.4.1 ความหมายของวัยรุ่น
 - 2.4.2 การแบ่งช่วงวัยรุ่น
 - 2.4.3 พฤติกรรมการซื้อเสื้อผ้าของวัยรุ่น
- 2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ชุดติดกัน (Dress)

2.1.1 ความหมายของชุดติดกัน มีผู้ให้ความหมายของคำว่า Dress ไว้หลากหลายความคิดดังต่อไปนี้

คำว่า Dress มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งแปลว่า เครื่องแต่งกาย ชุดติดกัน ชุดกระโปรง คำว่า dress นั้นที่เข้าใจกันในปัจจุบันคือ ชุดกระโปรง แต่ความเป็นจริงแล้วเป็นได้ทั้งกระโปรง และกางเกง ชุดเดรสนั้น มีหลายประเภท แตกต่างกันไปทั้งแบบ และ ความยาวของชุดหลักๆ จะแบ่งออกเป็นชุดเดรสสั้น และ ชุดเดรสยาว สืบเนื่องจาก ลักษณะของชุดเดรสสั้น นั้น จะเป็นชุดที่ชายกระโปรงอยู่เหนือหัวเข่าหรือระดับหัวเข่า ส่วนชุดเดรสยาว เป็นชุดที่ชายกระโปรงเลยหัวเข่าลงมา ชุดกลางวัน ชุดลำลอง ชุดทำงาน จะนิยมใส่แบบสั้น ส่วนถ้าเป็นชุดออกงานหรือชุดกลางคืน จะนิยมแบบยาว (www.changshopdresses.blogspot.com, 2554)

2.1.1.1 ชุดติดกัน (Dress) มี 2 ลักษณะ (ธีรยุทธ์, 2553) คือ

- 1) การนำ เสื้อ กับ กระโปรง มาเย็บต่อกันตามแนวขวางบริเวณช่วงเอว
- 2) ชุดประเภทไม่มีเส้นเย็บต่อกันตามแนวขวางบริเวณช่วงเอว

2.1.1.2 ชุดเดรส (Dress) ก็คือ ชุดเสื้อกับกระโปรง จะเป็นเสื้อและกระโปรงแยกกัน แต่เข้าชุด หรือจะเป็นเสื้อและกระโปรงติดกันก็ได้ มีหลายประเภท ไม่ว่าจะชุดเดรสกระโปรงสั้น กระโปรงยาว แขนสั้น แขนยาว ชุดเดรสเบาสบาย ชุดเดรสทำงาน ฯลฯ

(<http://www.uneasyhappiness.fi/groups/dress>, 2556)

2.1.1.3 ชุดติดกัน (Dress) เป็นลักษณะของเสื้อผ้าที่มีการเชื่อมต่อของตัวเสื้อและตัวกระโปรงมีทั้งรูปแบบที่มีความยาวและสั้น (สาคร, 2553)

สรุปได้ว่า ชุดกระโปรงติดกัน (Dress) เป็นชุดติดกันระหว่างเสื้อกับกระโปรง ชุดติดกันจะมีตะเข็บตัดต่อ ตามแนวขวาง เช่น เอว สะโพก (Dress with waistline seam) แบบไม่มีตะเข็บตัดต่อแนวขวาง (Dress without waistline seam) และ แบบที่มีหรือไม่มีตะเข็บตัดต่อตามแนวขวาง (Dress with or without waistline seam) ชุดติดกัน มีทั้งแขนสั้นแขนยาว ชุดสั้น ชุดยาว สวมใส่ได้หลายโอกาส เช่น ชุดทำงาน ชุดราตรี ชุดไทย ชุดนอน ชุดอยู่บ้าน ฯลฯ

2.1.2 ลักษณะของชุดกระโปรงติดกัน ลักษณะของชุดกระโปรงติดกันนั้นมีมากมายหลายแบบ ขึ้นอยู่กับการแยกแบบ และรูปร่างที่แตกต่างกัน แบ่งย่อยตามรูปร่างลักษณะของชุดติดกัน (<http://www.uneasyhappiness.fi/groups/dress>, 2556) ดังนี้

2.1.2.1 ชุดเดรสเต็มตัว คือ ชุดกระโปรงติดกัน ที่มีท่อนส่วนบนของชุดยาวถึงช่วงเอว และมีท่อนส่วนล่างเป็นกระโปรงยาว แนวตรง

2.1.2.2 ชุดเดรสเข้ารูป คือ ชุดกระโปรงติดกัน ที่ออกแบบมาให้กระชับเข้ากับสัดส่วนของผู้ใส่ ส่วนใหญ่ผลิตจากผ้าโปรงบาง อย่างผ้าฝ้ายหรือผ้าไหม

2.1.2.3 ชุดเดรสแบบเซ็ท คือชุดกระโปรงติดกัน ที่ไม่มีความโค้งส่วนเว้า ไม่มีการเย็บตะเข็บที่บริเวณเอว

2.1.2.4 ชุดเดรสแบบเอี๊ยม คือ ชุดกระโปรงติดกัน สำหรับใส่คลุมเสื้อผ้าอื่นๆ

2.1.2.5 ชุดเดรสไร้แขน คือ ชุดกระโปรงติดกัน ที่เหมาะสำหรับใส่ช่วงฤดูร้อน เรียกอีกอย่างว่า Sundress เป็นชุดกระโปรงติดกัน แขนกุด หรือสายเดี่ยว ส่วนใหญ่จะตัดต่อได้ออก

2.1.2.6 ชุดเดรสเต็นท์ คือ ชุดกระโปรงติดกัน ประเภทหลวมๆ ส่วนมากจะไม่มีรอบเอว

2.1.2.7 ชุดเดรสยาว คือ ชุดกระโปรงติดกัน ที่รัดรูปในช่วงท่อนบนของชุด แต่จะหลวม และเบาสบายในช่วงส่วนกระโปรงยาวด้านล่าง ซึ่งกระโปรงอาจยาวถึงข้อเท้าของผู้สวมใส่

2.1.2.8 ชุดเดรสคอวี คือ ชุดกระโปรงติดกัน ที่ออกแบบให้ท่อนบนของเสื้อเป็นรูปแบบคอวี เวลาใส่แล้วจะเหมือนนำเอาผ้าสองชิ้นมาประกบกัน จนเป็นรูปคอวี

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าปักม้ง

2.2.1 ประวัติความเป็นมาของผ้าปักม้ง ชาวม้งไม่ได้ทำการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของการนำต้นกัญชงมาผลิตเป็นใยกัญชง และผลิตภัณฑ์อื่นๆ จึงไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าชาวม้งรู้จักต้นกัญชงและสามารถผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ยุคใดสมัยใด จากหนังสือของเว็องเซ่ง นักประวัติศาสตร์ชาวม้งในประเทศจีนที่เขียนหนังสือ ประวัติศาสตร์ชาวม้ง ได้เล่าถึงตอนหนึ่งในหนังสือเกี่ยวกับชาติกำเนิดของชนชาวม้งว่า ชาวม้งรู้จักการทอผ้าใยกันชงมาทำเป็นเสื้อผ้าเมื่อประมาณ 6,000 ปีที่แล้ว แต่เป็นเพียงการสันนิษฐานจากตำนานของชาวม้งที่เล่าให้ฟังสืบกันมา (เพ็ญจันทร์, 2553) ในอดีตผ้าปักม้งส่วนใหญ่จะใช้ผ้าไหมดิบที่ผลิตเองมาปักเป็นลวดลายต่าง ๆ ซึ่งลวดลายเหล่านี้ ม้งคิดค้นออกแบบของลวดลายเอง ปกติแล้วม้งจะมีความประณีตในการคิดลวดลาย และการปักลวดลายต่าง ๆ ซึ่งจะเห็น ได้จากกระโปรงของม้งที่ทำจากผ้าบาติกกับผ้าปัก และเมื่อมีการปักลายเรียบร้อยแล้ว จะนำมาแปรรูปเป็นเสื้อผ้าที่จะสวมใส่ในเทศกาลปีใหม่ หรือในวันสำคัญต่าง ๆ ผ้าปักของม้งจะมีลวดลายที่แตกต่างกันไป และมีชื่อเรียกแตกต่างกัน

ในอดีตหญิงชาวเขาเผ่าม้งมีการนำผ้าไหมดิบ (ใยจากผ้ากัญชงแต่ชาวเขาเรียกไหม) หรือปานป่า หรือผ้าที่ทำเองมาเขียนเป็นลวดลายต่างๆ (www.hilltribe.org, 2556)

ผ้าปักม้งเป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่อีกอย่างหนึ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับอัตลักษณ์ความทรงจำร่วมของชาวม้ง คือลวดลายบนผืนผ้าปัก โดยพื้นฐานแล้วการทำผ้าปักเพื่อนำมาประดับลงบนเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายให้มีสีสันและลวดลายที่สวยงาม โดยเฉพาะชุดที่หนุ่มสาวสวมใส่ในการออกงานเฉลิมฉลองเทศกาลปีใหม่ประจำปี เรื่องราวบนผืนผ้าปักเหล่านี้นอกจากเป็นความตั้งใจของผู้ปักในการบันทึกความทรงจำของตนเองไว้ กับการบอกเล่าเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ของตนให้กับลูกหลาน และเป็นความพยายามในการสื่อให้ผู้พบเห็นได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับม้งด้วย (ประสิทธิ์, ม.ป.ป.)

แต่ปัจจุบันนี้ชาวเขาเผ่าม้งนิยมซื้อผ้าดิบ ผ้าฝ้าย ผ้าปักครอสติชมาปักลาย สีของผ้าที่ใช้ปักลายนั้นจะมีหลายสีด้วยกัน เช่น สีดำ สีคราม สีเหลือง สีแดงสีเขียว และสีขาว ผ้าฝ้ายเมื่อใส่ไปนานๆ สีจะซีดเร็ว ผ้าปักครอสติชจะทนกว่าผ้าฝ้าย

เส้นไหมที่ใช้ในการปักลาย คือ เส้นฝ้าย ไหมพรม ด้ายมัน เส้นไหม

ฝ้าย ไม่ค่อยได้รับความนิยม เพราะ สีตก ไม่ทนต่อแสง ขาดง่าย

ไหมพรม นิยมตั้งแต่สมัยก่อนจนถึงปัจจุบันนี้ เพราะราคาถูกหาซื้อง่ายสีไม่ตก ปักง่าย แต่หลังซักจะเป็นขุยง่าย

ด้ายมัน นิยมใช้ เพราะสม่ำเสมอไม่รุ้งรัง สีสวยสีไม่ตก แต่ข้อเสียคือ ลื่นมากเกินไป หลุดง่าย การปักจำเป็นต้องเพิ่มความระมัดระวังเพื่อให้ผ้าปักมีความประณีตสวยงาม

ไหม ไม่ค่อยได้รับความนิยม เพราะ สีตก ราคาแพง เป็นขุยง่าย (ธัญยา, ชานนท์, 2550)

2.2.2 ลวดลายผ้าปักม้ง

2.2.2.1 เทคนิคในการปักลาย ในการปักผ้าของม้งเพื่อใช้ทำเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายนั้น (กมลรัตน์, 2547) มีเทคนิควิธีการปัก 4 แบบ คือ

แบบที่ 1 เทคนิคการปักแบบลายสอง

แบบที่ 2 เทคนิคการปักแบบลายขัด

แบบที่ 3 เทคนิคการปักแบบลายเส้น

แบบที่ 4 เทคนิคการปักแบบไขว้ หรือกากบาท (Cross stitch)

แบบที่ 1 เทคนิคการปักแบบลายสอง

เป็นการปักแบบเส้น คือ ปักให้ฝีเข็มสม่ำเสมอเป็นเส้นตรง โดยการสอดเข็มแทงลงด้านบนของผ้า ลอดเส้นฝ้าย 4 เส้น แล้วทแยงเข็มข้ามเส้นฝ้ายขึ้นมาด้านบน แล้วดึงปลายเข็มขึ้นมา จากนั้นปักถอยหลังมา 2 เส้น ปักเข็มลงทแยงฝ้าย 4 เส้น แล้วจึงถอยหลังอีก 2 เส้น ทำแบบนี้ต่อไปเรื่อยๆ จนได้ความยาวที่ต้องการหรือว่าสิ้นสุดลายที่ต้องการ การปักแบบนี้ส่วนใหญ่ใช้ในการคั่นลายหรือการเริ่มต้นลายใหม่บนผืนผ้าที่ปัก ด้านหน้าและด้านหลังไม่เหมือนกัน

ภาพที่ 2.1 เทคนิคการปักแบบลายสอง

แบบที่ 2 เทคนิคการปักแบบลายซัด เป็นลักษณะเดียวกับลายซัดหรือลายทอ โดยการสอดเข็มขึ้นลงทำเป็นลายต่างๆ ส่วนใหญ่ตามแนวตั้ง แต่ต้องปักหลายๆแถวรวมกันเป็นหนึ่งลาย มีทั้งลายแบบหยาบและแบบละเอียด ด้านหน้าและด้านหลังไม่เหมือนกัน

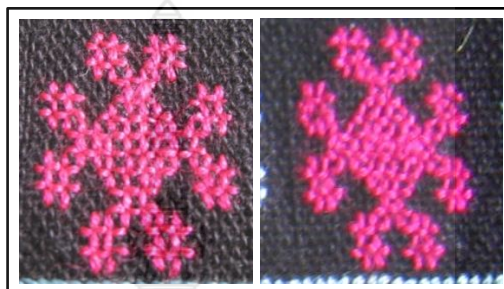

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ภาพที่ 2.2 เทคนิคการปักแบบลายซัด

แบบที่ 3 เทคนิคการปักแบบลายเส้น เป็นลักษณะคล้ายกับเครื่องหมายบวก โดยปักเส้นที่แยกจากจุดเดียวกัน การปักจะสอดเข็มลอดเส้นฝ้ายอีก 2 เส้นทำอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ไม่ว่าจะปักตามแนวนอนหรือแนวตั้งให้เป็นเครื่อง บวกเล็กๆ หลายๆ อันมาประกอบกันเป็นลายต่างๆ ลายปักด้านหน้าและด้านหลังจะเหมือนกัน นิยมใช้สีเพียงสีเดียวในหนึ่งลาย

หน้า

หลัง

ภาพที่ 2.3 เทคนิคการปักแบบลายเส้น หน้าและหลัง

แบบที่ 4 เทคนิคการปักไขว้ เป็นการปักไขว้หรือกากบาท (Cross stitch) เป็นเทคนิคที่นิยมปักโดยทั่วไปมีวิธีการปักไขว้กันหลายๆ อันเพื่อให้เกิดเป็นลาย ลักษณะฝีเข็มของด้านหน้าและด้านหลังไม่เหมือนกัน

หน้า

หลัง

ภาพที่ 2.4 เทคนิคการปักไขว้

การปักผ้าขาวเขาเผ่าม้งมักจะปักผืนผ้าให้มีลายแบบผสมผสานการปักทั้งสามกลุ่มเข้าด้วยกันตามความถนัด หรือการสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ของแต่ละคน

2.2.2.2 ลายปักผ้าของม้ง ลวดลายผ้าปักขาวม้ง เดิมทีนำต้นแบบมาจากตัวหนังสือ

ของชาวม้งเอง เช่น ลายไต้มเขียน หรือเขียนแบบธรรมชาติแวดล้อมในชีวิตประจำวันที่พบเห็นอยู่ทั่วไป ผ้าปักม้งเดิมไม่มีลวดลายมากนัก เป็นลายที่เรียบง่าย ไม่มีการเขียนลายไว้ อาศัยการจำและการนำ ลายปักเดิมมาดูเป็นตัวอย่าง การเรียกชื่อลายผ้าปักม้งของชาวม้งมีการเรียกชื่อต่างกันตามสำเนียง ภาษาท้องถิ่นนั้นๆ ลวดลายผ้าปักม้งที่นิยมทำการปักและสืบทอดกันมานานนั้นมีลายแม่ 8 ลาย ดังนี้ ลายไฮ ลายก้นหอย ลายดาว ลายดอกไม้ ลายเท้าช้าง ลายพันเลื่อย ลายเจดีย์ และลายหัวใจ (กระทรวงวัฒนธรรม, 2556)

1) ลายไฮ เป็นลายปักรูปทรงเรขาคณิต เป็นรูปสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด ให้เส้นทะแยงมุมทำเป็นตารางเหลี่ยมโย้แหลม ในแต่ละสี่เหลี่ยมจะปักลายคล้ายรูปสามเหลี่ยมสองรูปหันทางด้านหัวแหลมของสามเหลี่ยมเข้าหากัน

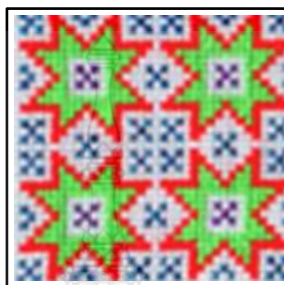
ภาพที่ 2.5 ลายไฮ

2) ลายก้นหอย จะเริ่มปักจากจุดศูนย์กลางแล้วเป็นขยายใหญ่ ออกมาเรื่อยๆ ไม่ทับเส้นกัน เหมือนก้นหอย

ภาพที่ 2.6 ลายก้นหอย

3) ลายดาว นำเอามาจากการมองท้องฟ้ายามค่ำคืน ที่สามารถมองเห็นดวงดาวบนท้องฟ้าได้ นำมาปักลงผ้าโดยมีลักษณะเป็นแฉกคล้ายแสงดาวระยิบระยับ มีทั้งลายใหญ่และลายเล็ก

ภาพที่ 2.7 ลายดาว

4) ลายดอกไม้ เป็นการนำความสวยงามตามธรรมชาติของดอกไม้ที่ตนได้พบเห็นมาประดิษฐ์เป็นลวดลายปักบนผืนผ้า ลักษณะของรูปโดยรวมมักจะเป็นวงกลม มีกลีบดอกทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ตามความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละคน ถ้าเป็นลายปักดอกไม้เล็กๆ ก็มักจะผสมกับลวดลายอื่นๆ เช่น ใช้ใบไม้ กิ่งหรือก้านมาผสมผสาน ชาวม้งคือ ชนชาติที่อพยพมาจากจีนซึ่งเป็นถิ่นที่มีไผ่มาก จึงมีการใช้ใบไผ่มาประกอบการออกแบบลวดลาย ทำให้เกิดเป็นลายดอกไม้ผสมไผ่ หรือลายดอกไม้ผสมลายดาว เป็นต้น การปักลายดอกไม้จะมีการเว้นจังหวะของเส้น เพื่อให้เกิดรูปร่างที่เหมือนรอยหยักของใบไม้ หรือไม้ก็ประกอบเป็นเส้นของมือจับบนต้นเถาวัลย์ที่เลื้อยไปยังต้นไม้อื่นๆ

ภาพที่ 2.8 ลายดอกไม้

5) ลายทำซ้าง เป็นลายที่ชาวเขาเผ่าม้งยึดถือเป็นสิริมงคลแก่ผู้ที่สวมใส่ใน
ลายผ้านี้

ภาพที่ 2.9 ลายทำซ้าง

6) ลายพันเลื่อย หรือลายกากบาทเป็นลายที่เกิดจากการปักไขว้
(Cross Stitch) แบบพื้นฐาน แต่ออกแบบให้มีเส้นไขว้ขนาดใหญ่ คล้ายตัวเอ็กซ์ (X) อักษรตัวที่ 24 ใน
ภาษาอังกฤษ โดยมีการปักสี่เหลี่ยมล้อมเส้นไขว้เรียงต่อกันไปเป็นกรอบรอบตัวไขว้ใหญ่นั้นเอง และ
เช่นเดียวกับลายอื่นๆ ที่แต่ละตัวไขว้จะตั้งอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมโดยมีการปักลายตรงกึ่งกลางของแต่ละ
ด้าน เป็นรูปคล้ายรูปตัวที (T) อักษรตัวที่ 20 ในภาษาอังกฤษ ด้านละหนึ่งตัว

ภาพที่ 2.10 ลายพันเลื่อย

7) ลายหัวใจ มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยมสองรูป หันด้านฐานเข้าหากัน คล้ายกับการผ่าครึ่งหัวใจออกเป็นสองแฉ้วางเรียงกัน

ภาพที่ 2.11 ลายหัวใจ

8) ลายเจดีย์ หรือลายบันไดฟ้า เป็นรูปแบบเส้นสายของลายเจดีย์ที่ปักลงบนพื้นลักษณะตารางกริชซ้อนเป็นชั้นกันไป เกิดเป็นลวดลายที่คล้ายเจดีย์

ภาพที่ 2.12 ลายเจดีย์ หรือลายบันไดฟ้า

2.2.2.3 ลายปักที่พัฒนามาจากลายเดิม แต่ปัจจุบันนี้ชาวม้งได้พัฒนาลายปักต่างๆ เพิ่มมากขึ้น บางลายพัฒนาจากลายเดิม บางลายเป็นลายปักใหม่ที่ชาวม้งปักขึ้นมาใหม่ ทำให้บางลายไม่มีชื่อเรียก บางลายเรียกตามแบบลาย เช่น ลายนก ลายผีเสื้อ ดอกไม้

ภาพที่ 2.13 ลายกันหอยผสมลายดอกไม้

ภาพที่ 2.14 ลายไฮผสมลายพื้นเลื่อย

ภาพที่ 2.15 ลายจากไม้

ภาพที่ 2.16 ลายเจดีย์ หรือ ลายบันไดฟ้าผสมลายพื้นเลื่อย

ภาพที่ 2.17 ลายปักที่พัฒนาจากลายเดิม ลายเท้าช้างผสมลายดาว

ตัวอย่างลายปักใหม่

ภาพที่ 2.18 ลายผีเสื้อ ลายนก ลายดอกไม้

2.2.3 ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักม้ง (Product derived from Hmong's embroidery)

ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักม้ง (Product derived from Hmong's embroidery) เป็นงานฝีมือพื้นบ้านของชาวเขาเผ่าม้ง ซึ่งแต่เดิมจะปักผ้าปักม้งเพื่อสวมใส่กันในครอบครัว (เกตินี, 2554) ต่อมา มีกลุ่มผู้สนใจในความสวยงามของผ้าปักม้งได้ซื้อหาผ้าปักม้งมาสวมใส่หรือนำผ้าปักม้งมาประยุกต์เข้ากับชุดสมัยปัจจุบัน ดังนั้นจึงได้มีชาวม้งในบางหมู่บ้านได้ผลิตผ้าปักม้งเพื่อการจำหน่าย อาทิเช่น หมู่บ้านม้งดอยปุย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ หมู่บ้านห้วยกว๊าน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ หมู่บ้านแม่สา อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น (ธัญญา, ชานนท์, 2550) ผ้าปักม้งจึงเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่คนทั่วไปเริ่มรู้จักกันมากขึ้น นอกเหนือจากประเพณีปีใหม่ม้งที่คนส่วนใหญ่รู้จักกันในอดีต

ปัจจุบันผ้าปักม้งยังคงรักษาลวดลายอันเป็นเอกลักษณ์ไว้ได้อย่างครบถ้วนได้ถูกนำมาผลิตเป็นสินค้าต่างๆ ซึ่งสามารถพบได้ตามท้องตลาด แหล่งจำหน่ายผ้าปักม้งที่เป็นที่นิยมในจังหวัดเชียงใหม่ อยู่ที่ ตรอกเล่าโจ้ว ซึ่งจะมีชาวเขาเผ่าม้งนำผ้าปักม้งมาจำหน่าย ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากผ้าปักม้งนั้นมีหลายประเภท ยานี้จะมีการจำหน่ายสินค้าที่ได้จากการนำลายผ้าปักของชนเผ่าม้งมาประยุกต์เพื่อให้ได้สินค้าที่มีลวดลายที่สวยงาม และเป็นลวดลายจากงานฝีมือ มาประยุกต์ทำเป็น เสื้อผ้าสมัยใหม่ กระเป๋า หรือแม้กระทั่งรองเท้าก็มี เนื่องจากลายผ้าของชนเผ่าม้งเป็นลายผ้าที่งดงาม

สี่สันสดใส จากการได้สอบถามผู้ค้าผลิตภัณฑ์จากผ้าปักม้งย่านตรอกเล่าโจ้ว จุดเริ่มต้นของการขายผลิตภัณฑ์จากผ้าปักม้งนั้นเริ่มขึ้นเมื่อประมาณสิบห้าปีที่ผ่านมา สืบเนื่องปัจจุบันนี้ คนม้งเมื่อทำเสื้อผ้าแล้วส่วนใหญ่มักจะใส่เพียงแค่ครั้งเดียวในหนึ่งปี ในปีถัดไปจะทำชุดใหม่ เพราะฉะนั้นเสื้อผ้าของแต่ละปีจะเป็นชุดใหม่เสียส่วนใหญ่ ชุดเก่าก็จะเก็บเอาไว้ แต่เมื่อมีพ่อค้าแม่ค้าซึ่งเห็นว่าเสื้อผ้าเหล่านี้ยังสามารถนำมาประยุกต์ให้เข้ากับแฟชั่นในปัจจุบันได้ จึงได้มีการตระเวนเพื่อซื้อเสื้อผ้าที่เก็บเอาไว้เฉย ๆ ซึ่งไม่ได้ใช้ประโยชน์อะไรในราคาที่ถูกเพื่อนำมาจำหน่าย แต่กลับเป็นที่ต้องการของตลาดเป็นอย่างมากในแม่ค้าได้มีการนำเสื้อผ้าเก่าของชนเผ่าม้งที่ใส่แล้วมาแกะเอาเฉพาะลายผ้าปักและลายผ้าเขียน เพื่อนำไปประยุกต์กับเสื้อผ้าแฟชั่น แล้วนำไปทำกระเป๋า กระเป๋า รองเท้า เป็นต้นซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดเป็นอย่างมากไม่ว่าจะตลาดในประเทศ หรือต่างประเทศก็ได้รับความนิยม (ประสิทธิ์, ม.ป.ป.) สำหรับคนที่อยากสวมใส่เสื้อผ้าที่ทำมาจากผ้าปักม้งแบบดั้งเดิม ซึ่งทั้งรูปแบบของชุดและลวดลายประดับต่างๆ ล้วนถูกสร้างขึ้นตามความนิยมของกลุ่มผู้สวมใส่ที่เป็นชาวเขาเผ่าม้ง ดังนั้นความนิยมนี้ก็จำกัดอยู่ในวงแคบๆ เฉพาะกลุ่มคนที่สนใจชื่นชอบและรักในงานผ้าปักม้งจริงๆ แม้ภายหลังพบว่ามีมีการแกะผ้าปักม้งมาประยุกต์เข้ากับชุดเสื้อผ้าสมัยนิยม แต่ก็ยังไม่อาจขยายกลุ่มผู้สวมใส่เสื้อผ้าที่ทำจากผ้าปักม้งได้ สาเหตุหนึ่งคือปัจจัยเรื่องราคาชุดประยุกต์นี้ก็ยังมีราคาค่อนข้างสูง เนื่องจากชุดที่มีการนำเอาผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งมาตกแต่งส่วนใหญ่จะเป็นการนำเอาผ้าทั้งผืนมาประยุกต์เข้ากับชุดเสื้อผ้าตามสมัยนิยม จึงเป็นการยากสำหรับกลุ่มวัยรุ่น ที่ขอจำกัดเรื่องรายได้ที่จะซื้อหาสวมใส่กันได้ ดังนั้นนักศึกษาจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาผ้าปักม้งเพื่อตกแต่งชุดกระโปรงติดกันที่เหมาะสมกับวัยรุ่น เพื่อเพิ่มโอกาสให้กลุ่มวัยรุ่นที่มีความชื่นชอบผ้าปักม้งได้สวมใส่

ภาพที่ 2.19 ชุดกระโปรงติดกันจากผ้าปักม้ง
ที่มา: คำแสน, นามแฝง (2556)

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบและตกแต่งเสื้อผ้า

ได้มีผู้ให้คำจำกัดความของคำว่า “ การออกแบบ “ ไว้แตกต่างกันทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางการศึกษา ประสบการณ์ โลกทัศน์ และความสนใจของแต่ละบุคคล ซึ่งจากการศึกษาเอกสารวิชาการต่างๆ ความหมายของการออกแบบมีดังนี้

การออกแบบ หมายถึง การสร้างสรรค์สิ่งหนึ่ง ๆ อย่างมีวัตถุประสงค์ (ศิริพรรณ, 2550)

การออกแบบ หมายถึง เป็นการสร้างสรรค์ ผลงานขึ้นโดยไม่ลอกเลียนของเดิม หรือความคิดเดิมที่มีมาก่อน เพื่อตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย หรือความต้องการด้านอื่น ๆ และการออกแบบ คือ การสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติให้เกิดความสวยงาม และสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ตามความเหมาะสมกับสภาพต่าง ๆ (วิฒนะ, 2545)

จากความหมายของการออกแบบจะเห็นว่างานออกแบบเป็นสื่อกลางความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ต่อมนุษย์ และระหว่างมนุษย์กับวัตถุ หรือ วัสดุต่าง ๆ เพื่อผลทางความงามหรือความพึงพอใจ

การตกแต่งเสื้อผ้า คือ การทำวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อให้เสื้อผ้านั้นดูสวยงาม มองดูแล้วน่าสวมใส่ และสามารถดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม การตกแต่งเสื้อผ้าไม่ว่าจะเป็นการตกแต่งด้วยมือหรือด้วยเครื่องจักรก็มีความสำคัญทั้งสิ้น การตกแต่งด้วยเครื่องจักรทำได้หลายวิธี เช่น การจีบ รูด จีบ ระบาย การปักจักร การเดินเส้น ซึ่งจะช่วยให้เสื้อผ้าเกิดความสวยงามมากยิ่งขึ้น การตกแต่งสามารถช่วยเพิ่มราคาเสื้อผ้า และบ่งบอกถึงรสนิยมของผู้สวมใส่ บางครั้งสามารถช่วยแก้ปัญหาการตัดเย็บได้ เช่น จีบระบาย ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความยาวเสื้อ กระโปรง หรือแก้ปัญหารูปแบบเสื้อผ้าที่แข็งกระด้าง ให้ดูอ่อนหวาน น่ารักได้เช่นกัน หรือการเดินเส้นตะเข็บ เส้นคิ้ว ช่วยให้ตะเข็บเรียบ และเพิ่มจุดเด่นน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ส่วนการปักมือด้วยเส้นไหมสีแปลกตา ปักเป็นลวดลายธรรมชาติ ลวดลายเรขาคณิต ฯลฯ สามารถช่วยให้เสื้อเกิดจุดเด่น น่ามอง เป็นเอกลักษณ์ เป็นงานฝีมือควรรค่าแก่การเป็นเจ้าของและน่าสวมใส่อีกด้วย (สาคร, 2548)

2.3.1 ลักษณะของการออกแบบเสื้อ หลักการออกแบบ โดยทั่วไปนั้น นักออกแบบเสื้อผ้าสามารถนำมาผสมผสานให้เกิดรูปแบบในลักษณะต่างๆ บนเสื้อผ้าซึ่งแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ (เจียมจิต, 2546) ดังนี้

2.3.1.1 การออกแบบในโครงสร้าง หมายถึง การนำชิ้นส่วนแต่ละชิ้นมาเย็บประกอบกันเป็นเสื้อผ้าขึ้นมาได้อย่างสวยงาม และ รวมถึงการออกแบบชนิดของตะเข็บ ปก แขน กระเป๋ารังคุม ให้สอดคล้องกับ สี ลวดลาย และเนื้อผ้าที่นำมาตัดเย็บ ส่วนรายละเอียดอื่นๆ ในโครงสร้างของแบบตัดจะต้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเสื้อผ้าชุดนั้นๆ โดยขาดเสียมิได้โดยเฉพาะเส้นต่อใน

แบบตัด เช่น การต่อแนวตามยาว (Princess line) หรือการต่อแนวตามขวาง (Yoke) ที่ตัวเสื้อ กระโปรง กางเกง ชุดติดกัน สิ่งที่สำคัญที่สุดในการออกแบบเสื้อผ้านั้นคือ การออกแบบในโครงสร้าง เสื้อผ้าชั้นสูงที่มีราคาแพงจะต้องมีเส้น และรูปทรงที่เสริมสร้างให้บุคลิกของผู้สวมใส่มีความสง่างามมากยิ่งขึ้น และเสื้อผ้าส่วนใหญ่จะได้รับออกแบบโครงสร้างทั้งสิ้น

2.3.1.2 การออกแบบตกแต่งเพิ่มเติมภายหลัง เป็นการออกแบบตกแต่งเพิ่มเติม ภายหลังจากตัวเสื้อเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อให้เสื้อผ้านั้นมีความสมบูรณ์ และสวยงามยิ่งขึ้น เป็นการเน้นและเสริมสร้างความสนใจให้กับผู้พบเห็น เช่น การปัก การเดินเส้น การตัดต่อ ปักมุก เป็นต้น

2.3.2 องค์ประกอบการออกแบบเสื้อ องค์ประกอบที่สำคัญ มีดังนี้

2.3.2.1 เส้นและเส้นกรอบนอก (lines, silhouettes) เส้นและเส้นกรอบนอก ในการออกแบบจะต้องพิจารณาไปพร้อมๆ กัน เพราะเส้นเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดบริเวณหนึ่ง ๆ ให้เกิดรูปร่าง ขึ้น ทั้งในรายละเอียดบนตัวเสื้อและเส้นกรอบนอกของเสื้อผ้า การเลือกใช้เส้น อาจจะใช้ตามลักษณะ รูปร่างของร่างกาย หรือเลือกเส้นที่ตรงกันข้ามกับลักษณะรูปร่างของร่างกาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่นำไปใช้ และจุดประสงค์ ในการออกแบบเส้นบนเสื้อผ้ามี่ 2 ชนิด คือ เส้นตรงและเส้นโค้ง

1) เส้นตรง เส้นตรงมี ทิศทางการใช้ อยู่ 3 ทิศทาง ได้แก่ ตรง แนวราบ ตรงแนวตั้ง และตรงแนวเฉียงหรือทแยง ส่วนเส้นโค้งไม่สามารถจำกัดทิศทางของการใช้ได้ แน่นนอน แต่ไม่ว่าจะเป็นเส้นแนวตรงหรือแนวโค้งก็ตามย่อมสามารถทำให้เกิดความรู้สึกต่างๆ กันไป

เส้นตรงแนวตั้ง โดยปกติ จะให้ความรู้สึกในทางเพิ่มความสูง เป็นเส้นที่นิยมกันมากในหมู่ผู้ที่ต้องการมีรูปร่างที่สูงโปร่ง

เส้นตรงแนวนอน มักให้ความรู้สึกช่วยเพิ่มความกว้าง

เส้นตรงแนวเฉียงหรือเส้นทแยง ให้ความรู้สึกสดชื่น

กระปรี้กระเปร่ามีชีวิตชีวา และยังช่วยพรางตาได้หลายความรู้สึก

2) เส้นโค้ง จัดเป็นเส้นที่มีความคล้อยตามเส้นของรูปร่างมากที่สุด ทำให้รู้สึกอ่อนหวานนุ่มนวล นอกจากนั้นยังให้ความรู้สึกคล่องแคล่วมากขึ้นตามแนวเส้นโค้งที่ขยาย กว้างเพิ่มขึ้น

3) เส้นกรอบนอก (silhouettes) คือ “ โครงสร้างเสื้อผ้า ” ที่ปรากฏเป็นภาพ จากการมองเห็น ประกอบขึ้นจากชิ้นส่วนต่างๆ ของแบบตัด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่นำไปสู่กระบวนการตัด เย็บ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของเสื้อผ้า มีผลต่อความรู้สึก จนเกิดความพึงพอใจในการสวมใส่

(สาคร, 2553)เส้นกรอบนอก มีบทบาทสำหรับการออกแบบเสื้อผ้ามามาก นอกจากจะเป็น

ตัวกำหนดโครงร่างภายนอกของเสื้อผ้าแล้ว เส้นกรอบนอกของเสื้อผ้าจะทำให้เกิดความประทับใจต่อผู้พบเห็น และเส้นกรอบนอกยังส่งผลต่อส่วนต่าง ๆ ของตัวเสื้อด้วย เส้นกรอบนอกนั้นมีการใช้ตั้งแต่สมัยโบราณ สมัยก่อนจะมีแค่ 3 ทรง คือ ทรงตรง (Tubular) ทรงหางกระรอก (Bustle) ซึ่งเน้นความฟูที่ส่วนหลังของกระโปรง และทรงกระดิ่ง (Bouffant) (ศรีนวล, 2529) เส้นกรอบนอกจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม ในการออกแบบ

เส้นกรอบนอกมีหลายรูปแบบสรุปได้ดังนี้ (เสาวลักษณ์, 2549)

3.1) Arrow line มีลักษณะเป็นทรงลูกศร ออกแบบโดยนักออกแบบชาวฝรั่งเศส คริสเตียน ดิออร์ ในฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 1956 ถ้ามองจากด้านข้างอาจเรียกว่าทรงเอฟ (F)

3.2) Ample line มีลักษณะเป็นรูปทรงไข่

3.3) 8 line มีลักษณะเป็นทรงเลข 8 ออกแบบโดย คริสเตียน ดิออร์ โดยดัดแปลงมาจากชุดทหารหญิงในสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นทรงที่เน้นรูปร่างของสตรี โดยเฉพาะบริเวณเอว

3.4) X line มีลักษณะเป็นทรงตัว X ไหล่กว้าง เอวคอด และด้านล่างขยายออก

3.5) H line มีลักษณะเป็นทรงตัว H แบบเสื้อเป็นเอวปล่อย ใช้เข็มขัดหรือวัสดุอื่นที่คาดเอว ลักษณะเดียวกับเส้นขวางกลางตัว H

3.6) Sack line มีลักษณะเป็นทรงตรงเหมือนกระสอบ

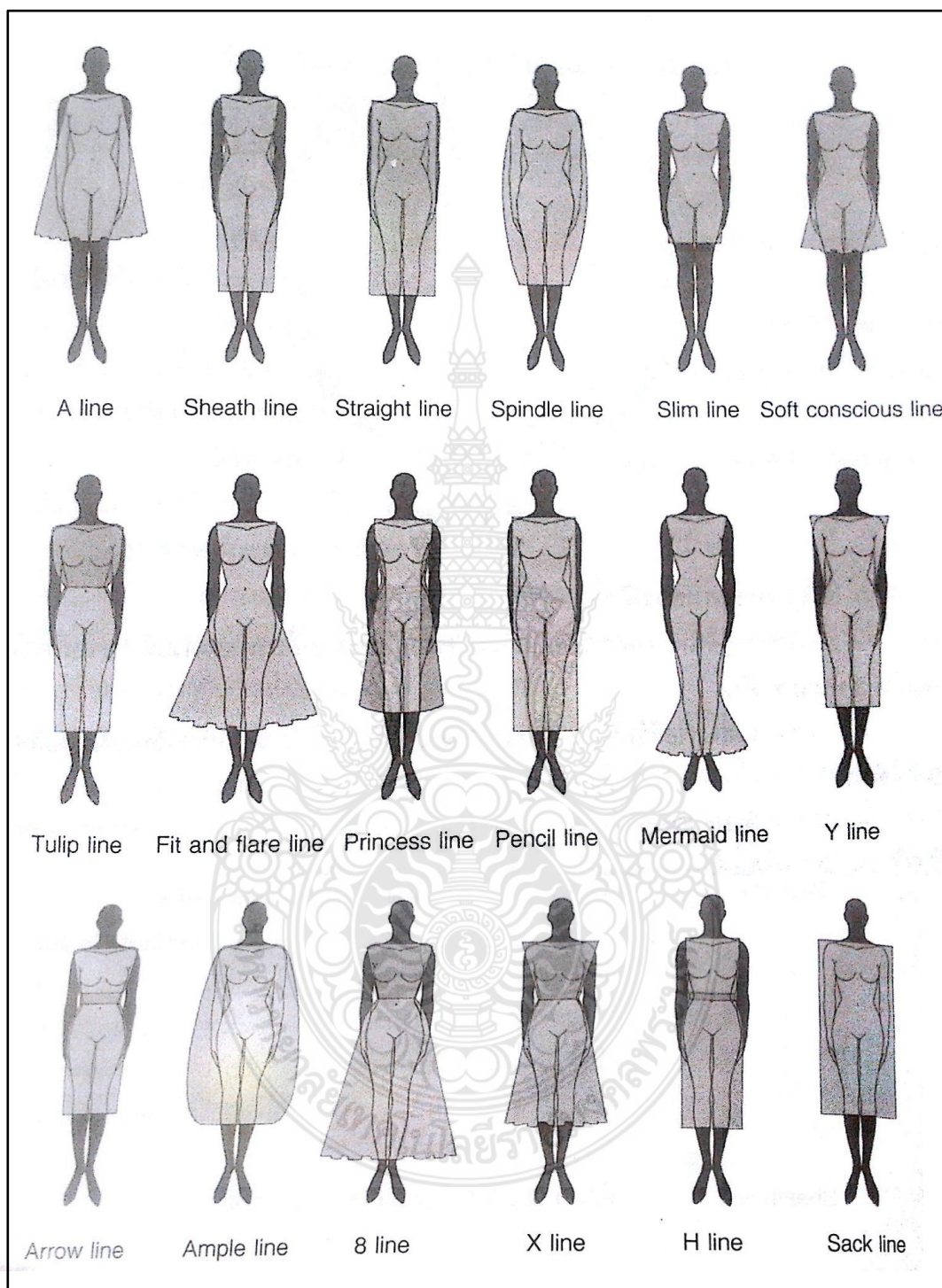
3.7) A line มีลักษณะปลายกว้างเหมือนรูปตัว A ออกแบบโดย คริสเตียน ดิออร์ ในฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ค.ศ. 1955 และจัดได้ว่าเป็นรูปทรงมาตรฐานมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้จะเรียกรูปทรง เอ แล้วยังมีชื่อเรียกอื่น ๆ อีก เช่น ทรงเตินท์ ทรงสามเหลี่ยม ทรงโคม และทรงพีระมิด เป็นต้น

3.8) Sheath line มีลักษณะทรงผอมบาง ห่อร่างกายคล้ายผักมีด

3.9) Straight line มีลักษณะเหมือนรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า หรือสี่เหลี่ยมจัตุรัส เป็นทรงตรงหรือ ทรงกล่อง

3.10) Spindle line มีลักษณะเป็นรูปทรงเหมือนกระสวย เป็นผลงานชิ้นสุดท้ายของ คริสเตียน ดิออร์ นำเสนอในปี ค.ศ. 1957 สำหรับฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาว มีรูปทรงเหมือนถังไม้หรือกระสวยทอผ้า

- 3.11) Slim line มีลักษณะทรงผอมบาง แนบเนื้อรัดรูป
- 3.12) Soft conscious line มีลักษณะรูปทรงพอดีตัว ทรงหลวมกว่าทรง Slim line เล็กน้อยทรงนี้จะเน้นส่วนเว้าส่วนโค้งของร่างกายอย่างธรรมชาติ
- 3.13) Tulip line มีลักษณะเหมือนดอกทิวลิป ออกแบบโดย คริสเตียน ดิออร์ ในปี ค.ศ. 1953 สำหรับฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาว มีลักษณะเน้นช่วงไหล่เล็กน้อย เสื้อเสื้อมอกเอวเล็ก กระโปรงตรง
- 3.14) Fit and flare line มีลักษณะรูปทรงส่วนบนพอดีตัว แต่ส่วนล่างตั้งแต่เอวลงมาจะบานออก
- 3.15) Princess line มีลักษณะรูปทรงพอดีตัว และมีเส้นแนวต่อตะเข็บในแนวตั้ง เอวคอด และคอย ๆ กว้างออกจากเอวจนถึงชายกระโปรง
- 3.16) Pencil line มีลักษณะทรงแคบยาวคล้ายแท่งดินสอ บางครั้งเรียกทรง ไอ
- 3.17) Mermaid line มีลักษณะทรงกระชับลำตัวตลอดจนถึงเข้าแล้วจึงค่อยบานออกเหมือนหางปลา คล้ายกับนางเงือก
- 3.18) Y line มีลักษณะรูปทรงไหล่กว้างและคอย ๆ แคบลงไปจนถึงชายกระโปรงคล้ายรูปตัว Y

ภาพที่ 2.20 เส้นกรอบนอกเสื้อผ้า

ที่มา: เสาวลักษณ์ (2549)

2.3.2.2 สี (color) สีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการออกแบบเสื้อผ้า และก่อให้เกิดความรู้สึกตื่นตาไม่น่าเบื่อ สีสมีความเกี่ยวข้องกับ อารมณ์ ความรู้สึก การเลือกสีเพื่อนำมาใช้ในงานออกแบบเสื้อผ้าควรนำอิทธิพลของสีและความรู้เรื่องทฤษฎีมาใช้ควบคู่มาพิจารณา เพื่อให้เสื้อผ้ามีความสวยงาม เสริมบุคลิกของผู้สวมใส่ ทำให้เป็นที่ประทับใจต่อผู้พบเห็น หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสีที่ใช้บนเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ศรีธนย์, 2554 อ้างจาก เจียมจิต, 2546) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) แฟชั่น คัลเลอร์ (Fashion Color) หมายถึง สมัยนิยมของสี งานออกแบบเสื้อผ้าไม่นิยมนำสีเบื่องต้นมาใช้กับเสื้อผ้า สีเบื่องต้น ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน สีเขียว สีส้มและสีม่วงเท่านั้น ดังนั้นควรนำสีที่ลดค่าความเข้มหรือเพิ่มค่าความเข้มของสีมาใช้จะทำให้เสื้อผ้ามีความงามยิ่งขึ้น

2) สเตเบิล คัลเลอร์ (Staple Color) หมายถึง สีใดๆ ก็ตามที่ใช้ร่วมกับสีต่างๆ แล้วเกิดความผสมผสานไปกันได้เสมอ สเตเบิลคัลเลอร์ (Staple Color) ของประเทศเขตนาวคือ สีดำ สีน้ำตาลปนดำ และสีกรมท่า สเตเบิลคัลเลอร์ (Staple Color) ของประเทศเขตร้อน คือ สีขาวและสีครีม

3) แฟร์ คัลเลอร์ (Fair Color) หมายถึง สีใดๆ ที่ทำหน้าที่เน้น หรือ ตัดเส้น

4) แฟร์แอกเซสเซอร์รี่ (Fair Accessories) หมายถึง ผ้าพันคอ คอปก ขอบปลายแขน เข็มขัด เครื่องประดับ หมวก ซึ่งแฟร์แอกเซสเซอร์รี่ (Fair Accessories) จะช่วยทำให้เกิดจุดเด่นให้กับเสื้อผ้า

5) รีเลตเตด คัลเลอร์ (Related Color) คือ สีร่วม เช่น เสื้อสีส้ม มีสีม่วงกับสีแดงเป็นสีร่วม สีม่วงกับสีเขียวมีสีน้ำเงินเป็นสีร่วม

6) อันรีเลตเตด คัลเลอร์ (Unrelated Color) หมายถึง สีสองสีที่ไม่มีสีร่วมกัน เช่น สีเหลืองกับสีม่วง ไม่มีสีร่วมกัน สีเขียวกับสีแดงไม่มีสีร่วมกัน

7) การใช้สีใกล้เคียงหรือสีกลมกลืน (Harmony) คือ การเลือกใช้สีในวรรณะเดียวกันแต่ค่าสีต่างกัน เช่น เลือกใช้วรรณะสีเขียว สีน้ำเงินคู่กับสีฟ้า เป็นต้น หรืออาจเลือกใช้สีที่อยู่ใกล้เคียงกันในวงจรกิจก็ได้ เช่น สีเขียวกับสีเหลือง เป็นต้น การใช้สีกลมกลืน มักนิยมใช้ค่าสีสว่างมากกว่าสีมืดบนพื้นที่ส่วนใหญ่ เราสามารถนำสองสีมาใช้คู่กันได้ในสัดส่วน 50 :50% แบบเสื้อที่ใช้สีกลมกลืนให้ความหรูหราเรียบสบายตา

8) การใช้สีตรงข้ามหรือสีตัดกัน (Contrast) แบบเสื้อที่ใช้สีตรงข้ามกันจะสวยงามต้องนำมาใช้ให้ถูกสัดส่วน ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีดังนี้ การใช้สีตรงข้ามกันเท่ากันในเสื้อผ้า

ยอมทำให้เสื้อผ้าไม่สวย ต้องใช้สีใดสีหนึ่งมีจำนวนมากกว่าอีกสีหนึ่ง ในอัตราส่วน 20 : 80 % ถ้าต้องการให้สีตัดกัน ในเนื้อที่จำนวนเท่ากันคือ 50 : 50 % ก็ใช้ได้ โดยลดค่าความเข้มของสีใดสีหนึ่งลง เช่น แทนที่จะใช้สีเขียวกับสีแดง ให้ลดค่าความเข้มของสีแดงลงมา ใช้สีเดียวกับสีชมพู หรือการระบายสี ถ้าจะใช้คู่กับสีแดง เราอาจลดความสดใสของสีเขียวได้ โดยการนำสีแดงมาผสมลงบนสีเขียวนิดหน่อย จะทำให้สีเขียวลดค่าความสดใส เป็นต้น ส่วนการใช้สีตรงข้าม 2 สี ในแบบเสื้ออาจทำให้มองดูบาดตา แก้ไขได้โดยใช้ดำหรือสีเข้มอื่น ๆ มาคั่นกลางระหว่างสีตัดกัน 2 สีจะทำให้ดูสวยงาม

9) การใช้สีให้เหมาะสมกับฤดูกาล คือ ต้องเลือกใช้สีให้ตัดกับสิ่งแวดล้อมในฤดูนั้น เช่น ฤดูร้อน สิ่งแวดล้อมมักเป็นสีอุ่น ทำให้เกิดความรู้สึกแห้งแล้ง สีของเครื่องแต่งกายควรเป็นสีเย็นและให้ความรู้สึก สดชื่น เช่นสีเขียวใบไม้อ่อน สีคราม

10) การใช้สีให้เหมาะสมกับวัย เด็กเล็กเหมาะที่จะใช้สีอ่อนเพราะดูสะอาดตา เช่น พ้าอ่อน ชมพูอ่อน เขียวอ่อน เหลืองอ่อน เป็นต้น

วัยเด็กถึง 12 ขวบ เหมาะสมในการใช้สีอ่อน สีสดใสสะอาดตา ถ้าต้องใช้สีตัดกัน ควรเป็นปริมาณ 20-40% ควรใช้สีสดใสที่คล้ายธรรมชาติ เช่น สีฟ้า สีน้ำทะเล สีของดอกไม้ใบหญ้า เป็นต้น

วัยรุ่น เป็นวัยที่มีความคิดเป็นอิสระ ชอบแฟชั่น เบื่อง่าย ชอบแต่งตัวตามแฟชั่น เพื่อให้เกิดจุดเด่นเสื้อผ้าจึงเป็นแบบสะดุดตาตามสมัยนิยม

วัยหนุ่มสาว เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงานสามารถใช้สีได้ทุกสี ทั้งสีสด สีเข้ม สีหม่น โดยดูจากการใช้สอยว่าเป็นชุดในโอกาสใด ควรเลือกให้เข้ากับสีผิว สวมใส่แล้วช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพ

วัยสูงอายุ ในสมัยก่อนแฟชั่นของผู้สูงอายุ ใช้ได้ไม่กี่สี เช่น เทา น้ำตาลปนเหลือง แต่ปัจจุบันแฟชั่นของผู้สูงอายุมีทั้งสีอ่อน สีเข้ม สีหม่น แฟชั่นสีสันททำให้ผู้สูงอายุกระปรี้กระเปร่าขึ้น สำหรับผู้สูงอายุที่ทำงานเป็นนักบริหารจะแต่งกายเน้นรูปแบบเรียบ มีการตกแต่งเล็กน้อยเพื่อให้สง่างาม สมวัยการเย็บประณีต

11) เทรนด์สีที่ใช้ในการออกแบบ สีมืดทึบสำคัญในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อที่จะสามารถตอบสนองกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด การใช้เทรนด์สีเพื่อการออกแบบจึงมีความสำคัญ เพราะเป็นตัวกำหนดขอบเขตการใช้สีบนผลิตภัณฑ์ และสามารถสื่อให้เห็นถึงแนวโน้มสีที่จะนำมาใช้ในถัดไป (สุริรัตน์, 2554) ซึ่งสีที่ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับสตรีในฤดูกาล Spring และ Summer 2014 แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม อันได้แก่ (<http://www.colorsolutionsinternational.com/Spring-Summer-2014>, 2556)

11.1) โทนสีอุ่น (Warm Tones) สีกลุ่มนี้จะให้ความรู้สึกอบอุ่น

ร้อนแรงสนุกสนาน รื่นเริง ตื่นเต้นทำท่าย หรรษา เจิดจรัส และลึกลับ

11.2) โทนสีเย็น (Cool Tones) โดยสีกลุ่มนี้เมื่อนำมาใช้ จะให้ความรู้สึกสดชื่น ปลอดโปร่งเย็นสบาย รู้ สึกเป็นกันเอง พักผ่อน อิศระ และเป็นธรรมชาติ

11.3) โทนสีกลาง (Neutral Tones) สีกลุ่มนี้เป็นสีที่ไม่ถือว่าอยู่วาระใดของสี และถือได้ว่าไม่มีเนื้อสีอยู่จริง คือสามารถอยู่คู่กับสีทุก ๆ โทนสีได้ง่าย ในขณะที่เดียวกันก็สามารถใช้สีนี้ตกแต่งได้ทันที Neutral Color ให้ความรู้สึกราบเรียบ สะอาดตา

ภาพที่ 2.21 สีสำหรับสตรีในฤดูกาล Spring และ Summer 2014

ที่มา: <http://www.colorsolutionsinternational.com/Spring-Summer-2014>
(2556)

2.3.2.3 การเลือกวัสดุหลัก ในการเลือกใช้วัสดุหลักในการผลิตเสื้อผ้า ควรใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับรูปแบบ และประเภทเสื้อผ้าที่ผลิต ซึ่งการเลือกวัสดุหลักควรคำนึงถึงคุณสมบัติของผ้า (สาคร, 2548) ดังต่อไปนี้

- 1) พื้นผิวผ้า (Surface interest)
- 2) น้ำหนักผ้า (Weight)
- 3) ผิวสัมผัส (Texture)
- 4) เส้นใย (fiber)

1) พื้นผิวผ้า (Surface interest) คือ สิ่งสำคัญที่สุดที่นักออกแบบต้องเลือกให้เหมาะสมกับรูปแบบเสื้อผ้า พื้นผิวผ้าคือ สีและลวดลายการพิมพ์ของผ้า ควรเลือกลายผ้าพิมพ์ที่จำนวนการซ้ำกันให้ถูกต้อง เช่น ลวดลายขนาดใหญ่จะเหมาะกับเสื้อผ้าที่ต้องการตะเข็บน้อย

ควรเลือกทิศทางการพิมพ์ผ้าให้ถูกต้อง ผ้าพิมพ์ในปัจจุบันมี 2 ทาง คือ การพิมพ์ทางเดียวและการพิมพ์สองทาง ลวดลายของผ้าพิมพ์ แบ่งตามลักษณะของลวดลายผ้าแบ่งได้ 5 ชนิด คือ

- 1.1) ผ้าพื้น (plain fabrics)
- 1.2) ผ้าลายเรขาคณิต (geometric pattern)
- 1.3) ผ้าลายธรรมชาติ (naturalistic pattern)
- 1.4) ผ้าลายรวม (conventional pattern)
- 1.5) ผ้าลายจุด (dot or spot pattern)

2) น้ำหนักผ้า (Weight) มีความจำเป็นมากต่อการออกแบบเสื้อผ้า เพราะผ้าที่มีน้ำหนักมาก ควรเลือกตัดเย็บกางเกง กระโปรง และผ้าที่มีน้ำหนักเบา นิยมตัดเสื้อมากกว่า ฉะนั้น จึงควรเลือกน้ำหนักผ้าให้เหมาะสมกับรูปแบบของเสื้อผ้า และฤดูกาล ฤดูหนาว ควรเลือกผ้าเนื้อหนักมีน้ำหนักมาก ฤดูใบไม้ผลิ ควรเลือกเนื้อผ้าปานกลาง ฤดูร้อนควรเลือกเนื้อผ้าที่เบาบาง

3) ผิวสัมผัส (Texture) หมายถึง ลักษณะพื้นผิวของวัสดุที่นำมาใช้ออกแบบเสื้อผ้า ซึ่งจะทำให้ความรู้สึกได้โดยการมอง การจับต้อง การออกแบบเสื้อผ้าควรพิจารณาให้เหมาะสมกับรูปแบบของเสื้อผ้า หลักในการพิจารณามีดังนี้

- 3.1) ผ้าผิวสัมผัสนุ่มมาก เช่น ผ้าป่าน ผ้าชีฟอง ผ้าฝ้ายเนื้อบาง
- 3.2) ผ้าผิวสัมผัสปานกลาง เช่น ผ้าไหม ผ้าฝ้ายเนื้อปานกลาง
- 3.3) ผ้าผิวสัมผัสหยาบขรุขระ เช่น ผ้าฝ้ายเนื้อหนา ผ้ายีนส์ ผ้า

ลูกฟูกผ้ากำมะหยี่ไหมดิบ

4) เส้นใย (fiber) หมายถึง วัสดุ หรือสารใดๆ ทั้งที่เกิดจากธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น ที่มีอัตราส่วนระหว่างความยาวต่อเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับหรือมากกว่า 100 สามารถขึ้นเป็นรูปผ้าได้ และต้องเป็นองค์ประกอบที่เล็กที่สุดของผ้า ไม่สามารถแยกย่อยในเชิงกลได้อีก สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ เส้นใยธรรมชาติและเส้นใยประดิษฐ์ (ดิสนีย์, 2552)

4.1) เส้นใยธรรมชาติ (Natural fibers)

เส้นใยพืช เช่น ฝ้าย ลินิน ปอ รามี ป่าน หนุ่น

เส้นใยสัตว์ เช่น ขนสัตว์ (wool) ไหม (silk) ผม (hair)

แร่ เช่น แร่ใยหิน (asbestos)

คุณสมบัติเส้นใยธรรมชาติ (Natural fibers)

เส้นใยจากธรรมชาติสามารถดูดซับน้ำได้ดี ระบายอากาศได้ดี

จึงใส่แล้วรู้สึกสบาย ไม้ร้อน

เส้นใยจากธรรมชาติบางชนิด เช่น ฝ้าย เมื่อนำมาทอเป็นผ้า เพื่อใช้งานจะขึ้นราได้ง่าย ผ้าใหม่จะหดตัวเมื่อได้รับความร้อนและความชื้น

เส้นใยธรรมชาติบางชนิดต้องผลิตด้วยมือ ถ้าผลิตด้วย เครื่องจักรจะได้เส้นใยที่มีคุณภาพไม่ดีและมีการสูญเสียมาก เช่น ลินิน ป่าน (ศรันยา, 2556)

4.2) เส้นใยประดิษฐ์ (Man-made fibers)

ประดิษฐ์จากธรรมชาติ เช่น เรยอน อะซิเตต ไตรอะซิเตต

เส้นใยสังเคราะห์ เช่น โอลีฟินส์ โพลีเอสเตอร์ โพลีเอรามิด ไนลอน

แร่และเหล็ก เช่น โลหะ แก้ว เซรามิก กราไฟต์

คุณสมบัติเส้นใยประดิษฐ์ (Man-made fibers)

เส้นใยเหล่านี้จะไม่ดูดความชื้น พอลิเอสเตอร์ กับพอลิเอไมด์ เป็นเส้นใยที่แข็งแรงกว่าเส้นใยฝ้ายหรือเส้นใยขนสัตว์ ปกติเส้นใยสังเคราะห์จะทนทานต่อสารเคมีที่มี ใช้ในผงซักฟอกตามบ้านได้ดีกว่า เส้นใยธรรมชาติ

เส้นใยเหล่านี้จะมีสมบัติที่ดี ที่เรียกว่า ง่ายต่อการบำรุงรักษา (Easy Care) เพราะซักง่าย แห้งไว แดงไม่ต้องรีดมาก เมื่อเทียบกับเส้นใยฝ้าย

เส้นใยประดิษฐ์สามารถเลือกใช้ได้ทุกฤดูกาล เพราะมีให้เลือก ทั้งเส้นใยสังเคราะห์และเส้นใยผสม แต่ควรคำนึงถึงสีและผิวสัมผัสเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าเส้นใย (อภิชาติ, 2556)

2.3.2.4 การจัดองค์ประกอบในการออกแบบ (ดิสนีย์, 2552) ประกอบด้วย

1) เอกภาพ คือ จุดมุ่งหมายในการสร้างภาพรวมของงาน เป็นสิ่งที่สำคัญที่ ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึง และถือเป็นจุดเริ่มต้นในการจัดองค์ประกอบ

2) ความสมดุล คือ สภาพที่พอเหมาะพอดีตามสภาวะของการมองเห็นซึ่ง เกี่ยวข้องในเรื่องการรับรู้ เรื่องน้ำหนักจากสิ่งที่มองเห็นด้วยความรู้สึกลักษณะนี้เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในส่วนของความคิดในเรื่องความงามของสิ่งนั้นๆ แยกได้ออกเป็นลักษณะต่างๆ คือ

2.1) ความสมดุลที่มีลักษณะเหมือนกัน หมายถึง การออกแบบที่กำหนด ส่วนประกอบให้มีลักษณะ ซ้าย ขวา, บน ล่าง เท่ากัน หลักทางการออกแบบหมายถึง ความสมดุลที่มีลักษณะ น้ำหนัก สี ผิว หรือเส้นที่เหมือนกันได้

2.2) ความสมดุลที่ไม่เหมือนกัน หมายถึงการออกแบบในความรู้อีกของการรับรู้ มีลักษณะสมดุลกันในตัวเองไม่จำเป็นต้องเท่ากัน เป็นสมดุลที่เกิดในลักษณะที่แตกต่างกัน

2.3) ความสัมพันธ์ทางศิลปะ เป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณา ในการจัดองค์ประกอบ เพื่อให้เกิดองค์ประกอบที่สมบูรณ์ลงตัว ได้แก่ การเน้น จุดสนใจ จุดสำคัญ จุดสำรวจ จังหวะความต่างและความกลมกลืน

2.3.3 หลักการตกแต่งเสื้อ (อัจฉรา, ม.ป.ป.) มีหลักดังนี้

2.3.3.1 ส่วนตกแต่งนั้นๆ จะต้องสามารถเสริมแบบเสื้อจากโครงสร้างเดิมให้เด่นขึ้น ซึ่งควรจะตกแต่งส่วนตกแต่งเหล่านั้นให้สัมพันธ์กับเส้นบนโครงสร้างของเสื้อ เพื่อจะไม่ให้เกิดความรู้สึกว่าเสื้อตัวนี้ขาดความเป็นระเบียบและดูรุงรัง

2.3.3.2 ส่วนตกแต่งนั้นๆ จะต้องสัมพันธ์กับ Scale (รายละเอียดปลีกย่อย) และผิวสัมผัสของผ้าตัวเสื้อชิ้นนั้นๆ ด้วย เช่น ถ้าเป็นใยสังเคราะห์ ส่วนตกแต่งจำพวกลูกไม้ก็ควรทำด้วยใยสังเคราะห์เช่นกัน ถ้าเป็นผ้าฝ้ายส่วนตกแต่งก็ควรเป็นผ้าฝ้ายเช่นกัน

2.3.3.3 ส่วนตกแต่งนั้นๆ ถ้าใช้ในบริเวณจำกัดมักจะทำให้ดูเด่นและมีเสน่ห์ กว่าจะใช้บริเวณมากหรือหลายๆ บริเวณ ดังนั้นการใช้ส่วนตกแต่งดังกล่าวควรใช้ไม่เกิน 1 หรือ 2 แห่ง บนตัวเสื้อก็เพียงพอแล้ว

2.3.3.4 สีของวัตถุดอกจะเป็นสีเดียวกันกับสีของผ้าหรือตัดกันก็ตาม ควรจะดูไม่ขัดตาหรือถ้าเป็นลวดลายหลายๆ สี ควรเลือกสีที่เด่นที่สุดของลวดลายนั้นๆ มาเป็นสีของวัตถุตกแต่งเพิ่มเติม จึงจะเกิดความผสมผสานกัน

2.3.3.5 ขนาดของวัตถุตกแต่งควรสัมพันธ์กับบริเวณที่จะตกแต่ง เช่น ปกหรือส่วนของปลายแขนเสื้อมักจะเป็นบริเวณที่เล็ก ต่างกับบริเวณส่วน yoke หรือส่วนกระโปรงหรือส่วนบริเวณลำตัวเสื้อทั้งหมด ขนาดของวัตถุตกแต่งควรใช้ต่างกัน

2.3.4 การตกแต่งเสื้อผ้า การตกแต่งเสื้อผ้า ทั้งการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยมือ และการตกแต่งด้วยเครื่องจักร มีหลายวิธี ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาเลือกวิธีการตกแต่งด้วยการตัดต่อ และการตัดปะ เพราะเมื่อตกแต่งแล้วจะทำให้ลายปักดูโดดเด่น

2.3.4.1 ตัดต่อผ้า (Patchwork) หมายถึง การนำผ้าที่มีรูปทรงตามความต้องการมาเย็บต่อกันจนกลายเป็นผืนใหญ่ หรือเกิดเป็นลวดลาย (กัญญณา, 2552) ใช้สำหรับตกแต่งเสื้อผ้า หรือตัดเย็บเป็นเครื่องใช้ เป็นเทคนิคการตัดเย็บอีกชนิดหนึ่งที่ต้องใช้ศิลปะผสมผสานกัน การต่อผ้าเป็นศิลปะขั้นสูง มีมาตั้งแต่กลางศตวรรษที่ 12 การต่อผ้าในยุคแรกๆ วัสดุที่ใช้จะเป็นพวกหนังสัตว์ ต่อมา

จึงเริ่มใช้ผ้าชิ้นเล็กๆ นำมาเย็บต่อกันเป็นผ้าผืนใหญ่ ใช้เป็นผ้าห่ม ผ้าคลุมเตียง และเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เป็นการใช้ประโยชน์จากเศษผ้าได้อย่างสวยงามและคุ้มค่า ในช่วงแรกๆ เป็นการต่อผ้าที่ไม่มีรูปแบบ และไม่มีกรอบลวดลายใดๆ ลักษณะงานเป็นอย่างหยาบๆ ต่อมาจึงได้พัฒนาเป็นการต่อผ้าแบบมีลวดลาย ตะเข็บที่ใช้เย็บก็พัฒนาจากตะเข็บที่ใช้เย็บแบบง่ายๆ มาเป็นตะเข็บที่มีลวดสวยมากขึ้น การใช้เทคนิคการต่อผ้ามีความเป็นมาที่ยาวนาน และแพร่หลายไปทั่วโลกทั้งในเอเชีย ยุโรป และอเมริกา สำหรับในประเทศไทยได้มีการใช้เทคนิคการต่อผ้ามาช้านานเช่นกัน แต่เริ่มตั้งแต่เมื่อใดยังไม่มีหลักฐานที่แน่ชัด ที่พบว่ามีการใช้ศิลปะการตกแต่งเสื้อผ้าและเครื่องใช้ต่างๆ ที่ทำมาจากผ้าโดยใช้วิธีการต่อผ้าแบบต่างๆ ได้อย่างวิจิตรสวยงาม คือชาวไทยภูเขาทางภาคเหนือของประเทศไทยจากลักษณะเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายมีเอกลักษณ์สืบทอดศิลปวัฒนธรรมประเพณี มาแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ที่เห็นได้ชัดและเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป ซึ่งนับเป็นตัวอย่างการต่อผ้าที่มีเอกลักษณ์และความสวยงามยิ่งนัก (เสาวลักษณ์, 2549)

ภาพที่ 2.22 เสื้อผ้าจากงานต่อผ้า

ที่มา: <http://www.catwalkqueen.tv> (2556)

2.3.4.2 การตัดปะผ้า (Appliqué) การตัดปะผ้ามีชื่อเรียกเป็นภาษาฝรั่งเศสว่า

Appliqué หมายถึง การใช้เทคนิคการตกแต่งผ้าด้วยวิธีการตัดผ้าหรือแผ่นวัสดุบางชนิด เช่น แผ่นหนัง ให้เป็นรูปต่างๆ นำมาปะลงบนผ้าที่เป็นพื้นหลัง และเย็บตกแต่งโดยใช้วิธีเย็บริมติดกับผ้าชิ้นหลังในลักษณะต่างๆ เป็นการตกแต่งที่ค่อนข้างง่ายต่อการสร้างรูปแบบและตัดเย็บ สามารถออกแบบลวดลายต่างๆ ได้อย่างอิสระทั้งด้านรูปทรงและการเลือกใช้สีของผ้าที่นำมาตัดปะ นิยมใช้ตกแต่งเครื่องใช้ตกแต่งบ้าน เช่น ผ้าตกแต่งผนัง ผ้านวม เบาะรองนั่ง กระเป๋าถือ เป็นต้น และปัจจุบันนิยมใช้ตกแต่งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายได้อย่างสวยงามอีกด้วย (เสาวลักษณ์, 2549)

ภาพที่ 2.23 การตกแต่งเสื้อผ้าด้วย Applique

ที่มา: <http://th.lifestyleasia.com> (2556)

2.4. วัยรุ่น

2.4.1 ความหมายของวัยรุ่น วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สุ่วฒิภาวะทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมเป็นวิกฤตช่วงหนึ่งของชีวิต เนื่องจากเป็นช่วงต่อของวัยเด็กและผู้ใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะต้นของวัยจะมีการเปลี่ยนแปลงมากมาย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จะมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นด้วยกันเอง และบุคคลรอบข้าง การให้ความหมายของวัยรุ่นมีผู้ให้ความหมายดังนี้

วัยรุ่น หมายถึง ภาวะหรือเหตุการณ์ที่อยู่ในระยะต่อกันถือเป็นระยะสำคัญที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพหรือความคิด เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546)

วัยรุ่น หมายถึง เป็นวัยที่มีลักษณะ 3 ประการ คือ มีพัฒนาการด้านร่างกายโดยมีสุ่วฒิภาวะทางเพศ มีพัฒนาการด้านจิตใจ โดยมีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กเป็นผู้ใหญ่ และมีการเปลี่ยนแปลงสภาวะทางด้านเศรษฐกิจจากการที่ต้องพึ่งพาทางเศรษฐกิจเป็นบุคคลที่สามารถประกอบอาชีพได้ มีรายได้ สามารถรับผิดชอบและพึ่งพาตนเองได้ (WHO 2011)

วัยรุ่น หมายถึง วัยที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่ผู้ใหญ่ ประกอบด้วยการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม รวมทั้งมีการพัฒนาเพศที่สมบูรณ์ (อัมพร, 2551)

วัยรุ่น หมายถึง วัยที่เข้าสู่สุ่วติภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ และพร้อมที่จะเป็นพ่อแม่ได้ เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต (สุชา, 2542)

วัยรุ่น หมายถึง วัยที่เปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่ผู้ใหญ่ การเปลี่ยนแปลงต่างๆเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ต่อเนื่อง และมองเห็นได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนแล้ว ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่ต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทของตนเองจากเด็กสู่บทบาทของผู้ใหญ่ ต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้น (อาภรณ์, 2551)

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ โดยเกณฑ์ที่บอกได้ว่าเด็กได้เข้าสู่การเป็นวัยรุ่นนั้น คือ การที่เด็กเข้าสู่สุ่วติภาวะทางด้านร่างกายอย่างสมบูรณ์แล้วนั่นเอง วัยรุ่นนั้นเป็นระยะที่ต้องปรับพฤติกรรมวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่สังคมยอมรับ เด็กวัยรุ่นจึงไม่ใช่เป็นเพียงการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย แต่ยังหมายถึงการปรับตัวให้เหมาะสมกับสังคมแวดล้อมที่มีกฎเกณฑ์ได้อย่างเหมาะสม

2.4.2 การแบ่งช่วงวัยรุ่น การแบ่งช่วงของวัยรุ่นมีหลายแนวคิด ดังลักษณะต่อไปนี้

2.4.2.1 การแบ่งช่วงวัยรุ่น (พนม, 2550)

1) วัยรุ่นตอนต้น อยู่ในช่วงอายุ 10-13 ปี เป็นช่วงแรกของการเข้าสู่วัยรุ่น ในช่วงนี้วัยรุ่นจะยังมีพฤติกรรมค่อนข้างไปทางเด็ก เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทุกระบบ วัยรุ่นจะมีความคิดหมกมุ่นกังวลการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อจิตใจ ทำให้อารมณ์หงุดหงิดและแปรปรวนง่าย

2) วัยรุ่นตอนกลาง อยู่ในช่วงอายุ 14-16 ปี เป็นช่วงที่มีพฤติกรรมก้ำกึ่งระหว่างความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ ช่วงนี้วัยรุ่นจะยอมรับสภาพร่างกายที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นหนุ่มเป็นสาวได้เริ่มมีความคิดที่ลึกซึ้ง ต้องการอุดมการณ์และหาเอกลักษณ์ของตนเอง เพื่อความเป็นตัวของตัวเอง

3) วัยรุ่นตอนปลาย 17-19 ปี เป็นช่วงเวลาของการตัดสินใจที่จะเลือกอาชีพที่เหมาะสมและเป็นช่วงเวลาที่จะมีความผูกพันกับเพื่อนต่างเพศ สภาพร่างกายเปลี่ยนแปลงเติบโตโดยสมบูรณ์เต็มที่และบรรลุนิติภาวะในเชิงกฎหมาย

2.4.2.2 การแบ่งช่วงวัยรุ่น (สุวรรณ, 2551)

1) วัยรุ่นตอนต้น อยู่ในช่วงอายุ 10-13 ปี ต้องการความเป็นอิสระ ต้องการเรียนรู้โลกภายนอกบ้าน มีอารมณ์รุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้

2) วัยรุ่นตอนกลาง อยู่ในช่วงอายุ 14-16 ปี เป็นช่วงที่มีพฤติกรรมกำลังระหว่างความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ ต้องการค้นหาความต้องการของตนเอง สัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่เริ่มห่างเหินกันมากขึ้น เป็นช่วงที่อาจเกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่ได้สูงสุด

3) วัยรุ่นตอนปลาย 17-19 ปี จะมีพฤติกรรมค่อนข้างไปทางผู้ใหญ่ มีพัฒนาการทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ร่างกายเติบโตใกล้เคียงกับวัยผู้ใหญ่ ระบบสืบพันธุ์มีการเจริญเติบโตสมบูรณ์เต็มที่ ต้องการความอิสระในการตัดสินใจเรื่องของตนเอง ช่วงนี้เป็นช่วงที่พร้อมจะมีครอบครัว ต้องการมีความรัก สนใจสัมพันธ์แบบหนุ่มสาว

2.4.2.3 ช่วงความเป็นวัยรุ่นแต่เดิมที่ผ่านมา คือประมาณอายุตั้งแต่ 12-18 ปี แต่ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า ความเป็นวัยรุ่นได้ขยายออกไปโดยประมาณอย่างคร่าวๆ ว่า คือ ช่วงอายุตั้งแต่ 12-25 ปี เนื่องจากวัยรุ่นทุกวันนี้ต้องอยู่ในสถานศึกษานานขึ้น การเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องพึ่งตัวเองได้ทางเศรษฐกิจ ต้องยืดระยะเวลาออกไป อีกทั้งรูปแบบชีวิตสมัยใหม่ทำให้เด็กมีวุฒิภาวะทางจิตใจ (Maturity) ซ้ำกว่ายุคที่ผ่านมาก็สามารถแบ่งช่วงอายุออกได้ 3 ช่วง คือ (ศรีเรือน, 2540)

1) วันแรกวัยรุ่น คือ ช่วงอายุประมาณ 12-15 ปี พฤติกรรมยังคงค่อนข้างไปทางเด็กอยู่มาก

2) วัยรุ่นตอนกลาง คือ ช่วงอายุประมาณ 16-17 ปี พฤติกรรมกำลังระหว่างความเป็นเด็กและผู้ใหญ่

3) วัยรุ่นตอนปลาย คือ ช่วงอายุประมาณ 18-25 ปี มีพฤติกรรมค่อนข้างไปทางผู้ใหญ่

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นได้ดังนี้ การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นนี้เป็นเรื่องที่ไม่มีการแบ่งที่แน่นอนเพราะเป็นพัฒนาการของมนุษย์นักจิตวิทยาและนักวิชาการจึงแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นไม่ตรงกัน ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาวัยรุ่นในช่วงอายุ 18-25 ปี ซึ่งตรงกับแนวคิดของ ศรีเรือน แก้วกังวาล ที่ว่าความเป็นวัยรุ่นได้ขยายออกไปเนื่องจากวัยรุ่นทุกวันนี้ต้องใช้เวลาอยู่ในสถานศึกษานานขึ้นกว่าในอดีต กว่าที่จะเข้าสู่ผู้ใหญ่ที่สามารถพึ่งตัวเองได้ในสังคมทุกวันนี้ที่มีการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูง

2.4.3 พฤติกรรมการซื้อเสื้อผ้าของวัยรุ่น รูปแบบและพฤติกรรมการซื้อเสื้อผ้าของวัยรุ่น (Loudon and Della, 1993)

2.4.3.1 การใช้จ่ายเงินโดยรวมของวัยรุ่นทั้งหญิงและชายส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทเสื้อผ้า ซีดีเพลง อุปกรณ์เครื่องเสียง สื่อความบันเทิงต่างๆและการท่องเที่ยว

2.4.3.2 วัยรุ่นหญิงมักจะซื้อสินค้าประเภทเสื้อผ้าเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ สินค้าเพื่อความงามและสุขภาพ รวมทั้งเครื่องประดับต่างๆ

2.4.3.3 วัยรุ่นชายมักจะใช้เงินไปกับการออกเดท ยานพาหนะ อุปกรณ์กีฬา กล้องถ่ายรูป ซีดีเพลง อุปกรณ์เครื่องเสียง จักรยาน กางเกงยีนส์ เครื่องดนตรี และเกมส์คอมพิวเตอร์ตามลำดับ

2.4.3.4 วัยรุ่นจัดเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มในการทดลองหรือซื้อสินค้าสูงกว่าวัยอื่น กล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มที่ชอบลองสินค้าใหม่ๆ

2.4.3.5 การซื้อของวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเป็นการซื้อเพื่อสนองความต้องการของตนเองเป็นหลัก และซื้อเพื่อใช้เองมากกว่าซื้อให้บุคคลอื่น

2.4.3.6 วัยรุ่นอาจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า/ตราสินค้าของผู้ปกครอง โดยจะมีอิทธิพลมากต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าประเภทที่เกี่ยวกับความสวยความงาม สีเส้นและการออกแบบ เช่น ของตกแต่งบ้านที่เน้นดีไซน์ เป็นต้น แต่จะมีอิทธิพลน้อยในด้านการตัดสินใจในด้านราคา สถานที่ และเวลาในการซื้อ

2.4.3.7 วัยรุ่นส่วนใหญ่จะใช้เวลาว่างในวันหยุดไปกับการเดินช้อปปิ้ง และมักจะซื้อสินค้าจากร้านโปรดที่นิยมซื้อเป็นประจำ

2.4.3.8 วัยรุ่นมักจะซื้อสินค้าแบบกะทันหันโดยไม่มีการเตรียมการล่วงหน้าและใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผลในการตัดสินใจซื้อ

2.4.3.9 วัยรุ่นมักจะให้ความสำคัญกับแหล่งข้อมูลจากบุคคลใกล้ชิด เช่น เพื่อน และครอบครัว สำหรับการซื้อสินค้าที่มีการเสี่ยงสูงหรือมีราคาแพง และจะเชื่อแหล่งข้อมูลจากสื่อต่างๆ สำหรับการซื้อสินค้าที่มีความเสี่ยงในการซื้อต่ำหรือสินค้าราคาถูก

2.4.3.10 ระหว่างกระบวนการตัดสินใจซื้อในขั้นประเมินสินค้าเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินที่สำคัญสำหรับวัยรุ่นคือ ราคาและชื่อตราสินค้า แต่ต้องเป็นสินค้าที่ไม่ได้รับอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อจากบุคคลอื่น เช่น ของใช้ส่วนตัว เป็นต้น

การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเลือกซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกลุ่ม อายุ 20-30 ปี ผู้ที่รายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท พบว่ากลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่เลือกซื้อเสื้อยืด และกลุ่มตัวอย่างผู้หญิงส่วนใหญ่เลือกซื้อชุดกระโปรงติดกัน/กางเกง เหตุผลที่ทำให้ซื้อคือเหมาะสมกับรูปร่าง

(สิริชัยและคณะ, 2554)

จากการสำรวจของบริษัทฟาร์อีสท์ ดีดีซี จำกัด (มหาชน) ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจจาก บริษัท นาโซเทร็กซ์ จำกัด ในการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคของวัยรุ่น ที่มีช่วงอายุ 13 – 17 ปี และช่วงอายุ 18 – 22 ปี ตั้งแต่ปี 2547 – 2549 พบว่าสิ่งของภายในบ้านที่วัยรุ่นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออันดับแรกได้แก่ อาหารและเครื่องดื่มเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม และสถานที่ท่องเที่ยว สำหรับพฤติกรรมวัยรุ่นในวันนี้เปลี่ยนไปมาก วัยรุ่นกล้าแสดงออกเป็นตัวของตัวเองสูงมาก ดังนั้นกลยุทธ์การตลาดต้องชัดเจนว่าจะผลิตสินค้าอะไร ซึ่งสินค้าที่จะขายให้กับวัยรุ่น ต้องมีอะไรพิเศษอยู่ในนั้น เพราะพฤติกรรมของวัยรุ่นมีความชอบที่แตกต่าง เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอไม่ชอบความจำเจซ้ำซาก เริ่มจากพฤติกรรมของวัยรุ่น ใช้จ่ายกับการซื้อสินค้า อันดับแรก อาหารและเครื่องดื่มเดือนละ 3,000 – 4,000 บาท อันดับสองคือ การแต่งกายเดือนละ 2,000 – 4,000 บาท และอันดับสามคือ สื่อบันเทิง เช่น การชมภาพยนตร์ เดือนละ 1,000 – 2,000 บาท (ธีรดา, 2553)

สรุปได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ จัดเป็นช่วงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของมนุษย์ วัยรุ่นจะพยายามแสวงหาลักษณะเอกลักษณ์ของตนเอง วัยรุ่นในประเทศไทยใช้ความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่มากับสินค้าประเภทเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมาก เพื่อเป็นการแสดงออกให้บุคคลอื่นได้รับรู้ว่าตนเองเป็นคนอย่างไร และวัยรุ่นยังเป็นกลุ่มคนที่นิยมและมีแนวโน้มในการเปิดรับนวัตกรรมหรือสินค้าใหม่ได้ง่ายกว่ากลุ่มคนอื่น ตลาดกลุ่มวัยรุ่นจึงเป็นตลาดที่มีศักยภาพและสามารถสร้างเม็ดเงินได้อย่างมหาศาลทั้งยังเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ที่จะกำหนดทิศทางของตลาดในอนาคตจะเห็นได้ชัดจากการทำการตลาดในปัจจุบันที่มีสินค้าจำนวนมากผลิตขึ้นเพื่อวัยรุ่นโดยเฉพาะ (อัญชัน, 2547) ดังนั้น กลยุทธ์การตลาดต้องชัดเจนว่าจะผลิตสินค้าอะไร ซึ่งสินค้าที่จะขายให้กับวัยรุ่น ต้องมีอะไรพิเศษอยู่ในนั้น เพราะพฤติกรรมของวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอไม่ชอบความจำเจซ้ำซาก (พัชรินทร์, 2553) วัยรุ่นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการแต่งกาย เครื่องประดับ รูปลักษณะภายนอก การซื้อเสื้อผ้าของวัยรุ่นจะเลือกซื้อแบบที่คิดว่าเหมาะสมกับรูปร่างของตนเอง และราคาไม่แพงเกินไป

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุไรวรรณ ไทร้อย, (2545) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อเสื้อนอก ตกแต่งด้วยผ้าชิต บ้านคำรพจังหวัด อานาจเจริญ โดยใช้ผ้าลายชิตตกแต่งบนเสื้อนอก 3 ลาย คือ ลายขอสลับ ลายหน้าหัวขอ และลายดอกผักแว่น เสื้อนอกที่ใช้ประเมินมี จำนวน 5 แบบ รวม 15 ตัว

จากกลุ่มผู้ประเมินเสื้อนอก ตัวอย่างจำนวน 200 คน ในด้านภาพรวม ด้านขนาด และความสมดุลของลายบนตัวเสื้อ ที่ตกแต่งด้วยลายผักแว่น บริเวณด้านหน้าตามแนวยาวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

กมลรัตน์ นนองรัง (2547) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาหัตถกรรมชาวไทยภูเขาในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิต กระบวนการผลิต ลวดลายการใช้สีของหัตถกรรมผ้าต่างๆ ของชาวเขา เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรตัวอย่างที่เป็นชาวเขา 2 เผ่า ได้แก่ ชาวไทยภูเขาเผ่ากะเหรี่ยงที่บ้านห้วยผาต้น ตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด และชาวไทยภูเขาเผ่าม้งที่บ้านแม่สาใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาหัตถกรรมผ้าชาวไทยภูเขาเผ่ากะเหรี่ยงสะกอพบว่า ใช้การทอผ้าแบบดั้งเดิมคือการทอแบบกี่เอว โดยมีการทอ 4 ชนิด คือ ทอแบบธรรมดา และทอแบบสลัปลีแบบลายน้ำไหล การทอจาก การทอขีด โดยใช้ผ้าฝ้ายเป็นวัตถุดิบ ปัจจุบันยังมีการปลูกฝ้ายเองบ้างเล็กน้อย แต่ส่วนใหญ่จะซื้อฝ้ายมาปั่นและทอเอง การย้อมสีใช้ย้อมร้อน ใช้สีธรรมชาติมากกว่าสีเคมี มีการมัดย้อมเพื่อทอลายน้ำไหล การทอจะมีในผู้หญิงที่แต่งงานแล้วมากกว่าหญิงสาวและเด็ก หัตถกรรมผ้าของกะเหรี่ยงสะกอส่วนใหญ่ผลิตใช้ในชีวิตประจำวัน ประเภทเครื่องแต่งกายหญิงมีการประยุกต์ด้านลวดลายแต่สีที่ใช้ยังคงเดิม ส่วนเครื่องแต่งกายชายเสื้อจะคงเดิมทั้งสีและแบบ ส่วนกางเกงจะเปลี่ยนเป็นกางเกงแบบสากลและไม่มีการผลิต การผลิตหัตถกรรมสามารถผลิตขายในหมู่บ้าน

ในเผ่าม้งมีการทอผ้าทุกบ้าน โดยใช้เครื่องทอแบบกี่เอวนั่งสูงใช้เส้นด้ายจากใยกันขง การทอเป็นการทอพื้นธรรมดาไม่มีการทอลาย การย้อมสีจะย้อมเมื่อทอเป็นผืนผ้าแล้วจะไม่ย้อมเส้นด้าย โดยใช้สีจากต้นฮ่อมและคราม มีการเขียนเทียน การเย็บต่อผ้า การปักประดับด้วยเงินต่างๆ การปักลวดลาย การปักของม้งมีลักษณะคล้ายของเขาคือ 4 วิธีหลักคือ การปักลายเส้น การปักลายขีด การปักลายสอง การปักไขว้ โดยปักจากด้านหลังของผ้า กระบวนการที่พบมากที่สุดในเผ่าม้งคือการปักไขว้ การปักจะปักทุกบ้าน ลวดลายจะมีทั้งลายดั้งเดิมและลายประยุกต์

ลักษณะรูปแบบของหัตถกรรมผ้าของชาวไทยภูเขาเผ่าม้งที่เป็นเครื่องนุ่งห่มพบ 14 ประเภท คือ เสื้อกันเปื้อนผู้หญิง เสื้อผู้หญิง เสื้อผู้ชาย กระโปรง ผ้าผูกเอว เข็มขัด หมวก กางเกง ผ่ากันเปื้อนหญิง ผ่ากันเปื้อนชาย เสื้อคลุมศพ ผ้าพันขา ผ้าพันหัวและผ้าอ้อมเด็ก องค์ประกอบที่ทำให้เกิดลายคือการปัก การเย็บตัดต่อผ้า ลวดลายที่พบมากที่สุดคือ การปักไหม โดยลักษณะลวดลายที่พบหลักๆมาจากเรขาคณิต รองลงมาคือ ปักนกและลายหอย

ในการสืบทอดหัตถกรรมผ้าของชาวไทยภูเขาทุกเผ่า พบว่ามีการสืบทอดกันภายในเผ่า เฉพาะผู้หญิงเท่านั้น ผู้ชายอาจจะมีส่วนช่วยในการผลิตวัสดุอุปกรณ์ แต่ผู้หญิงจะเป็นคนออกแบบ และควบคุมการผลิต การสอนจะเริ่มตั้งแต่อายุ 8-9 ปี

ฉันทยา พรหมบุรุษย์ และ ชานนท์ ชิงชยานุรักษ์ (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษา ความเป็นไปได้ในการพัฒนาหัตถกรรมท้องถิ่น ในพื้นที่โครงการหลวง : กรณีศึกษาผ้าปักและผ้าบาติก ชาติพันธุ์ม้ง โดยมุ่งเน้นศึกษาในเชิงลึกเฉพาะในส่วนของ ชาติพันธุ์ม้งบ้านห้วยลึก ตำบลปึงโค้ง อำเภอ เชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยลึก และหมู่บ้านสิบสองพัฒนา ตำบล ผาช้างน้อย อำเภอปง จังหวัดพะเยา พื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปังค่า ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผลิต ม้งกลุ่มตัวอย่างเป็นม้งหลาย ส่วนใหญ่เห็นว่าการผลิตงานหัตถกรรมเป็นสิ่งที่ตั้งเป้าหมายเสริมสร้าง รายได้เสริม แต่ปัจจุบันมีวัยรุ่นส่วนน้อยที่สนใจและเรียนรู้งานหัตถกรรมเนื่องจากไปทำงานหรือเรียน หนังสือนอกพื้นที่ อย่างไรก็ตามผู้หญิงม้งจะมีการถ่ายทอดการปักให้ลูกสาวตั้งแต่อายุยังน้อย ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละคนด้วย ม้งจะปักผ้าเป็นทุกบ้าน โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่สามารถปักผ้า เขียนเทียนได้ทุกคน แต่การทอผ้าใยกันขงอาจเป็นบางคน ม้งส่วนใหญ่จะปักผ้าไว้ใช้เอง และปักขาย เป็นส่วนน้อย ด้านศักยภาพการผลิตของกลุ่ม แม่บ้านเขียนเทียนบ้านสิบสองพัฒนา จังหวัดพะเยา ค่อนข้างมีศักยภาพ และค่อนข้างเข้มแข็ง สำหรับกลุ่มห้วยลึกมีศักยภาพของการผลิตของกลุ่ม ค่อนข้างน้อย

ส่วนในประเด็นการผลิตเชิงวัฒนธรรมนั้น ม้งยังคงยึดถือและให้ความสำคัญกับการมีชุด ใหม่ใส่ในช่วงปีใหม่ โดยเพราะผู้หญิงจะต้องปักเย็บเพื่อตกแต่งชุดสำหรับใส่ในงานปีใหม่ของทุกปี เนื่องจากมีความเชื่อว่า จะทำให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองสำหรับชีวิตใหม่ในปีใหม่

กัญญาภา ญาณวิโรจน์ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าเหลือ ใช้ด้วยเทคนิคการตัดต่อและการเย็บปะติด จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจต่อ ผลิตภัณฑ์จากผ้าเหลือใช้ในกลุ่มผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายสตรี โดยใช้ลวดลายจักรราศี เป็นลวดลายหลัก จากนั้นศึกษาปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ต้นแบบ พบว่า กลุ่ม ตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ในด้านเทคนิคที่นำมาใช้มากนอกจากนี้ยังเห็นว่าผลิตภัณฑ์ที่ได้ มีความแปลกใหม่ สามารถนำมาใช้งานได้จริงอีกด้วย ประเมินมูลค่าผลิตภัณฑ์อยู่ระหว่าง 2,001-3,000 บาท จากเดิมที่มองว่าผลิตภัณฑ์จากผ้าตัดต่อเป็นสินค้าที่มีมูลค่าไม่เกิน 500 บาทจากผล การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์ต้นแบบนี้สามารถตอบสนองความต้องการการใช้งานได้อย่างดี และสามารถนำไปใช้เป็นต้นแบบเพื่อผลิตสินค้าเพื่อเพิ่มรายได้ครัวเรือนได้อีกทางหนึ่ง

สุพัทธา ศิริณวัฒน์ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดสตรีอินเดียแบบ ปัญหาโดยใช้ผ้าฝ้ายทอมืออีสาน จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการใช้ผ้าฝ้ายทอมืออีสานมาทำเป็นชุดอินเดียแบบปัญหา และเห็นว่ามีเหมาะสมกับรูปแบบของชุด ซึ่งสามารถสวมใส่ไปงานสังคมโอกาสต่างๆ ได้ สำหรับการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดสตรีอินเดียแบบปัญหาโดยใช้ผ้าฝ้ายทอมือในด้านชนิดของผ้า ผิวดมผัด สี และลวดลาย ในภาพรวมพบว่า ผ้าชนิดฝ้ายลายหงส์มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจรวมสูงสุดในระดับมาก และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลพื้นฐาน คือ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพการงาน และรายได้ มีความพึงพอใจต่อผ้าฝ้ายทอมืออีสานด้านชนิดของผ้า ผิวดมผัด และสีของผ้าที่ต่างกัน จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ส่วนอายุ ระดับการศึกษา อาชีพการงาน และรายได้ของหญิงชาวอินเดีย หรือหญิงไทยที่มีเชื้อสายอินเดียมีความพึงพอใจต่อผ้าฝ้ายทอมืออีสานด้านลวดลายของผ้าต่างกัน มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.5 กล่าวคือ ความพึงพอใจในด้านลวดลายของผ้าไม่มีความแตกต่างกัน ถึงแม้จะมีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพการงาน และรายได้ที่ต่างกัน

ภคภิญญา สดภิบาล, (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การออกแบบเสื้อสำเร็จรูปสตรีด้วยผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง จากการศึกษาพบว่า ความเหมาะสมของเสื้อสำเร็จรูปสตรีด้วยผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง รูปแบบที่ 3 ซึ่งเน้นประโยชน์ใช้สอยและความสวยงามของเสื้อเป็นสำคัญ โดยการนำไหมปักโครงสีดำมาทำเป็นตัวเสื้อ ประดับตกแต่งด้วยผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง ลายผักกูด ลายหัวใจ ลายเข้าข้างและลายกากบาท ประยุกต์ใช้คู่กับริบบิ้น เพื่อให้เกิดลวดลายที่ลงตัว แต่งด้วยกระดุมทองคล้องด้วยสายเส้นข้อมือซึ่งสามารถถอดออกมาได้เมื่อต้องการทำความสะอาด ด้านประโยชน์ใช้สอยมีค่าเฉลี่ย 4.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมากที่สุดด้านความสวยงามมีค่าเฉลี่ย 4.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมากที่สุด และด้านขั้นตอนการผลิตมีค่าเฉลี่ย 4.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38 มีความเหมาะสมมากที่สุด

ศรัณย์ จันทร์แก้ว (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาลวดลายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตนูโวบนผ้าใยกันซงเพื่อออกแบบชุดทำงานสตรี ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุ 25-35 ปี มีสถานภาพโสด อาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีรายได้ระหว่าง 15,000 – 25,000 บาท การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี เคยซื้อ และเคยใช้ เสื้อผ้าและเครื่องประกอบการแต่งกายจากผ้าใยกันซง ประเภทที่ซื้อมากที่สุด คือ กระเป๋า โอกาสที่จะสวมใส่เป็นชุดลำลอง และเหตุผลในการตัดสินใจซื้อชุดทำงาน คือ ซื้อเมื่อชอบ ประเด็นที่พิจารณาในการตัดสินใจซื้อชุดทำงาน คือ ความสวยงาม

รูปแบบ ความทันสมัย และความถี่ในการซื้อ คือ ซื้อทุกเดือน ราคาของชุดทำงานที่ซื้อประมาณ 500 – 1,000 บาท ต่อตัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงานเป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อชุดทำงาน ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อชุดทำงานสตรีพบว่า แบบชุดติดกันลายผีเสื้อได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ลายเถาวัลย์ และลายดอกไม้ มีค่าเฉลี่ย 4.09 4.03 และ 3.95 ตามลำดับ ส่วนกระโปรงลายเถาวัลย์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.09 รองลงมา คือ ลายดอกไม้และลายผีเสื้อ มีค่าเฉลี่ย 4.00 และ 3.98 ซึ่งพบว่าทุกแบบได้รับความพึงพอใจระดับมาก

อุไรวรรณ กรณท์ และคณะ (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องประกอบการแต่งกายจากผ้าใยกันขงมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเสื้อผ้าและเครื่องประกอบการแต่งกายแฟชั่น ในปี 2008 – 2009 และศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อรูปแบบเสื้อผ้าและเครื่องประกอบการแต่งกาย ผลการวิจัยพบว่าเสื้อผ้าแฟชั่นที่เหมาะสมกับวัยรุ่นสตรีจำนวน 5 ชุด และเครื่องประกอบการแต่งกายที่เหมาะสมอีก 10 รูปแบบ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมของเสื้อผ้า ชุดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.60$) ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และเครื่องประกอบการแต่งกายพบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมรูปแบบที่ 8 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.54$) ซึ่งมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่าผ้าปักม้งในอดีตนั้นปักเพื่อใช้เป็นเครื่องแต่งกายภายในครอบครัว หรือเพื่อใช้ประกอบพิธีกรรมต่างๆ ตามประเพณีแต่ปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็นการปักเพื่อจำหน่ายเป็นรายได้เสริมให้กับครอบครัว มีการพัฒนาทั้งกระบวนการผลิต ขั้นตอนการผลิต การใช้สี การพัฒนาลวดลาย เพื่อให้ได้คุณภาพและง่ายต่อการนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น เป็นการ
ศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่นและเพื่อศึกษา
ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
โดยมีวิธีดำเนินงานศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในศึกษาวิจัยประกอบด้วย

3.1.1 ต้นแบบชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น จำนวน 9 ชุด

3.1.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อต้นแบบชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่น
โดยลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ชนิดของแบบสอบถามเป็น
แบบสอบถามแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาผ้าปักม้งเพื่อตกแต่งชุดกระโปรง
ติดกันสำหรับวัยรุ่น เป็นการประเมินแบบมาตราส่วน (Rating scale)

3.2 วิธีการ

แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ วิธีการพัฒนาต้นแบบชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง
สำหรับวัยรุ่น จำนวน 9 ชุด กับวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อต้นแบบชุด
กระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่น โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.2.1 การพัฒนาชุดต้นแบบ

3.2.1.1 การพัฒนาลวดลายปัก

1) การเลือกผ้าที่จะนำมาปักลาย จากการศึกษาเรื่องคุณสมบัติของผ้า ผู้ศึกษา เลือกผ้าปักครอสติชที่ผลิตจากใยสังเคราะห์ เพราะมีลักษณะการทอและเส้นใยสม่ำเสมอ สีไม่ตก ไม่ยับง่าย มีความทนทานต่อจุลินทรีย์ เชื้อรา แบคทีเรีย ไม่ดูดน้ำ ทนทานต่อสารเคมี ซักง่าย แห้งเร็ว (ดรพรณี, 2556)

จากการศึกษาเรื่องสีของผ้าที่ชาวเขาเผ่าม้งใช้ปักมีหลายสีแต่ผู้ศึกษาเลือกสีขาว เพราะสีขาวให้ความรู้สึกบริสุทธิ์ สะอาด สดใส เบาบาง อ่อนโยนและเข้าได้กับทุกสี (ดิสนีย์, 2552)

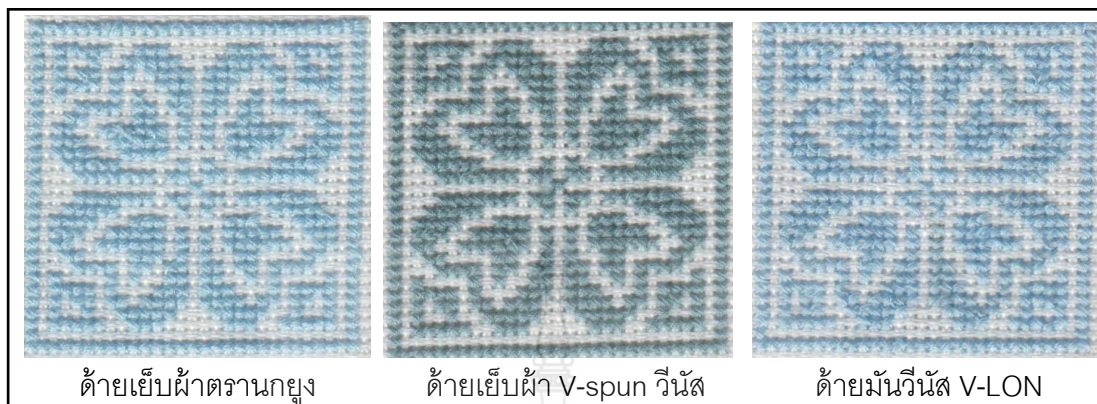
2) การเลือกไหมปัก จากข้อมูลที่ได้ศึกษาเส้นไหมที่ชาวเขาเผ่าม้งใช้ปัก ลวดลายได้แก่ ผ้าฝ้าย ไหม ไหมพรม และด้ายมัน ผู้ศึกษาทดลองใช้ด้ายสำหรับเย็บผ้าด้วยจักรที่มีลักษณะคล้ายกับเส้นไหมที่ชาวเขาเผ่าม้งใช้ปักลวดลายและหาซื้อได้ง่ายตามท้องตลาดทั่วไป คือ ด้าย ตรานกยุง เบอร์ 60 ด้ายตราวินัส สเปน เบอร์ 60 และด้ายมันวินัส V-LON มาทดลองปักลวดลายบนผ้าปักครอสติช เพื่อดูความสวยงามของผีเสื้อ

ด้ายเย็บผ้า ตรานกยุง เบอร์ 60 ด้ายเย็บผ้า V-spun วินัส เบอร์ 60

ด้ายมันวินัส V-LON

ภาพที่ 3.1 ด้ายชนิดต่างๆ ที่ใช้ในการทดลอง

ภาพที่ 3.2 ลวดลายปักจากด้าย 3 ชนิด

จากการศึกษา ผู้ศึกษาเลือก ด้าย V-spun วินัส เพราะมีเข็มสวย และเป็นด้ายที่มีคุณภาพในการเย็บที่เยี่ยม คุณภาพสีคงทนใช้เครื่องจักรที่มีคุณภาพสูงในการกระบวนการผลิต ด้าย V-spun วินัส เป็นด้ายที่มีคุณภาพในการยึดเกาะสูง มีการหดตัว และ ยึดตัวต่ำ ด้ายมีความคงทนถาวร คุณภาพด้ายเป็นมาตรฐานเดียวกันทำให้เกิดความยุ่งยากในการใช้งานมีการหดตัวน้อยลง และปราศจากรอยต่อ (<http://www.sahaunion.co.th/thaiversion/product/thread, 2557>)

เหตุที่ไม่เลือกด้ายเย็บผ้าตรานกยูง เพราะว่าเข็มไม่สวย เนื่องจากลักษณะของด้ายเย็บผ้าตรานกยูง แม้จะเป็นเบอร์เดียวกันแต่ขนาดของเส้นด้ายจะใหญ่กว่า ด้ายเย็บผ้าด้าย V-spun วินัส

เหตุที่ไม่เลือกด้ายมันวินัส V-LON เพราะด้ายมันวินัส V-LON มีลักษณะเส้นมากเกินจึงหลุดง่าย ทำให้เข็มไม่สวย

3) การเลือกโทนสีเส้นไหมที่ใช้ปักลาย

3.1) ผู้ศึกษานำโทนสีสำหรับสตรีในฤดูกาล Spring และ Summer 2014 ทั้ง 3 โทนสี (<http://www.colorsolutionsinternational.com/Spring-Summer-2014>) มาทดลองปักลวดลาย

ภาพที่ 3.3 การทดลองปักลวดลายด้วยโทนสีทั้ง 3 โทน

3.2) ผู้ศึกษาเลือกโทนสีอุ่น เพราะเป็นสีที่ใกล้เคียงกับสีเดิมของผ้าปักม้ง และเนื่องจากวัยรุ่น เป็นวัยที่มีผิวพรรณสดใสสวยงามตามธรรมชาติ สามารถใช้สีได้ทุกสี และวัยรุ่นชอบแต่งตัวตามแฟชั่น สีของเสื้อผ้าจึงควรเป็นสีตามสมัยนิยม

4) การเลือกลวดลายผ้าปักม้ง ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลวดลายผ้าปักม้งซึ่งมีลวดลายปักแม่แบบ 8 ลวดลาย ดังนี้ ลายที่มาจากเรขาคณิต ได้แก่ ลายไฮ ลายดาว ลายฟันเลื่อย ลายหัวใจ และลายเจดีย์ หรือ ลายบันไดฟ้า ลายที่มาจากธรรมชาติ ได้แก่ ลายเท้าช้าง ลายดอกไม้ และลายก้นหอย

ภาพที่ 3.4 แม่แบบลวดลายผ้าปักม้ง

ผู้ศึกษาเลือกนำลายแม่แบบทั้ง 8 ลาย มาผสมให้เกิดลายใหม่ จำนวน 3 ลาย ดังนี้

ลายที่ 1 ลายธรรมชาติจากสัตว์ ลักษณะของลายเกิดจากการผสมระหว่างลายก้นหอยกับลายเท้าช้าง

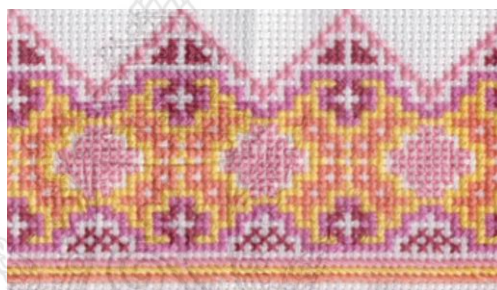
ภาพที่ 3.5 ลวดลายปักผ้าปักม้งลายที่ 1

ลายที่ 2 ลายธรรมชาติจากพืช ลักษณะของลายเกิดจากการผสมระหว่างลายก้นหอยกับลายดอกไม้และลายเท้าช้าง

ภาพที่ 3.6 ลวดลายปักผ้าปักม้งลายที่ 2

ลายที่ 3 จากเรขาคณิต ลักษณะของลายเกิดจากการผสมระหว่างลายเจดีย์ หรือ ลายบันได
ฟ้า และลายพื้นเลื้อย

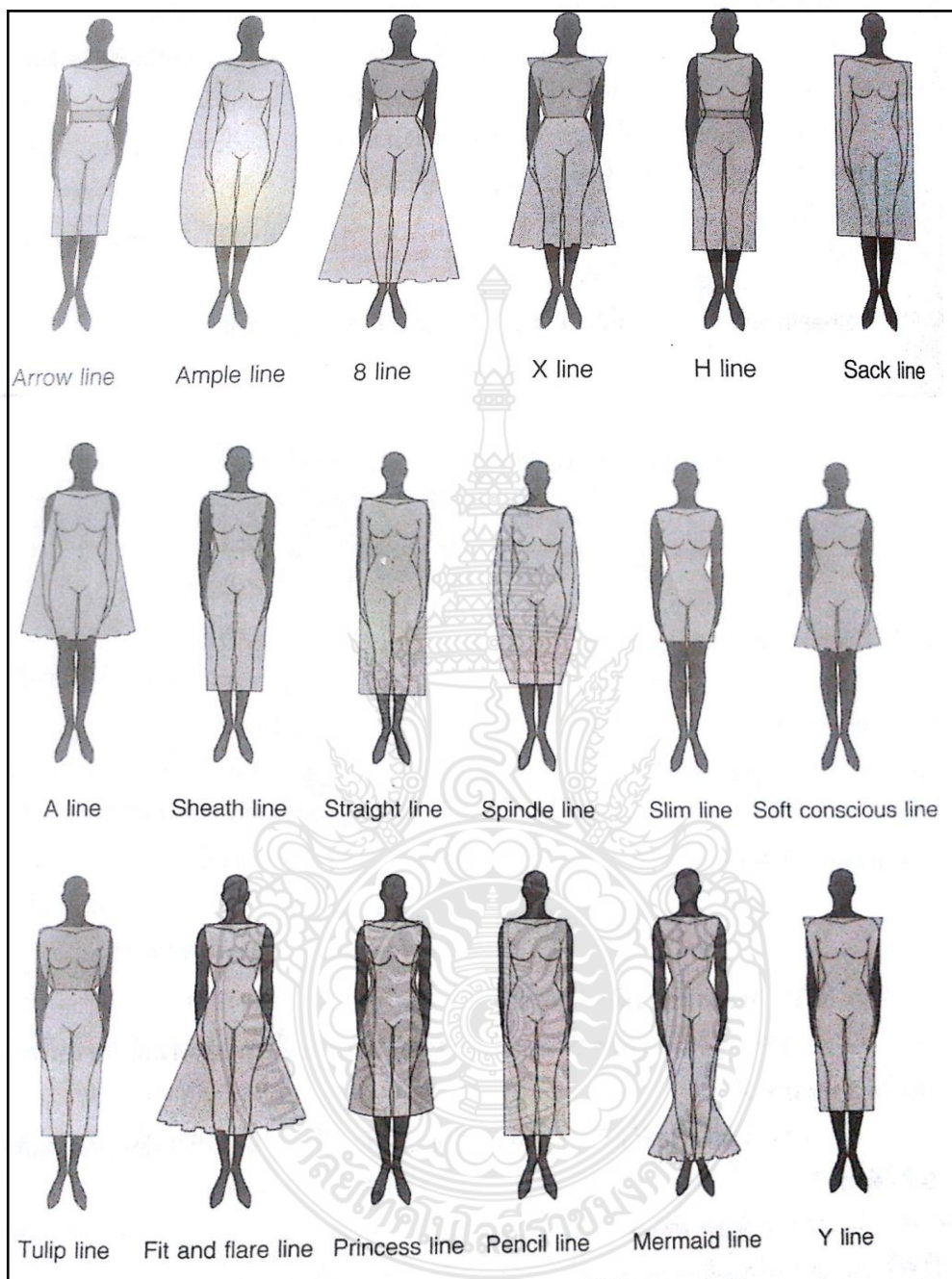
ภาพที่ 3.7 ลวดลายปักผ้าปักม้งลายที่ 3

3.2.1.2 การพัฒนาชุดกระโปรงติดกัน

1) การเลือกเส้นกรอบนอกชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่น โดยการแจก
แบบสอบ โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบตามมีดังนี้

1.1) ศึกษาข้อมูลเรื่องของเส้นกรอบนอกของเสื้อผ้า

1.2) ทำแบบสอบตามเรื่องเส้นกรอบนอก โดยมีรูปแบบของเส้นกรอบ
นอกจำนวน 18 แบบ เพื่อจะเลือกเส้นกรอบนอกที่มีคะแนนอันดับที่ 1,2,3 จำนวน 3 แบบ เพื่อนำมา
ออกแบบชุดกระโปรงติดกัน ดังภาพ 3.8

ภาพที่ 3.8 เส้นกรอบนอกเสื้อผ้า

ที่มา: เสาวลักษณ์ (2549)

1.3) นำแบบสอบถามไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มสตรีที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี จำนวน 30 คน การกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างศึกษาจาก

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2542) ได้กล่าวไว้ว่าการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่างจริงใช้อย่างน้อย 30 คน วิธีการแจกแบบสอบถามใช้วิธีการแจกแบบบังเอิญ

1.4) สรุปการเลือกเส้นกรอบนอกโดยกลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 สรุปการเลือกเส้นกรอบนอกโดยกลุ่มตัวอย่าง

n= 30		
เส้นกรอบนอก	จำนวนผู้เลือก (คน)	ร้อยละ
1. Arrow line	1	3.33
2. Ample line	0	0
3. 8 line	0	0
4. X line	4	13.33
5. H line	5	16.33
6. Sack line	1	3.33
7. A line	1	3.33
8. Sheath line	0	0
9. Straight line	0	0
10. Spindle line	0	0
11. Slim line	8	60
12. Soft conscious line	6	20
13. Tulip line	1	3.33
14. Fit and flare line	0	0
15. Princess line	1	3.33
16. Pencil line	1	3.33
17. Mermaid line	0	0
18. Y line	0	0
รวม	30	100

จากการสอบถามกลุ่มวัยรุ่นสตรีที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี จำนวน 30 คน สรุปได้ว่าเส้นกรอบนอกที่ถูกเลือกมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งคือ Slim line คิดเป็นร้อยละ 60 ถูกเลือกเป็นอันดับสองคือ Soft conscious line คิดเป็นร้อยละ 20 และอันดับสามคือ H line คิดเป็นร้อยละ 16.33

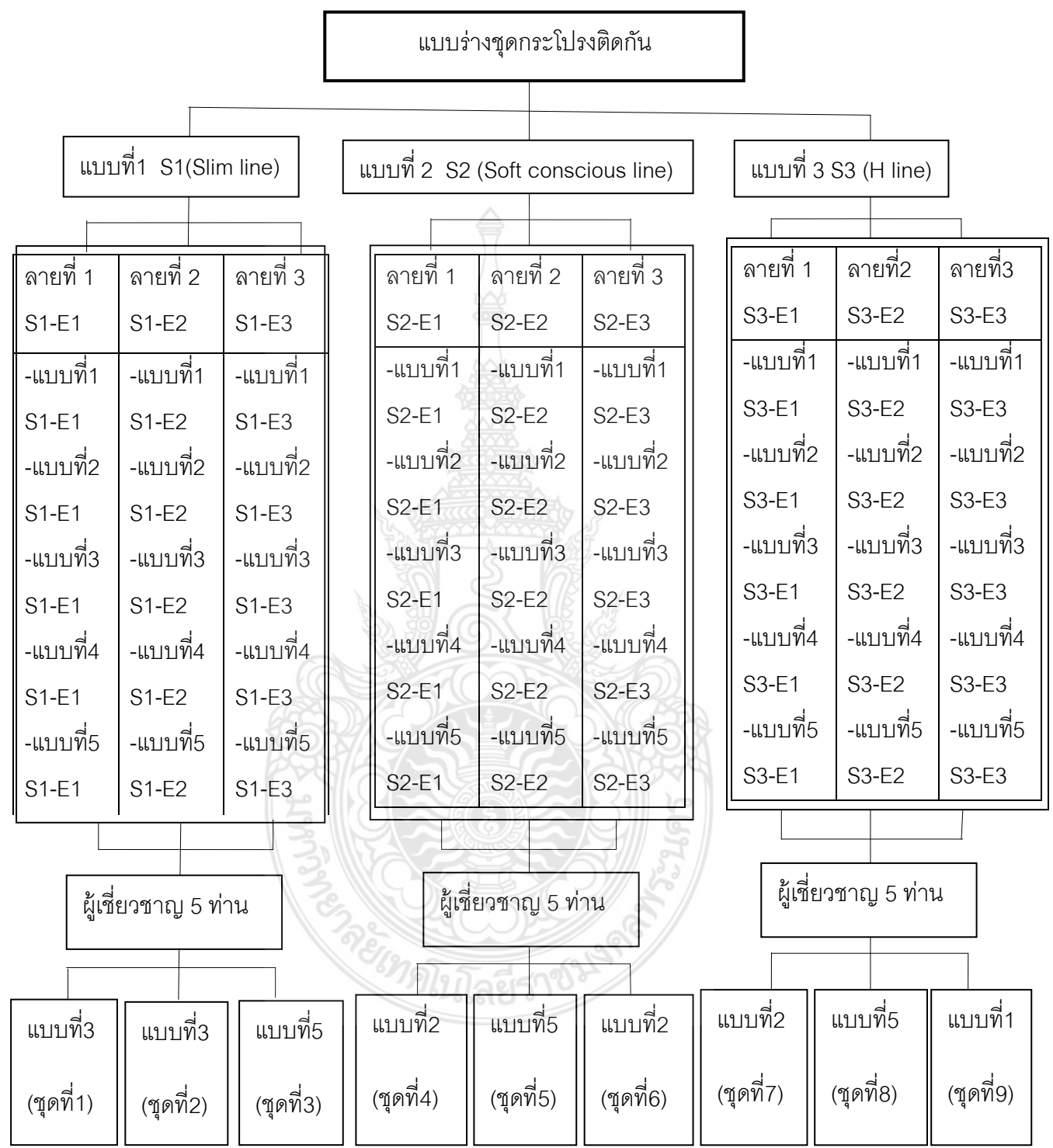
2) การคัดเลือกแบบร่างชุดกระโปรงติดกันเพื่อตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบโดยมีลำดับขั้นตอนดังแสดงดังภาพ 3.9

โดย

S หมายถึง เส้นกรอบนอก

E หมายถึง ลายปัก

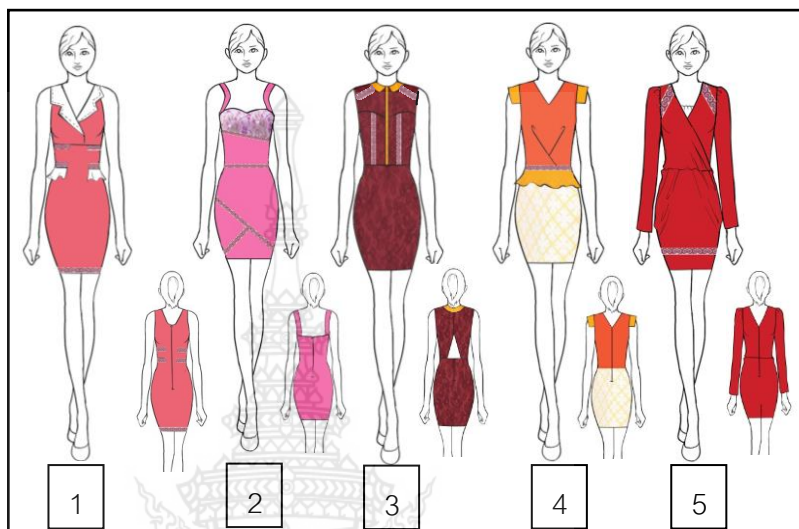

ภาพที่ 3.9 แผนผังการคัดเลือกแบบร่างชุดกระโปรงติดกันเพื่อตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

(1) แบบร่างชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่นจำนวน 45 แบบ ดังต่อไปนี้

(1.1) แบบที่ 1 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 1 ทรง

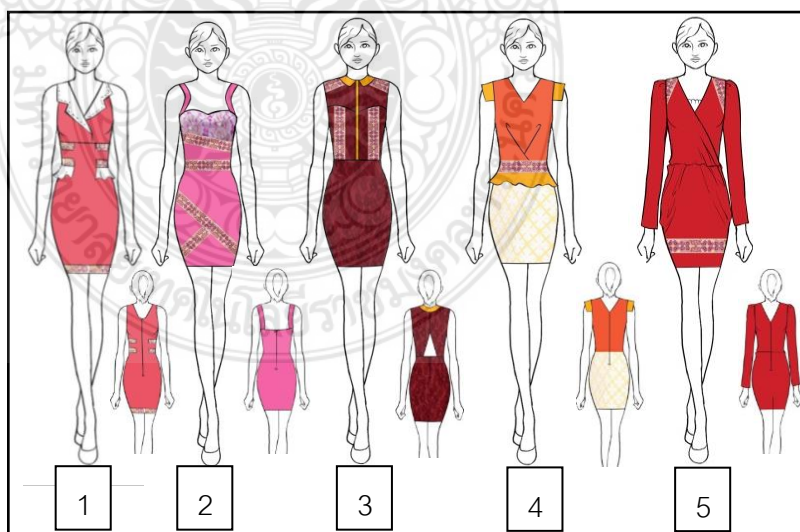
Slim line (S1-E1)

ภาพที่ 3.10 แบบร่างชุดที่ 1

(1.2) แบบที่ 1 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 2 ทรง

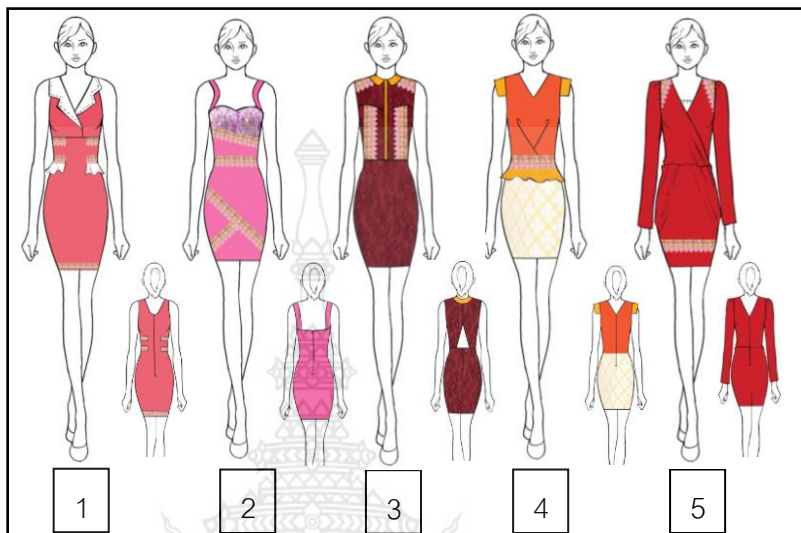
Slim line (S2-E2)

ภาพที่ 3.11 แบบร่างชุดที่ 2

(1.3) แบบที่ 1 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 3 ทรง

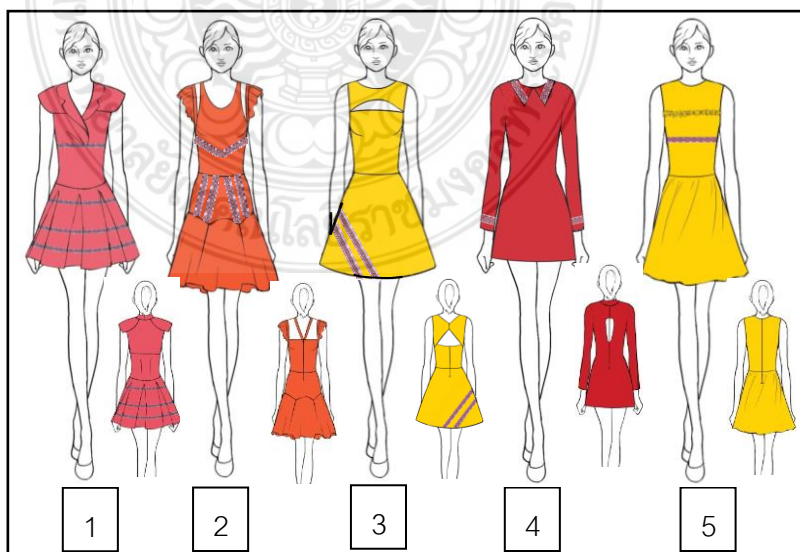
Slim line (3 E3)

ภาพที่ 3.12 แบบร่างชุดที่ 3

(1.4) แบบที่ 2 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 1 ทรง

Soft conscious line (S1- E1)

ภาพที่ 3.13 แบบร่างชุดที่ 4

(1.5) แบบที่ 2 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 2 ทรง

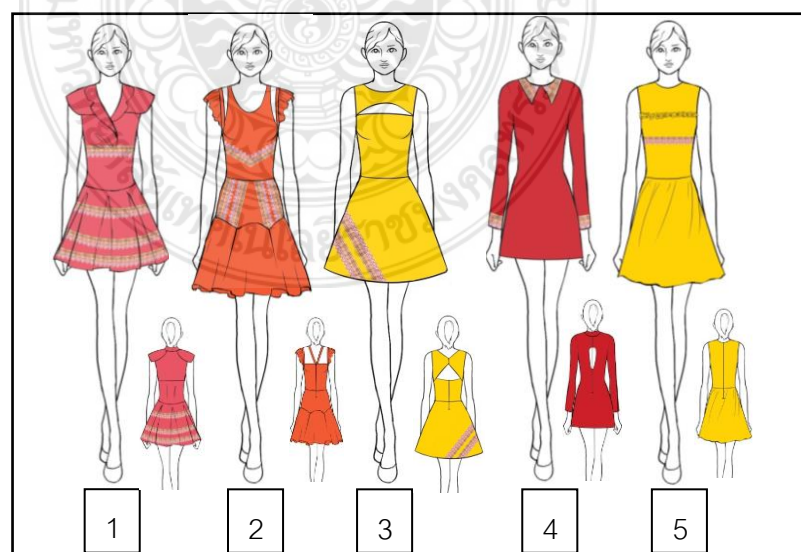
Soft conscious line (S2- E2)

ภาพที่ 3.14 แบบร่างชุดที่ 5

(1.6) แบบที่ 2 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 3 ทรง

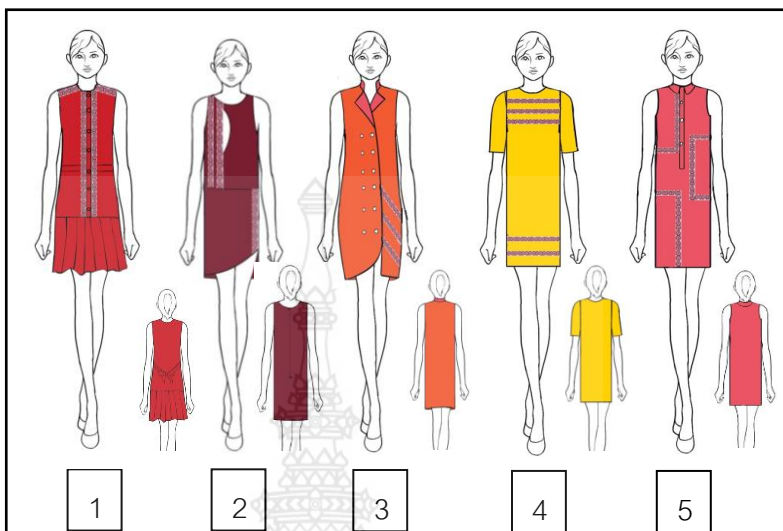
Soft conscious line (S3- E3)

ภาพที่ 3.15 แบบร่างชุดที่ 6

(1.7) แบบที่ 3 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 1 ทรง H

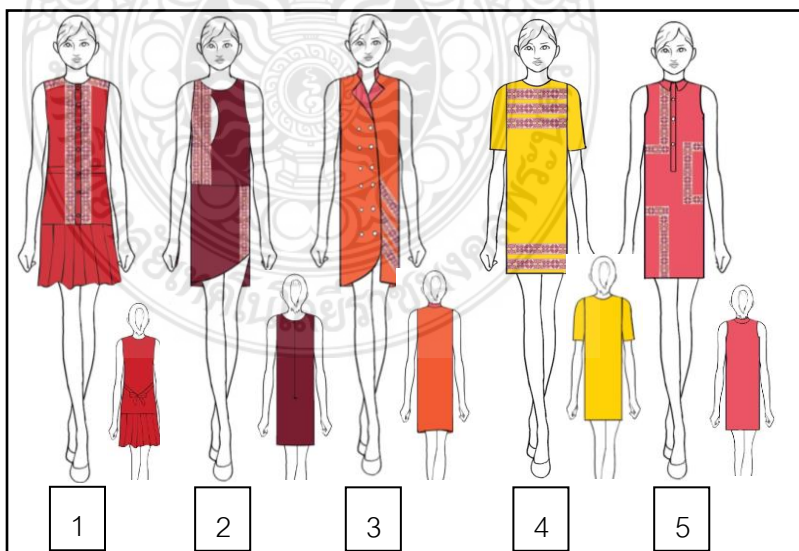
line (S1- E1)

ภาพที่ 3.16 แบบร่างชุดที่ 7

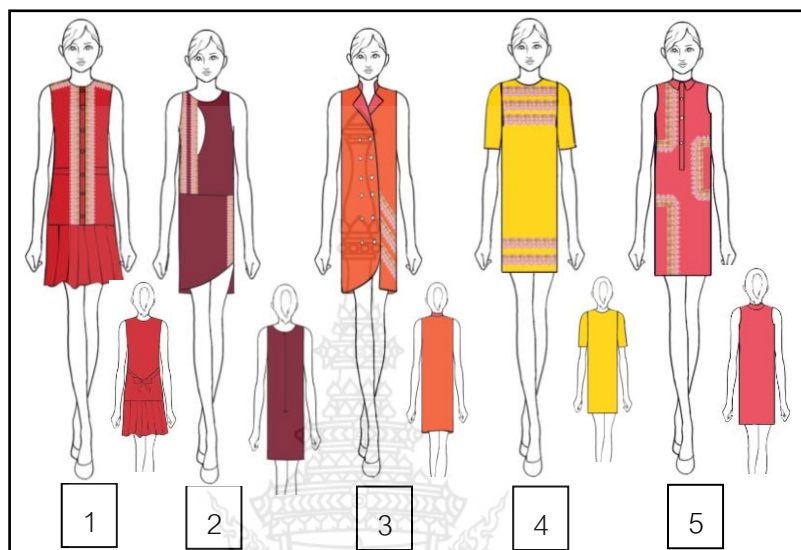
(1.8) แบบที่ 3 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 2 ทรง H

line (S2- E2)

ภาพที่ 3.17 แบบร่างชุดที่ 8

(1.9) แบบที่ 3 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 3 ทรง H line (S3- E3)

ภาพที่ 3.18 แบบร่างชุดที่ 9

(2) ทำการคัดเลือกแบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาคัดเลือกให้เหลือ 9 แบบ ดังนี้

เส้นกรอบนอกแบบที่ 1 S1 (Slim line) ตกแต่งด้วยลายปักที่ 1 E1 จำนวน 1 แบบ ลายปักที่ 2 E2 จำนวน 1 แบบ ลายที่ 3 E3 จำนวน 1 แบบ

เส้นกรอบนอกแบบที่ 2 S2 (Soft conscious line) ตกแต่งด้วยลายปักที่ 1 E1 จำนวน 1 แบบ ลายที่ 2 E2 จำนวน 1 แบบ ลายที่ 3 E3 จำนวน 1 แบบ

เส้นกรอบนอกแบบที่ 3 S3 (H line) ตกแต่งด้วยลายที่ 1 E1 จำนวน 1 แบบ ลายที่ 2 E2 จำนวน 1 แบบ ลายที่ 3 E3 จำนวน 1 แบบ

จะได้แบบร่างชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่น ทั้งหมดจำนวน 9 แบบ เพื่อทำเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ตารางที่ 3.2 ผลการคัดเลือกแบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น จาก
ผู้เชี่ยวชาญ

เส้นกรอบ นอก	ผ้าปักม้ง ลายที่	แบบที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
Slim line	1	1						0
		2					✓	1
		3	✓	✓	✓			3
		4						0
		5				✓		1
	2	1			✓			1
		2						0
		3	✓	✓		✓	✓	4
		4						0
		5						0
	3	1						0
		2						0
		3	✓	✓				2
		4						0
		5			✓	✓	✓	3
Soft conscious line	1	1					✓	1
		2	✓	✓	✓			3
		3						0
		4				✓		1
		5						0

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

เส้นกรอบ นอก	ผ้าปักม้ง ลายที่	ชุดที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
Soft conscious line	2	1			✓	✓		2
		2						0
		3	✓	✓			✓	3
		4						0
		5						0
	3	1						0
		2		✓		✓	✓	3
		3			✓			1
		4						0
		5	✓					1
H line	1	1				✓		1
		2	✓		✓		✓	3
		3						0
		4		✓				1
		5						0
	2	1						1
		2				✓		1
		3			✓			1
		4						0
		5	✓	✓		✓		3
	3	1	✓		✓	✓		3
		2						0
		3						0
		4		✓			✓	2
		5						0

จากตารางที่ 3.2 สรุปได้ว่าแบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ เส้นรอบนอกที่ 1 Slim line คือ แบบที่ 3,3 และ 5 เส้นรอบนอกที่ 2 Soft conscious line คือแบบที่ 2,2 และ 5 เส้นรอบนอกที่ 3 H line คือ แบบที่ 2,5 และ 1

ภาพที่ 3.19 แบบร่างที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ

3.2.1.3 การทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบทำการตัดเย็บผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรง
ติดกันตกแต่งด้วยผ้าปักม้งตามแบบที่ผู้เชี่ยวชาญเลือก จำนวน 9 ชุด ดังต่อไปนี้

1) ชุดที่ 1 ต้นแบบชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ทรง Slim line ลายที่ 1

ภาพที่ 3.20 ชุดที่ 1

2) ชุดที่ 2 ต้นแบบชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง
สำหรับวัยรุ่น ทรง Slim line ลายที่ 2

ภาพที่ 3.21 ชุดที่ 2

3) ชุดที่ 3 ต้นแบบ ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ทรง Slim line ลายที่3

ภาพที่ 3.22 ชุดที่ 3

4) ชุดที่ 4 ต้นแบบชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ทรง Soft conscious line ลายที่ 1

ภาพที่ 3.23 ชุดที่ 4

5) ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ทรง
Soft conscious line ลายที่ 2 (ชุดที่ 5)

ภาพที่ 3.24 ชุดที่ 5

6) ชุดที่ 6 ตั้แบบชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง
สำหรับวัยรุ่น ทรง Soft conscious line ลายที่3

ภาพที่ 3.25 ชุดที่ 6

7) ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ทรง H line ลายที่1

ภาพที่ 3.26 ชุดที่ 7

8) ชุดที่ 8 ต้นแบบชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง
สำหรับวัยรุ่น ทรง H line ลายที่ 2

ภาพที่ 3.27 ชุดที่ 8

9) ชุดที่ 9 ต้นแบบชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง
สำหรับวัยรุ่น ทรง H line ลายที่ 3

ภาพที่ 3.28 ชุดที่ 9

3.2.2 สร้างเครื่องมือความพึงพอใจ

3.2.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือสตรีวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยคือ สตรีวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ที่อาศัยอยู่ใน จังหวัดเชียงใหม่ ทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane สูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) เพื่อเป็นตัวแทนประชากร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = ขนาดของกลุ่มประชากร

E = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

เมื่อแทนค่าในสูตรข้างต้น จำนวนสตรีวัยรุ่นที่มีอายุ 15-25 ปี ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 122,743 คน (<http://bps.ops.moph.go.th/>, 2555) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 5% และระดับความน่าเชื่อถือ 95% จะได้ดังนี้

$$n = \frac{122,743}{1 + (122,743) (0.05)^2}$$

$$n = 399.99 \text{ เท่ากับ } 400$$

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างไว้ที่ 400 คน และทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accident Sampling)

3.2.2.3 วิธีการสร้างแบบสอบถาม

1) ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจาก ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาผ้าปักม้งเพื่อ ตกแต่งชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่น

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้คำถามที่มีข้อความ ตรงตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมของการวิจัยมากที่สุด

4) นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบ ผลหารหาค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.5-1

5) นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน (บุญธรรม, 2554) แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธีการหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.87

6) นำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุงจนกว่าจะได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์

7) นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

3.2.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษา ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตัวเอง

2) ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.2.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ความถูกต้องของข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาผ้าปักม้งเพื่อตกแต่งชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่น โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งกำหนดค่าคะแนนออกเป็น 5 ระดับดังต่อไปนี้ (ชูศรี, 2541)

5	หมายถึง	ผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด
4	หมายถึง	ผลการประเมินในระดับดีมาก
3	หมายถึง	ผลการประเมินในระดับปานกลาง

- 2 หมายถึง ผลการประเมินในระดับน้อย
 1 หมายถึง ผลการประเมินในระดับน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์ การแปลความหมาย ข้อมูลที่เป็นค่าเฉลี่ยต่างๆ ดังนี้คะแนนเฉลี่ย

- 4.50 – 5.00 หมายถึงผลการประเมินในระดับดีมากที่สุด
 3.50 – 4.49 หมายถึงผลการประเมินในระดับดีมาก
 2.50 – 3.49 หมายถึงผลการประเมินในระดับปานกลาง
 1.50 – 2.49 หมายถึงผลการประเมินในระดับน้อย
 1.00 -1.49 หมายถึงผลการประเมินในระดับน้อยที่สุด

3.2.2.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) สถิติพื้นฐาน

1) ค่าร้อยละ

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2) ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนของคะแนนในกลุ่ม

3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	ค่าคะแนน
	N	แทน	จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม
	Σ	แทน	ผลรวม

3.2.2.6 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1) การหาความเที่ยงตรง หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเนื้อหา โดยใช้สูตร (พิสนุ, 2552)

$$IOC = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างลักษณะพฤติกรรมกับจุดประสงค์
	R	แทน	ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	โดยใช้เกณฑ์ของค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 -1		

2) การหาความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (ยูทร, 2545)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ

α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n คือ จำนวนข้อของแบบทดสอบ

s_i^2 คือ ความแปรปรวนของแบบทดสอบรายข้อ

s_t^2 คือ ความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น เป็นการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ได้กำหนดอักษรย่อ ดังนี้

n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

\bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

S.D แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ประมวลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบร่างชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น จาก 45 แบบให้เหลือ 9 แบบ ได้ผลการคัดเลือกดังนี้

4.1.1.1 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ทรง Slim line ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 1 ลายที่ 2 และลายที่ 3 ดังภาพ 4.1

ภาพที่ 4.1 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ทรง Slim line

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อชุดที่ 1 ลายที่ 1 วางลวดลายผ้าปักได้สมดุล ทำให้รูปร่างผู้สวมใส่ดูเพรียว

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อชุดที่ 2 ลายที่ 2 แบบทันสมัยเหมาะสมกับวัยรุ่น จังหวะการวางลวดลายผ้าปักม้งวางได้เหมาะสม

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อชุดที่ 3 ลายที่ 3 วางลวดลายได้เหมาะสมกับรูปทรงของชุด

4.1.1.2 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ทรง Soft conscious line ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 1 ลายที่ 2 และลายที่ 3 ดังภาพ 4.2

ภาพที่ 4.2 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ทรง Soft conscious line

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อชุดที่ 4 ลายที่ 1 ลวดลายผ้าปักม้งเหมาะสมกับ
แบบของชุด เป็นการตกแต่งที่ได้สัดส่วน

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อชุดที่ 5 ลายที่ 2 ลวดลายผ้าปักม้งมีสีสันสดใส รูปแบบ
ชุดทันสมัยน่ารักเหมาะสมกับวัยรุ่น

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อชุดที่ 6 ลายที่ 3 ลวดลายผ้าปักม้งมีความเหมาะสมกับ
แบบ

4.1.1.3 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ทรง H line ที่ตกแต่ง
ด้วยลายที่ 1 ลายที่ 2 และ ลายที่ 3 ดังภาพ 4.3

ภาพที่ 4.3 ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ทรง H line

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อชุดที่ 7 ลายที่ 1 ลวดลายผ้าปักม้งมีความกลมกลืนกับ
แบบทำให้แบบดูอ่อนโยน

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อชุดที่ 8 ลายที่ 2 มีการตัดต่อที่แปลกทำให้เกิดจุดเด่นบน
ตัวเสื้อ

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อชุดที่ 9 ลายที่ 3 ลวดลายผ้าปักม้งซิกแซกทำให้แบบชุดดู
น่าสนใจ น่าตื่นเต้นสะดุดตา

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาได้ผลการศึกษาดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแสดงตารางแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแสดงการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=400)

อายุ	จำนวนคน	ร้อยละ
15 - 17 ปี	80	20
18 -20 ปี	100	25
21 – 23 ปี	149	37.25
24 – 25 ปี	71	17.75

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 21 – 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.25 รองลงมาคืออายุระหว่าง 18 -20 ปี คิดเป็นร้อยละ 25 อายุ 15 - 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 20 อายุ 24 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.75

ตารางที่ 4.2 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=400)

การศึกษา	จำนวนคน	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	50	12.5
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	142	35.5
ปริญญาตรี	196	49
ปริญญาโท	12	3

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 49 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 35.5 ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 12.5 ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 3

ตารางที่ 4.3 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=400)

อาชีพ	จำนวนคน	ร้อยละ
นักเรียน / นักศึกษา	266	66.5
รับราชการ	6	1.5
ธุรกิจส่วนตัว	9	2.25
พนักงานเอกชน	60	15
อื่น ๆ (อาชีพอิสระ)	59	14.75

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 66.5 รองลงมา คือ อาชีพพนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 15 อาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 14.75 อาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 2.25 อาชีพรับราชการคิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 4.4 รายได้ (ต่อเดือน) ของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=400)

รายได้ (ต่อเดือน)	จำนวนคน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	301	75.25
10,000 – 15,000 บาท	56	14
15,001 – 20,000 บาท	34	8.5
20,001 – 25,000 บาท	6	1.5
25,001 – 30,000 บาท	3	0.75
30,000 บาท ขึ้นไป	0	0

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ (ต่อเดือน) ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 75.25 รองลงมา คือ รายได้ (ต่อเดือน) 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14 รายได้ (ต่อเดือน) 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.5 รายได้ (ต่อเดือน) 20,001 – 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.5 รายได้ (ต่อเดือน) 25,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.75 รายได้ (ต่อเดือน) 30,001 บาทขึ้นไปไม่มี

ตารางที่ 4.5 ความสนใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง

(n=400)

ความสนใจ	จำนวนคน	ร้อยละ	อันดับ
สนใจ	348	87	1
ไม่สนใจ	52	13	2

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสนใจผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง คิดเป็นร้อยละ 87 รองลงมา คือ ไม่สนใจ คิดเป็นร้อยละ 13

ตารางที่ 4.6 การใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=400)

การใช้	จำนวนคน	ร้อยละ	อันดับ
เคยใช้/เคยซื้อ	301	75.25	1
ไม่เคยใช้/ไม่เคยซื้อ	99	24.75	2

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยใช้หรือเคยซื้อ ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง คิดเป็นร้อยละ 75.25 รองลงมาคือ ไม่เคยใช้/ไม่เคยซื้อ ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งคิดเป็นร้อยละ 24.75

ตารางที่ 4.7 ประเภทผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งที่ทอใช้เคยซื้อบ่อยที่สุด

(n=400)

ประเภทผลิตภัณฑ์	จำนวนคน	ร้อยละ	อันดับ
ของที่ระลึก	204	51	1
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	59	14.75	2
กระเป๋า	43	10.75	3
อื่นๆ (ของตกแต่งบ้าน)	30	7.5	4
รองเท้า	8	2	5

หมายเหตุ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยใช้/เคยซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งประเภท ของที่ระลึก คิดเป็นร้อยละ 51 รองลงมาคือ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 14.75 กระเป๋า คิดเป็นร้อยละ 10.75 อื่นๆ (ของตกแต่งบ้าน) คิดเป็นร้อยละ 7.5 รองเท้า คิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 4.8 ปัญหาที่พบจากการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง

(n=400)

ปัญหาที่พบ	จำนวนคน	ร้อยละ	อันดับ
ด้ายเป็นขุย	145	36.25	1
สีตก	98	24.5	2
ราคาสูง	73	18.25	3
รูปแบบผลิตภัณฑ์ไม่ทันสมัย	58	14.5	4
ไม่เคยพบปัญหา	40	10	5
อื่นๆ (ขาดง่าย)	31	7.75	6

หมายเหตุ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.8 ปัญหาในการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พบ คือ ด้ายเป็นขุย คิดเป็นร้อยละ 36.25 รองลงมา คือ สีตก คิดเป็นร้อยละ 24.5 ราคาสูง คิดเป็นร้อยละ 18.25 รูปแบบผลิตภัณฑ์ไม่ทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 14.5 ไม่เคยพบปัญหา คิดเป็นร้อยละ 10 อื่นๆ (ขาดง่าย) คิดเป็นร้อยละ 7.75

ตารางที่ 4.9 ข้อพิจารณาในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง

(n=400)

ข้อพิจารณา	จำนวนคน	ร้อยละ	อันดับ
การดูแลรักษา	104	26	1
ราคา	69	17.25	2
สี	62	15.5	3
ชนิดของผ้า	59	14.75	4
แหล่งผลิต	48	12	5
ลวดลาย	41	10.25	6
อื่นๆ (ความชอบ)	11	2.75	7

หมายเหตุ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.9 พบว่าเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พิจารณาในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง คือ การดูแลรักษา คิดเป็นร้อยละ 26 รองลงมาคือ ราคา คิดเป็นร้อยละ 17.25 ชนิดของผ้า คิดเป็นร้อยละ 14.75 แหล่งผลิต คิดเป็นร้อยละ 12 สี คิดเป็นร้อยละ 15.5 ลวดลาย คิดเป็นร้อยละ 10.25 อื่นๆ (ความชอบ) คิดเป็นร้อยละ 2.75

ตารางที่ 4.10 ข้อพิจารณาในการเลือกซื้อชุดกระโปรงติดกัน

(n=400)

ข้อพิจารณา	จำนวนคน	ร้อยละ	อันดับ
ความสวยงาม	236	59	1
ราคา	205	51.25	2
รูปแบบ	169	42.25	3
ความเหมาะสมและโอกาสการใช้งาน	109	27.25	4
สีสันทัน	102	25.5	5
วัสดุที่ใช้	98	24.5	6
การตกแต่ง	98	24.5	6
เครื่องหมายการค้า	86	21.5	7
อื่นๆ(สมัยนิยม ความชอบ)	31	7.75	8

หมายเหตุ ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.10 พบว่าเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พิจารณาในการเลือกซื้อชุดกระโปรงติดกัน คือ ความสวยงาม คิดเป็นร้อยละ 59 รองลงมาคือ ราคา คิดเป็นร้อยละ 51.25 รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 42.25 ความเหมาะสมและโอกาสการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 27.25 สีสันทัน คิดเป็นร้อยละ 25.5 การตกแต่ง และวัสดุที่ใช้ คิดเป็นร้อยละ 24.5 เครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 21.5 อื่น ๆ (สมัยนิยม ความชอบ) 7.75

ตารางที่ 4.11 ช่วงราคาที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อชุดกระโปรงติดกัน

(n=400)

ช่วงราคา	จำนวนคน	ร้อยละ	อันดับ
301-500 บาท	180	45	1
100 -300 บาท	147	36.75	2
701-900 บาท	31	7.75	3
มากกว่า 900 บาท	26	6.5	4
501-700 บาท	16	4	5

จากตารางที่ 4.11 พบว่าช่วงราคาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้จ่ายเพื่อซื้อชุดกระโปรงติดกัน คือช่วงราคา 301-500 บาท คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมา คือ ช่วงราคา 100 -300 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.75 ช่วงราคา 701-900 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.75 ช่วงราคามากกว่า 900 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.5 ช่วงราคา 501-700 บาท คิดเป็นร้อยละ 4

ตารางที่ 4.12 ความคิดเห็นในการพัฒนาผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งเพื่อตกแต่งชุดกระโปรงติดกันสำหรับ
วัยรุ่น

(n=400)

ความคิดเห็น	จำนวนคน	ร้อยละ	อันดับ
เห็นด้วย	321	80.25	1
ไม่เห็นด้วย	79	19.75	2

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นด้วยในการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง คิดเป็นร้อยละ 80.25 โดยให้เหตุผลดังนี้

1. เป็นการช่วยส่งเสริมอนุรักษ์ผ้าปักม้ง
2. เพิ่มโอกาสให้วัยรุ่นได้มีโอกาสใส่ผ้าปักม้งมากขึ้น
3. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สร้างความแปลกใหม่

4. สร้างรายได้ให้ผู้ที่ปักผ้าเพื่อจำหน่าย
5. ลวดลายผ้าปักมั่งปักได้อย่างสวยงาม
6. ความลงตัวของสีสันทันและลวดลาย เมื่ออยู่บนชุดกระโปรงติดกันแล้วทำให้ดูโดดเด่น
7. การออกแบบชุดเหมาะสมกับวัยรุ่น
8. มีความประณีตในการตัดเย็บ
9. ลวดลายปักได้อย่างละเอียดประณีต
10. แบบของชุดสวมใส่ได้ทุกโอกาส

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 19.75 โดยให้เหตุผลดังนี้

1. น่าจะใช้ลายพิมพ์แทนการปัก
2. ลวดลายผ้าปักมั่งน้อยเกินไป
3. ชอบผ้าปักขาวเขาแบบดั้งเดิมมากกว่า ดูคลาสสิก
4. ควรจะออกแบบลวดลายที่ทันสมัยกว่านี้ เช่น ลายดอกไม้
5. ควรมีการกระจายลายปัก
6. ควรมีการตกแต่งเพิ่มจากผ้าปัก เช่น ปักลูกบิดเพิ่มเติม
7. ควรใช้ผ้าปักแบบเดิมเพื่อเป็นการอนุรักษ์

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักมั่งสำหรับวัยรุ่น โดยแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังตาราง 4.13

ตารางที่ 4.13 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ชุดที่ 1

(n=400)

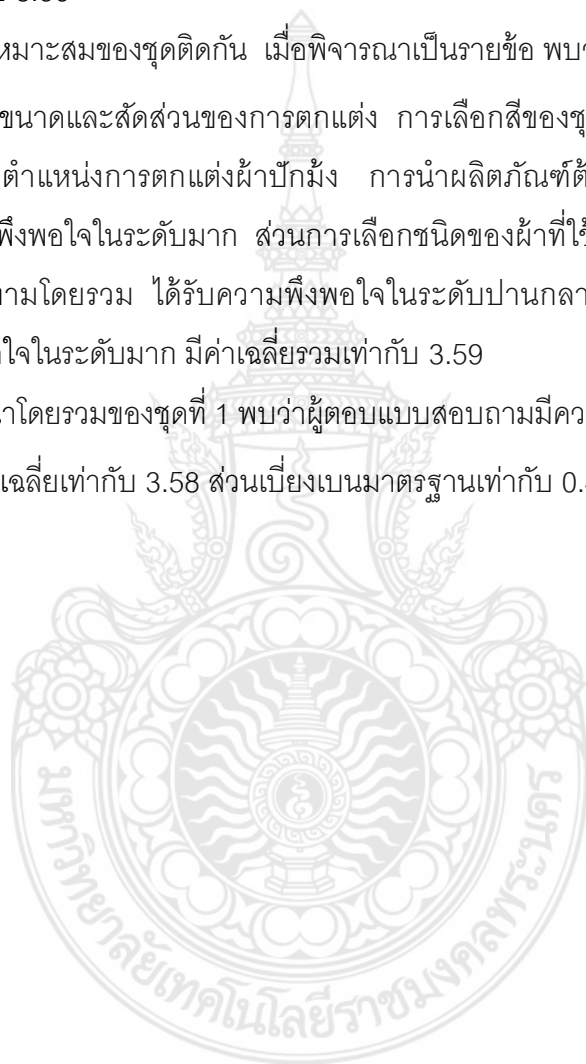
ชุดที่ 1	\bar{x}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง			
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก	3.61	0.82	มาก
การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก	3.62	0.80	มาก
ขนาดของลวดลาย	3.52	1.00	มาก
การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก	3.56	0.84	มาก
การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก	3.54	0.91	มาก
ความสวยงามของลวดลายปัก	3.50	0.89	ปานกลาง
รวม	3.56	0.58	มาก
ความเหมาะสมของชุดติดกัน			
รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น	3.63	1.00	มาก
ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง	3.76	0.86	มาก
การเลือกสีของชุด	3.58	0.97	มาก
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด	3.45	0.88	ปานกลาง
การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์	3.70	0.81	มาก
การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง	3.51	0.88	มาก
การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์	3.68	1.04	มาก
ความทันสมัย	3.69	0.95	มาก
ความประณีตในการตัดเย็บ	3.47	0.93	ปานกลาง
ความสวยงามโดยรวม	3.47	0.94	ปานกลาง
รวม	3.59	0.44	มาก
รวม	3.58	0.43	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ชุดที่ 1 ดังนี้

ด้านความเหมาะสมของผ้าปักม้ง ชุดที่ 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก ขนาดของลวดลายปัก การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนข้อความสวยงามของลวดลายปัก ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.56

ด้านความเหมาะสมของชุดติดกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง การเลือกสีของชุด การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์ ความทันสมัย ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนการเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด ความประณีตในการตัดเย็บ ความสวยงามโดยรวม ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.59

เมื่อพิจารณาโดยรวมของชุดที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อ ชุดที่ 1 อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43

ตารางที่ 4.14 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ชุดที่ 2

(n=400)

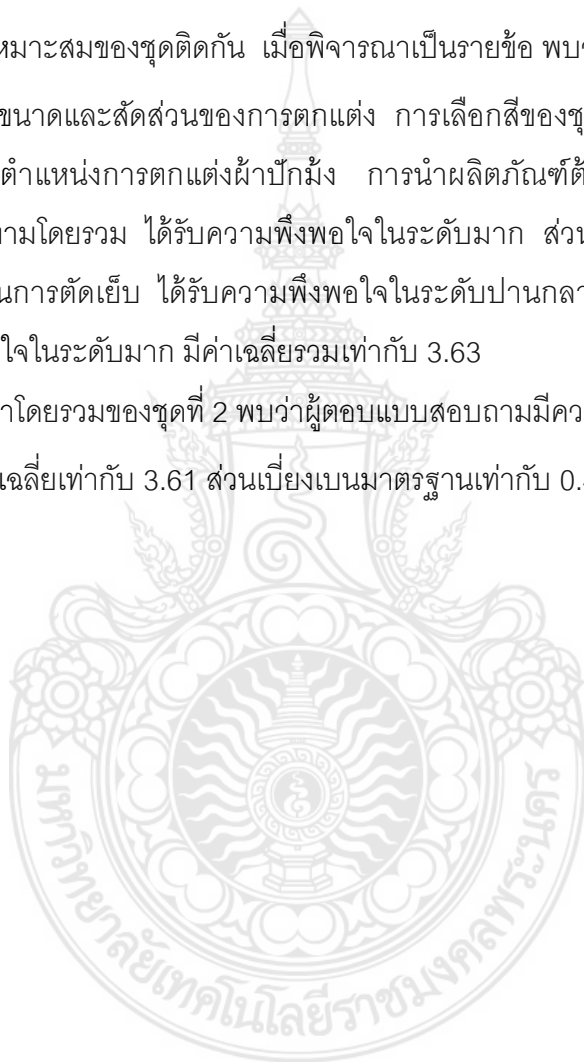
ชุดที่ 2	\bar{x}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง			
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก	3.64	0.80	มาก
การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก	3.65	0.77	มาก
ขนาดของลวดลาย	3.56	0.99	มาก
การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก	3.56	0.84	มาก
การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก	3.47	0.90	ปานกลาง
ความสวยงามของลวดลายปัก	3.51	0.88	มาก
รวม	3.57	0.57	มาก
ความเหมาะสมของชุดติดกัน			
รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น	3.64	0.99	มาก
ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง	3.66	1.01	มาก
การเลือกสีของชุด	3.65	1.08	มาก
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด	3.47	0.89	ปานกลาง
การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์	3.70	0.82	มาก
การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง	3.66	0.98	มาก
การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์	3.72	0.98	มาก
ความทันสมัย	3.72	0.94	มาก
ความประณีตในการตัดเย็บ	3.50	0.91	ปานกลาง
ความสวยงามโดยรวม	3.61	0.93	มาก
รวม	3.63	0.45	มาก
รวม	3.61	0.42	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ชุดที่ 2 ดังนี้

ด้านความเหมาะสมของผ้าปักม้ง ชุดที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก ขนาดของลวดลายปัก การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก ความสวยงามของลวดลายปัก ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนการเลือกสีของไหมที่ใช้ปักได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.57

ด้านความเหมาะสมของชุดติดกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง การเลือกสีของชุด การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์ ความทันสมัย ความสวยงามโดยรวม ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนการเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด ความประณีตในการตัดเย็บ ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.63

เมื่อพิจารณาโดยรวมของชุดที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อ ชุดที่ 2 อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42

ตารางที่ 4.15 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ชุดที่3

(n=400)

ชุดที่ 3	\bar{x}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง			
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก	3.61	0.83	มาก
การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก	3.62	0.80	มาก
ขนาดของลวดลาย	3.51	1.02	มาก
การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก	3.55	0.85	มาก
การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก	3.68	0.94	มาก
ความสวยงามของลวดลายปัก	3.50	0.90	มาก
รวม	3.58	0.58	มาก
ความเหมาะสมของชุดติดกัน			
รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น	3.42	0.83	ปานกลาง
ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง	3.65	1.02	มาก
การเลือกสีของชุด	3.73	0.98	มาก
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด	3.63	0.93	มาก
การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์	3.69	0.82	มาก
การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง	3.73	0.98	มาก
การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์	3.74	0.95	มาก
ความทันสมัย	3.68	0.96	มาก
ความประณีตในการตัดเย็บ	3.46	0.93	ปานกลาง
ความสวยงามโดยรวม	3.45	0.94	ปานกลาง
รวม	3.62	0.44	มาก
รวม	3.60	0.42	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ชุดที่ 3 ดังนี้

ด้านความเหมาะสมของผ้าปักม้ง ชุดที่ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก ขนาดของลวดลายปัก การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก ความสวยงามของลวดลายปัก ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.58

ด้านความเหมาะสมของชุดติดกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง การเลือกสีของชุด การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์ ความทันสมัย ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ส่วน รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น ความประณีตในการตัดเย็บ ความสวยงามโดยรวม ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.62

เมื่อพิจารณาโดยรวมของชุดที่ 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อ ชุดที่ 3 อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42

ตารางที่ 4.16 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ชุดที่ 4

(n=400)

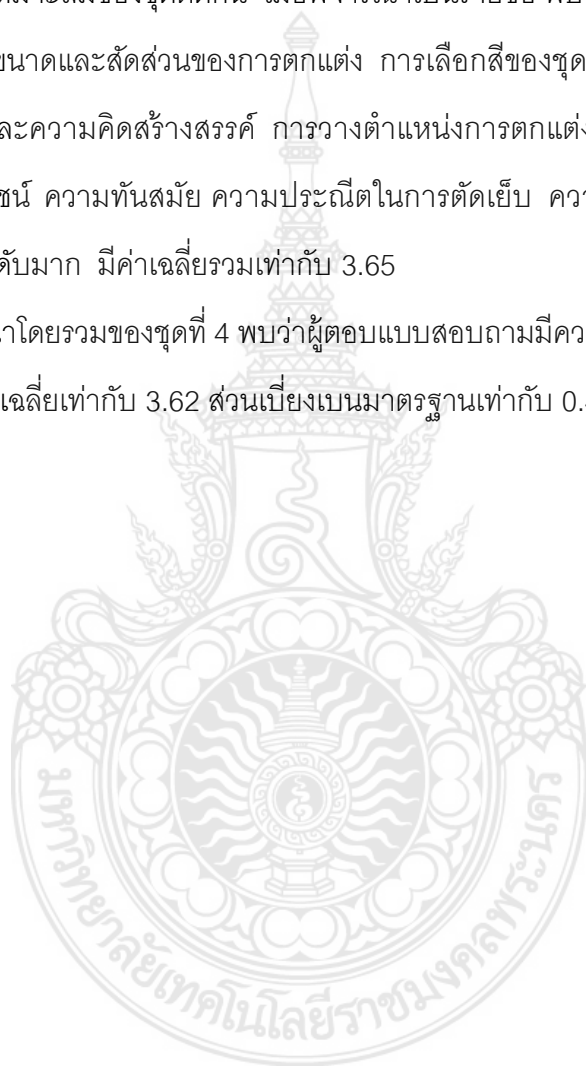
ชุดที่ 4	\bar{x}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง			
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก	3.62	0.83	มาก
การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก	3.64	0.80	มาก
ขนาดของลวดลาย	3.53	1.02	มาก
การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก	3.55	0.85	มาก
การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก	3.70	0.93	มาก
ความสวยงามของลวดลายปัก	3.45	0.92	ปานกลาง
รวม	3.58	0.47	มาก
ความเหมาะสมของชุดติดกัน			
รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น	3.68	0.95	มาก
ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง	3.64	0.97	มาก
การเลือกสีของชุด	3.59	0.98	มาก
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด	3.64	0.92	มาก
การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์	3.71	0.82	มาก
การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง	3.60	1.00	มาก
การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์	3.71	1.00	มาก
ความทันสมัย	3.69	0.96	มาก
ความประณีตในการตัดเย็บ	3.56	0.98	มาก
ความสวยงามโดยรวม	3.67	0.97	มาก
รวม	3.65	0.45	มาก
รวม	3.62	0.42	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ชุดที่ 4 ดังนี้

ด้านความเหมาะสมของผ้าปักม้ง ชุดที่ 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก ขนาดของลวดลายปัก การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนความสวยงามของลวดลายปัก ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.58

ด้านความเหมาะสมของชุดติดกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง การเลือกสีของชุด การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์ ความทันสมัย ความประณีตในการตัดเย็บ ความสวยงามโดยรวม ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.65

เมื่อพิจารณาโดยรวมของชุดที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อ ชุดที่ 4 อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42

ตารางที่ 4.17 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ชุดที่ 5

(n=400)

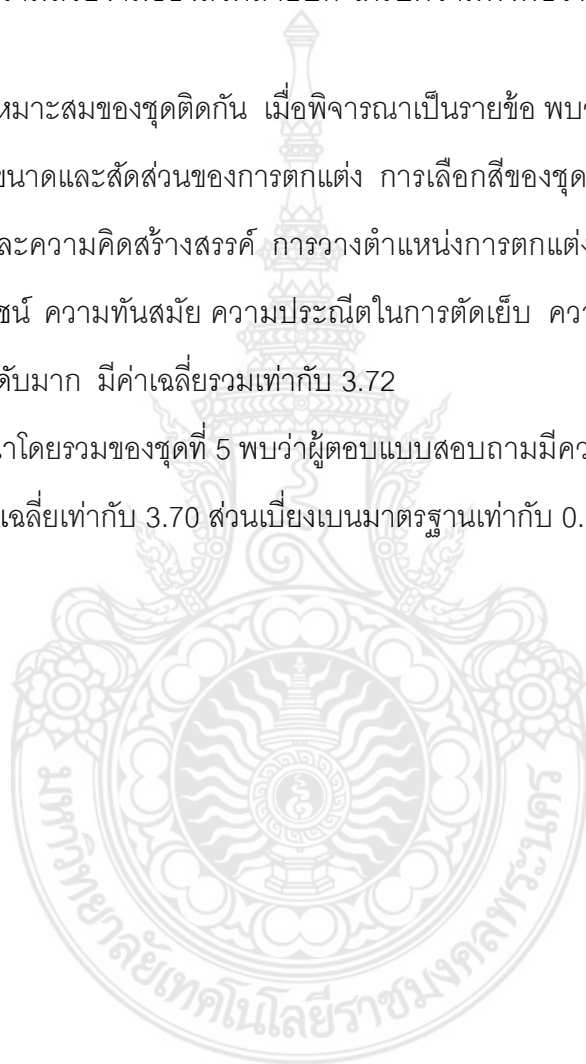
ชุดที่ 5	\bar{x}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง			
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก	3.66	0.83	มาก
การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก	3.70	0.77	มาก
ขนาดของลวดลาย	3.71	0.98	มาก
การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก	3.57	0.85	มาก
การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก	3.76	0.93	มาก
ความสวยงามของลวดลายปัก	3.64	0.89	มาก
รวม	3.67	0.53	มาก
ความเหมาะสมของชุดติดกัน			
รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น	3.71	0.94	มาก
ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง	3.71	0.91	มาก
การเลือกสีของชุด	3.66	0.97	มาก
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด	3.65	0.91	มาก
การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์	3.74	0.80	มาก
การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง	3.64	0.98	มาก
การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์	3.79	0.95	มาก
ความทันสมัย	3.73	0.94	มาก
ความประณีตในการตัดเย็บ	3.69	0.94	มาก
ความสวยงามโดยรวม	3.87	0.91	มาก
รวม	3.72	0.43	มาก
รวม	3.70	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ชุดที่ 5 ดังนี้

ด้านความเหมาะสมของผ้าปักม้ง ชุดที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก ขนาดของลวดลายปัก การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก ความสวยงามของลวดลายปัก ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.67

ด้านความเหมาะสมของชุดติดกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง การเลือกสีของชุด การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์ ความทันสมัย ความประณีตในการตัดเย็บ ความสวยงามโดยรวม ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.72

เมื่อพิจารณาโดยรวมของชุดที่ 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อ ชุดที่ 5 อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38

ตารางที่ 4.18 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ชุดที่ 6

(n=400)

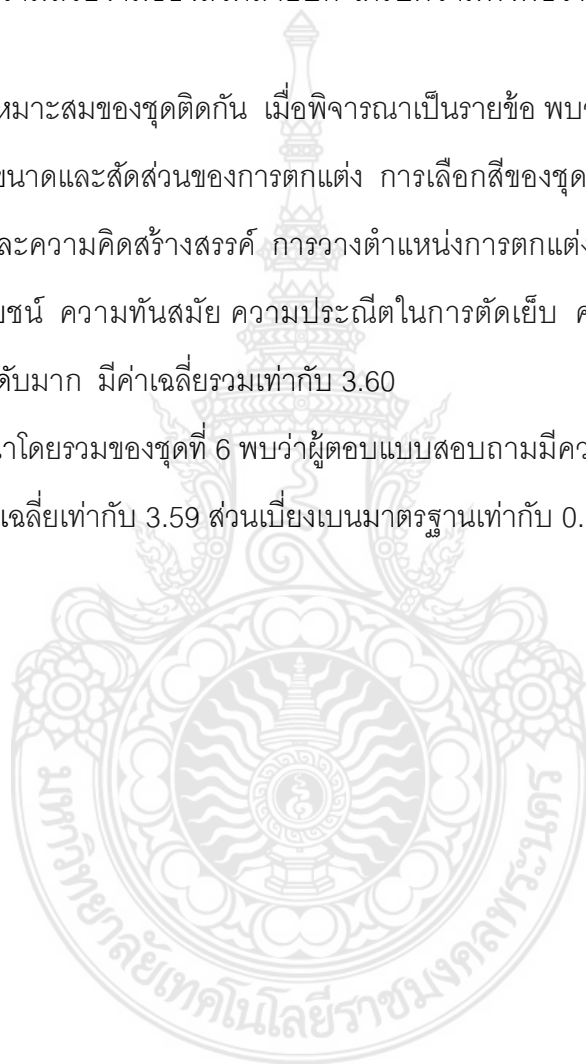
ชุดที่ 6	\bar{x}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง			
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก	3.60	0.81	มาก
การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก	3.59	0.75	มาก
ขนาดของลวดลาย	3.58	0.93	มาก
การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก	3.51	0.82	มาก
การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก	3.65	0.90	มาก
ความสวยงามของลวดลายปัก	3.58	0.85	มาก
รวม	3.58	0.48	มาก
ความเหมาะสมของชุดติดกัน			
รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น	3.61	0.89	มาก
ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง	3.62	0.84	มาก
การเลือกสีของชุด	3.54	0.89	มาก
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด	3.55	0.85	มาก
การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์	3.68	0.78	มาก
การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง	3.55	0.92	มาก
การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์	3.65	0.89	มาก
ความทันสมัย	3.60	0.88	มาก
ความประณีตในการตัดเย็บ	3.54	0.86	มาก
ความสวยงามโดยรวม	3.62	0.84	มาก
รวม	3.60	0.38	มาก
รวม	3.59	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ชุดที่ 6 ดังนี้

ด้านความเหมาะสมของผ้าปักม้ง ชุดที่ 6 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก ขนาดของลวดลายปัก การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก ความสวยงามของลวดลายปัก ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.58

ด้านความเหมาะสมของชุดติดกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง การเลือกสีของชุด การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์ ความทันสมัย ความประณีตในการตัดเย็บ ความสวยงามโดยรวม ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.60

เมื่อพิจารณาโดยรวมของชุดที่ 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อ ชุดที่ 6 อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34

ตารางที่ 4.19 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ชุดที่ 7

(n=400)

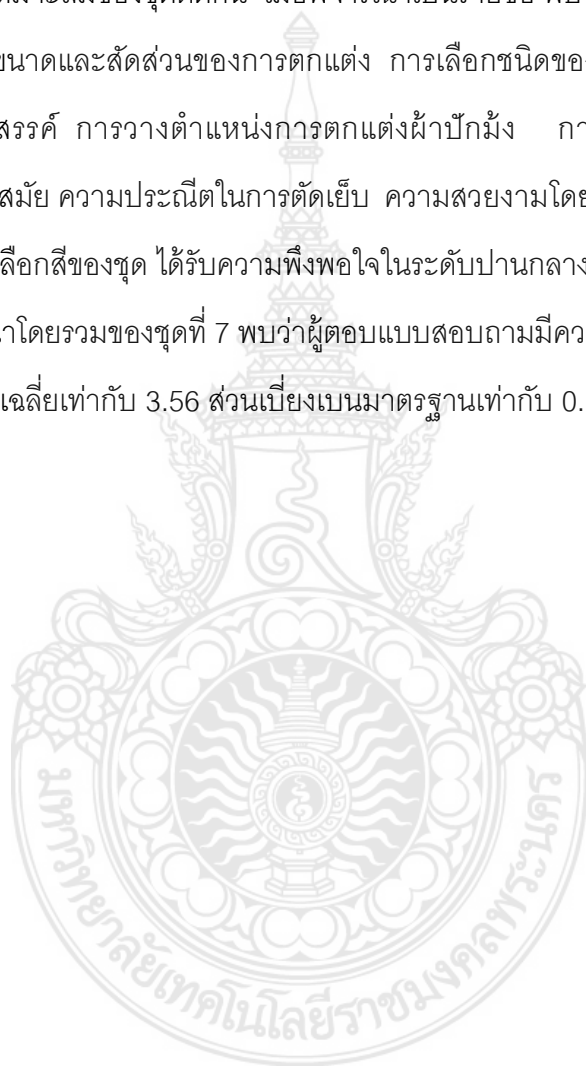
ชุดที่ 7	\bar{x}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง			
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก	3.58	0.79	มาก
การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก	3.56	0.73	มาก
ขนาดของลวดลาย	3.55	0.92	มาก
การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก	3.47	0.80	ปานกลาง
การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก	3.62	0.89	มาก
ความสวยงามของลวดลายปัก	3.56	0.84	มาก
รวม	3.56	0.47	มาก
ความเหมาะสมของชุดติดกัน			
รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น	3.60	0.89	มาก
ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง	3.60	0.83	มาก
การเลือกสีของชุด	3.44	0.84	ปานกลาง
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด	3.54	0.84	มาก
การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์	3.65	0.76	มาก
การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง	3.54	0.91	มาก
การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์	3.62	0.88	มาก
ความทันสมัย	3.59	0.89	มาก
ความประณีตในการตัดเย็บ	3.51	0.85	มาก
ความสวยงามโดยรวม	3.60	0.83	มาก
รวม	3.57	0.36	มาก
รวม	3.56	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ชุดที่ 7 ดังนี้

ด้านความเหมาะสมของผ้าปักม้ง ชุดที่ 7 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก ขนาดของลวดลายปัก การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก ความสวยงามของลวดลายปัก ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนการเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.56

ด้านความเหมาะสมของชุดติดกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์ ความทันสมัย ความประณีตในการตัดเย็บ ความสวยงามโดยรวม ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนการเลือกสีของชุด ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.57

เมื่อพิจารณาโดยรวมของชุดที่ 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อ ชุดที่ 7 อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33

ตารางที่ 4.20 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ชุดที่ 8

(n=400)

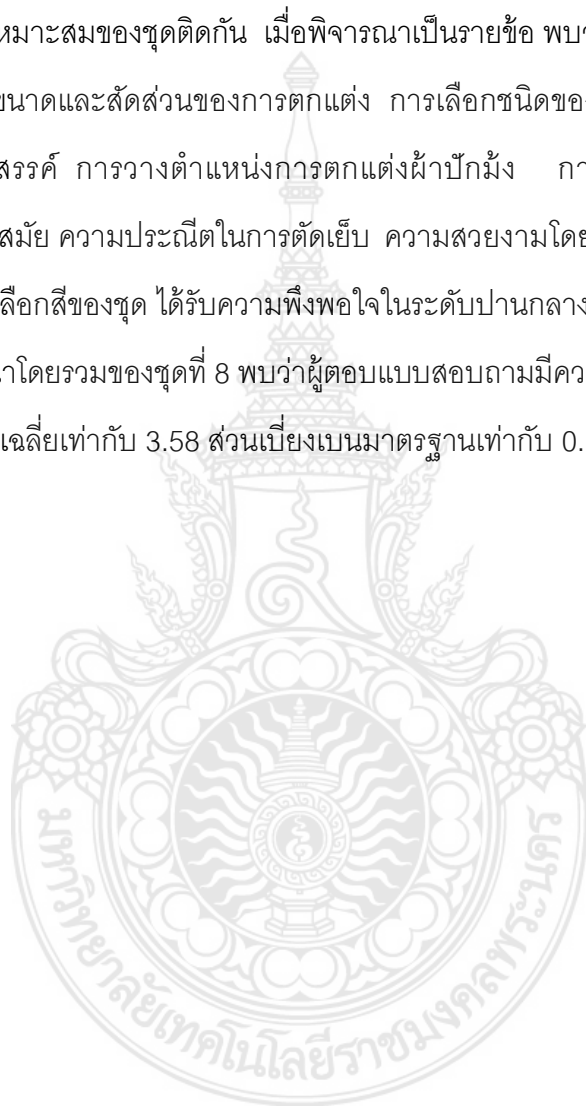
ชุดที่ 8	\bar{x}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง			
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก	3.6	0.77	มาก
การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก	3.58	0.72	มาก
ขนาดของลวดลาย	3.57	0.91	มาก
การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก	3.50	0.79	มาก
การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก	3.65	0.87	มาก
ความสวยงามของลวดลายปัก	3.59	0.82	มาก
รวม	3.58	0.46	มาก
ความเหมาะสมของชุดติดกัน			
รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น	3.61	0.88	มาก
ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง	3.62	0.82	มาก
การเลือกสีของชุด	3.45	0.83	ปานกลาง
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด	3.55	0.84	มาก
การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์	3.68	0.75	มาก
การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง	3.55	0.91	มาก
การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์	3.64	0.87	มาก
ความทันสมัย	3.65	0.85	มาก
ความประณีตในการตัดเย็บ	3.53	0.84	มาก
ความสวยงามโดยรวม	3.60	0.83	มาก
รวม	3.59	0.35	มาก
รวม	3.58	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ชุดที่ 8 ดังนี้

ด้านความเหมาะสมของผ้าปักม้ง ชุดที่ 8 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก ขนาดของลวดลายปัก การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก ส่วนการเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก ความสวยงามของลวดลายปัก ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.58

ด้านความเหมาะสมของชุดติดกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์ ความทันสมัย ความประณีตในการตัดเย็บ ความสวยงามโดยรวม ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนการเลือกสีของชุด ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.59

เมื่อพิจารณาโดยรวมของชุดที่ 8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อ ชุดที่ 8 อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32

ตารางที่ 4.21 ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น
ชุดที่ 9

(n=400)

ชุดที่ 9	\bar{x}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
ความเหมาะสมของผ้าปักม้ง			
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก	3.61	0.83	มาก
การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก	3.62	0.80	มาก
ขนาดของลวดลาย	3.51	1.02	มาก
การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก	3.55	0.85	มาก
การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก	3.43	0.91	ปานกลาง
ความสวยงามของลวดลายปัก	3.50	0.90	ปานกลาง
รวม	3.53	0.60	มาก
ความเหมาะสมของชุดติดกัน			
รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น	3.62	1.01	มาก
ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง	3.65	1.02	มาก
การเลือกสีของชุด	3.61	1.10	มาก
การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด	3.44	0.89	ปานกลาง
การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์	3.69	0.82	มาก
การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง	3.22	1.02	ปานกลาง
การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์	3.69	1.00	มาก
ความทันสมัย	3.68	0.96	มาก
ความประณีตในการตัดเย็บ	3.46	0.93	ปานกลาง
ความสวยงามโดยรวม	3.45	0.94	ปานกลาง
รวม	3.55	0.48	มาก
รวม	3.54	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.21 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ชุดที่ 9 ดังนี้

ด้านความเหมาะสมของผ้าปักม้ง ชุดที่ 9 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก ขนาดของลวดลายปัก การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนการเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก ความสวยงามของลวดลายปัก ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.53

ด้านความเหมาะสมของชุดติดกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์ ความทันสมัย ได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนการเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง การเลือกสีของชุด ความประณีตในการตัดเย็บ ความสวยงามโดยรวม ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.55

เมื่อพิจารณาโดยรวมของชุดที่ 9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อ ชุดที่ 9 อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46

ตารางที่ 4.22 ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น

ชุดที่	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1	3.58	0.43	มาก
2	3.61	0.42	มาก
3	3.60	0.42	มาก
4	3.62	0.42	มาก
5	3.70	0.38	มาก
6	3.59	0.34	มาก
7	3.56	0.33	มาก
8	3.58	0.32	มาก
9	3.54	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่าความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากทุกชุดพบว่า ทั้ง 9 ชุด มีระดับ

ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยดังนี้ ชุดกระโปรงติดกันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ชุดที่ 5 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.70 รองลงมาคือ ชุดที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 3.62 ชุดที่ 2,3,6,1 และ 8,7,9 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ 3.61, 3.60, 3.59, 3.58, 3.56, 3.54

4.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น ผู้ศึกษาได้อภิปรายผล ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 21 – 23 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีรายได้ (ต่อเดือน) ต่ำกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่มีความสนใจผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง และยังคงใช้เคยซื้อ ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง และเคยซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งเป็นของที่ระลึกมากที่สุด ส่วนปัญหาที่พบจากการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง คือ ด้ายเป็นขุย เหตุผลที่พิจารณาในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง คือ การดูแลรักษา และเหตุผลที่พิจารณาในการเลือกซื้อชุดกระโปรงติดกัน คือ ความสวยงาม ช่วงราคาที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อชุดกระโปรงติดกัน คือ ช่วงราคา 301-500 บาท นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสนใจในการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง โดยให้เหตุผลว่า เป็นการช่วยส่งเสริมอนุรักษ์ผ้าปักม้ง เพิ่มโอกาสให้วัยรุ่นได้มีโอกาสใส่ผ้าปักม้งมากขึ้น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สร้างความแปลกใหม่ สร้างรายได้ให้ผู้ปักผ้าเพื่อจำหน่าย ลวดลายผ้าปักม้งปักได้อย่างสวยงาม ความลงตัวของสีสันทันและลวดลาย เมื่ออยู่บนชุดกระโปรงติดกันแล้วทำให้ดูโดดเด่น ความประณีตในการตัดเย็บ ลวดลายปักได้อย่างละเอียดประณีต แบบของชุดสวมใส่ได้ทุกโอกาส สอดคล้องกับการสำรวจของ (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ , 2550) ที่ได้สำรวจทัศนคติและพฤติกรรมผู้บริโภคต่อเสื้อผ้าชุดทำงาน พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะซื้อสินค้าเมื่อชอบหรือถูกใจประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามตัดสินใจซื้อชุดทำงานมากที่สุด คือ ความสวยงาม รูปแบบ ความทันสมัย รองลงมา คือ คุณภาพของสินค้า และความถี่ในการซื้อคือ ซื้อทุกเดือน และสอดคล้องกับ (พัชรินทร์, 2553) วัยรุ่นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการแต่งกาย เครื่องประดับ รูปลักษณ์ภายนอก การซื้อเสื้อผ้าของวัยรุ่นจะเลือกซื้อแบบที่คิดว่าเหมาะสมกับรูปร่างของตนเอง และราคาไม่แพงเกินไป และสอดคล้องกับแนวคิด

ของ อัจฉรา (2542) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์เป็นการปรับปรุงรูปแบบของศิลปหัตถกรรมให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน โดยคำนึงถึงความสะดวกสบายในชิ้นงานที่คิดออกมาแต่ละครั้งและจะต้องรักษาเอกลักษณ์รูปแบบพื้นเมืองเดิม ๆ ไว้ แต่ทั้งนี้ก็ต้องเป็นการอนุรักษ์ที่ผสมผสานเอาแบบสมัยใหม่เข้าไปด้วย เพื่อขยายตลาดให้กว้างขึ้น ทั้งต้องยึดความต้องการของผู้ซื้อเป็นหลัก มีความเหมาะสมกับการใช้สอยในชีวิตประจำวัน

จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อ การพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากทุกรายชื่อของการประเมิน พบว่า ชุดที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 3.58 ชุดที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 3.61 ชุดที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 3.60 ชุดที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 3.62 ชุดที่ 5 มีค่าเฉลี่ย 3.70 ชุดที่ 6 มีค่าเฉลี่ย 3.59 ชุดที่ 7 มีค่าเฉลี่ย 3.56 ชุดที่ 8 มีค่าเฉลี่ย 3.58 ชุดที่ 9 มีค่าเฉลี่ย 3.54 ซึ่งทุกแบบได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ ด้านความเหมาะสมของผ้าปักม้ง การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ปัก การเลือกสีของผ้าที่ใช้ปัก ขนาดของลวดลายปัก การเลือกชนิดของไหมที่ใช้ปัก การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก ความสะดวกสบายของลวดลายปัก การใช้สีโทนอุ่นมาปักลวดลายลงบนผ้าปักสีขาวทำให้ลวดลายดูเด่นขึ้น ทำให้ได้รับความพึงพอใจในระดับมากสอดคล้องกับแนวคิดของ ดิสนีย์ (2552) ที่กล่าวว่า สีขาวให้ความรู้สึกบริสุทธิ์ สะอาด สดใส เบาบาง อ่อนโยนและเข้าได้กับทุกสี และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ วัฒนาพร (2557) สีโทนอุ่น ให้ความรู้สึก อบอุ่น มีพลัง ทำท่าย ตื่นเต้น ไร่ใจ ความร่าเริง ความเบิกบานสดชื่น ชีวิตใหม่ ความสดใหม่ ความสุขสว่าง การแผ่กระจาย

ด้านความเหมาะสมของชุด รูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่น ขนาดและสัดส่วนของการตกแต่ง การเลือกสีของชุด การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักม้ง การนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปใช้ประโยชน์ ความทันสมัย ความประณีตในการตัดเย็บ ความสะดวกสบายโดยรวม สอดคล้องกับแนวคิดของ ธีระชัย (2544) ที่กล่าวว่า ผลิตภัณฑ์ในยุคปัจจุบันความสะดวกสบายนับว่ามีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าหน้าที่ใช้สอยเลย ความสะดวกสบายจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อเพราะประทับใจความสะดวกสบายจะเกิดมาจากสองสิ่งด้วยกันคือรูปร่างและสี การกำหนดรูปร่างและสีในงานออกแบบผลิตภัณฑ์ไม่เหมือนการกำหนดรูปร่างและสี ได้ตามความนึกคิดของจิตรกรที่ต้องการ แต่ในงานออกแบบผลิตภัณฑ์เป็นในลักษณะศิลปะอุตสาหกรรมจะทำตามความชอบ และรู้สึกนึกคิดของนักออกแบบแต่เพียงผู้เดียวไม่ได้จำเป็นต้องยึด

ข้อมูลและเกณฑ์การผสมผสานรูปร่างและสีสันทันให้เหมาะสม ด้วยเหตุของความสำคัญของรูปร่างและสี ที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์ นักออกแบบจึงจำเป็นต้องศึกษาวิชาทฤษฎีหรือหลักการออกแบบ และทฤษฎีสี ซึ่งเป็นวิชาทางด้านของศิลปะแล้วนำมาประยุกต์ผสมผสานใช้กับศิลปะทางด้านอุตสาหกรรม ให้เกิดความกลมกลืน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านความเหมาะสมของผ้าปักมั่ง ในส่วนของการเลือกชนิดของไหม ที่ใช้ปักลวดลายพบว่า ชุดที่ 7 ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลางอาจเพราะ เส้นด้ายที่ใช้ปักแทนไหมที่ชาวเขาเผ่ามั่งใช้ปักมีขนาดเล็กกว่าทำให้ลวดลายปักไม่สวยงามเท่าที่ควร การเลือกสีของไหมที่ใช้ปักของพบว่า ชุดที่ 2 และชุดที่ 9 ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง อาจเพราะ สีของไหมที่ใช้ปัก ลวดลายมีสีสันทันน้อยเกินไป สีสันทันไม่สดใสเหมือนของชาวเขาเผ่ามั่งแบบเดิม ความสวยงามของ ลวดลายปัก พบว่าชุดที่ 1 ชุดที่ 4 และชุดที่ 9 ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง อาจเพราะ ลวดลายในการปักมีรายละเอียดน้อยเกินไป

ด้านความเหมาะสมของชุดติดกัน ในส่วนของรูปทรงของชุดมีความเหมาะสมกับวัยรุ่นพบว่า ชุดที่ 3 ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลางอาจเพราะ แบบของชุดเป็นผู้ใหญ่มากเกินไปไม่เหมาะสมกับวัยรุ่น การเลือกสีของชุดพบว่า ชุดที่ 7 และชุดที่ 8 ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลางอาจเพราะสีของผ้าที่ใช้ตัดชุดไม่เหมาะสมกับวัยรุ่น การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุดพบว่า ชุดที่ 1 ชุดที่ 2 และชุดที่ 9 ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลางอาจเพราะผ้าที่ใช้ตัดชุดไม่เหมาะกับรูปทรงของชุด การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักมั่งพบว่า ชุดที่ 9 ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง อาจ เพราะ ไม่มีการกระจายลวดลายผ้าปักมั่ง ใช้ลวดลายผ้าปักมั่งมากเกินไปทำให้ดูแข็ง สอดคล้องกับ พิรยา (2553) กล่าวว่า การวางลายโดยใช้ช่องไฟหรือความห่างที่ไม่เท่ากัน ลวดลายและช่องไฟที่มีความแตกต่างหลากหลาย ดูแล้วทำให้ลดความซ้ำลดความน่าเบื่อลงได้ ความประณีตในการตัดเย็บ พบว่า ชุดที่ 1,2,3 และชุดที่ 9 ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลางอาจเพราะชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ผ้าที่ใช้ตัดชุดเป็นผ้าลูกไม้จำเป็นต้องเพิ่มความระมัดระวังในการตัดเย็บเพิ่มขึ้น ส่วนชุดที่ 3 และชุดที่ 9 อาจ เพราะลวดลายผ้าปักมั่งเป็นลายสามเหลี่ยมเวลาเย็บปะกับผ้าตัวจำเป็นต้องเพิ่มความระมัดระวังในการ ตัดเย็บ ความสวยงามโดยรวม ของชุดที่ 1,3 และชุดที่ 9 ได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง ชุดที่ 1 อาจเพราะ ความสวยงามของลายปัก การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด และความประณีตในการตัดเย็บ

ชุดที่ 3 อาจเพราะ รูปทรงของชุดไม่เหมาะสมกับวัยรุ่น ความประณีตในการตัดเย็บ ส่วนชุดที่ 9 อาจเพราะ การเลือกสีของไหมที่ใช้ปัก ความสวยงามของลวดลายปัก การเลือกชนิดของผ้าที่ใช้ตัดชุด การวางตำแหน่งการตกแต่งผ้าปักมั่ง ความประณีตในการตัดเย็บ และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมในทุกชุด พบว่า ชุดที่ 5 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.70 รองลงมาคือ ชุดที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 3.62 และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ชุดที่ 9 มีค่าเฉลี่ย 3.54

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น เป็น การศึกษาวิจัย มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง สำหรับวัยรุ่น 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่ง ด้วยผ้าปักม้งสำหรับวัยรุ่น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ ต้นแบบชุดกระโปรงติดกัน จำนวน 9 ชุด และแบบสอบถามความพึงพอใจในการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งสำหรับ วัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ คือกลุ่มสตรีวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ที่อาศัยอยู่ใน จังหวัดเชียงใหม่ ใช้วิธีการแจกแบบสอบถามแบบบังเอิญ จำนวน 400 คน

5.1 สรุปผล

5.1.1 ต้นแบบชุดกระโปรงติดกันที่ได้จากการพัฒนา

ชุดที่ 1 ทรง Slim line เป็นชุดสีน้ำตาลแดง ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 1 เทคนิคที่ ใช้ในการตกแต่งผ้าปักม้งลงบนชุดคือ การตัดปะ

ชุดที่ 2 ทรง Slim line เป็นชุดสีน้ำตาลแดง ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 2 เทคนิคที่ ใช้ในการตกแต่งผ้าปักม้งลงบนชุดคือ การตัดต่อ

ชุดที่ 3 ทรง Slim line เป็นชุดสีชมพูแดง ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 3 เทคนิคที่ ใช้ในการตกแต่งผ้าปักม้งลงบนชุดคือ การตัดปะ

ชุดที่ 4 ทรง Soft conscious line เป็นชุดสีส้ม ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 1 เทคนิคที่ใช้ในการตกแต่งผ้าปักม้งลงบนชุดคือ การตัดปะ

ชุดที่ 5 ทรง Soft conscious line เป็นชุดสีเหลือง ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 2 เทคนิคที่ใช้ในการตกแต่งผ้าปักม้งลงบนชุดคือ การตัดต่อ

ชุดที่ 6 ทรง Soft conscious line เป็นชุดสีส้ม ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 3

เทคนิคที่ใช้ในการตกแต่งผ้าปักม้งลงบนชุดคือ การตัดปะ

ชุดที่ 7 ทรง H line เป็นชุดสีน้ำตาลแดง ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 1 เทคนิคที่ใช้ในการตกแต่งผ้าปักม้งลงบนชุดคือ การตัดต่อ

ชุดที่ 8 ทรง H line เป็นชุดสีชมพู ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 2 เทคนิคที่ใช้ในการตกแต่งผ้าปักม้งลงบนชุดคือ การตัดต่อ

ชุดที่ 9 ทรง H line เป็นชุดสีชมพูแดง ตกแต่งด้วยผ้าปักม้งลายที่ 3 เทคนิคที่ใช้ในการตกแต่งผ้าปักม้งลงบนชุดคือ การตัดปะ

5.1.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 21 – 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.25 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 49 มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 66.5 มีรายได้ (ต่อเดือน) ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 75.25

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสนใจผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง และยังคงใช้เคยซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้งที่เคยซื้อมากที่สุดคือ ของที่ระลึก ส่วนปัญหาที่พบจากการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง คือ ด้ายเป็นขุย เหตุผลที่พิจารณาในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง คือ การดูแลรักษา และเหตุผลที่พิจารณาในการเลือกซื้อชุดกระโปรงติดกัน คือ ความสวยงาม ช่วงราคาที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อชุดกระโปรงติดกัน คือ ช่วงราคา 301-500 บาท นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสนใจในการพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักม้ง โดยให้เหตุผลว่า เป็นการช่วยส่งเสริมอนุรักษ์ผ้าปักม้ง เพิ่มโอกาสให้วัยรุ่นได้มีโอกาสสวมใส่ผ้าปักม้งมากขึ้น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สร้างความแปลกใหม่ สร้างรายได้ให้ผู้ปักผ้าเพื่อจำหน่าย ลวดลายผ้าปักม้งปักได้อย่างสวยงาม ความลงตัวของสีสันทันและลวดลายเมื่ออยู่บนชุดกระโปรงติดกันแล้วทำให้ดูโดดเด่น มีความประณีตในการตัดเย็บ ลวดลายปักได้อย่างละเอียดประณีต แบบของชุดใส่ได้ทุกโอกาส

5.1.3 ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการพัฒนาผ้าปักม้งเพื่อตกแต่งชุดกระโปรงติดกันสำหรับวัยรุ่น

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากทุกชุด พบว่า ชุดที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 3.58 ชุดที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 3.61 ชุดที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 3.60 ชุดที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 3.62 ชุดที่ 5 มีค่าเฉลี่ย 3.70 ชุดที่ 6 มี

ค่าเฉลี่ย 3.59 ชุดที่ 7 มีค่าเฉลี่ย 3.56 ชุดที่ 8 มีค่าเฉลี่ย 3.58 ชุดที่ 9 มีค่าเฉลี่ย 3.54 ซึ่งทุกชุดได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักมั่งสำหรับวัยรุ่น ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

5.2.1.1 จากการศึกษาพบว่าผ้าที่นำมาปักลายนั้นมีขนาดตาผ้าเล็กมาก แม้จะได้ลายที่ละเอียด แต่ใช้เวลาในการปักนาน ควรนำผ้าที่มีตาผ้าขนาดใหญ่กว่านี้มาทดลองปัก

5.2.1.2 จากการศึกษาพบว่าการออกแบบลวดลาย เมื่อนำมาเย็บเป็นชุดติดกันแล้ว ทำให้ลวดลายผ้าปักดูมากเกินไป เนื่องจากมีขนาดของลายเท่ากันทุกส่วน ดังนั้นจึงควรออกแบบลวดลายให้เหมาะสมกับรูปแบบของชุดเพื่อความสวยงามมากยิ่งขึ้น

5.2.1.3 จากการสำรวจความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามพึงพอใจต่อชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักมั่ง แต่ควรมีการพัฒนาลวดลายให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับแบบชุดกระโปรงติดกัน แบบอื่น ๆ ต่อไป

5.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.2.1 ควรมีการกระจายลายปักไม่ควรนำผ้าปักทั้งผืน มาตกแต่งเพราะจะทำให้ดูแข็ง และสิ้นเปลืองผ้าปัก

5.2.2.2 ควรมีการพัฒนาลายปัก เพิ่มขึ้น

5.2.2.3 ควรใช้เทคนิคการตกแต่งผ้าปักมั่งด้วยเทคนิคอื่นนอกจากการตัดต่อ และการเย็บปะแล้ว เช่น การติดลูกไม้ การปักเลื่อม เพื่อให้สวยงามยิ่งขึ้น

5.2.2.4 ควรทดลองใช้ผ้าลายในการตัดชุดกระโปรงติดกันที่ตกแต่งด้วยผ้าปักมั่ง

5.2.2.5 ควรมีการกระจายกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา ไปยังเขตพื้นที่อื่น เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่แตกต่าง และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กัญญาภา ญาณวิโรจน์. 2552. “การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าเหลือใช้ด้วยเทคนิคการตัดต่อและ
การเย็บปะติด”. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
กมลรัตน์ หนองรัง . 2547. “การศึกษาหัตถกรรมชาวไทยภูเขาในจังหวัดเชียงใหม่”.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาศิลปศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
กระทรวงวัฒนธรรม. 2556. **ผ้าปักม้ง**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :
<http://www.m-culture.in.th/album/46613>, 5 กรกฎาคม 2556.
การตัดปะผ้า. 2556. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://th.lifestyleasia.com>, 12 กันยายน 2556.
การตัดต่อผ้า. 2556. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.catwalkqueen.tv>, 12 กันยายน
2556.
เกศินี ศรีรัตน์. “รายงานวิจัย บทบาทของผ้าปักต่อวิถีชีวิตชาวม้งบ้านหนองหอย ต.แม่แรง
อ.แม่ริม จ. เชียงใหม่.” มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
คำแสน (นามแฝง). 2556. **เดรสผ้าปักม้ง**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :
<https://www.facebook.com/khamsaen.chiangmai> , 5 กันยายน 2556.
จารุพรรณ ทวีทรัพย์ปรุง. 2543. **การออกแบบเครื่องแต่งกาย**. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
จารุลักษณ์ สุทธิโชติ. 2540. “การออกแบบและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าด้วยเทคนิค
การตัดต่อและเทคนิคการปะติด”. สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม.
จิตรพี ชวาลาวณิชย์. 2551. **การออกแบบเครื่องแต่งกาย**. อินฟอร์มีเดีย บู้คส์, กรุงเทพฯ.
จุฑาทิพ รัตนะนราพันธ์. 2554. **การตกแต่งเสื้อผ้า**. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
เจียมจิต เผือกศรี. 2546. **การออกแบบเสื้อ1**. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, กรุงเทพฯ.
ชุดติดกัน. 2556. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.glamour.com/weddings/blogs>, 15
มิถุนายน 2556.
ชุดเดรส. 2554. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.changshop-dresses.blogspot.com>,
15 มิถุนายน 2556.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ชุดแซก. 2556. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.uneasyhappiness.fi/groups/dress>, 15 มิถุนายน 2556.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541. **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ณัฐชภัคณัส ปานเสมศรี. 2551. **“ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อเสื้อผ้าแฟชั่นนำเข้าจากต่างประเทศของวัยรุ่นในสยามสแควร์”** สารະนิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาการตลาด). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดิสนีย์ สิงหวรรณศรี. 2552. **@ออกแบบสิ่งทอ**. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- เทรนด์สีเสื้อผ้าสตรี Spring และ Summer 2014**. 2556. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.colorsolutionsinternational.com/Spring-Summer-2024>, 12 สิงหาคม 2556.
- ธีระชัย สุขสด. 2544. **การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม**. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- ธีระชาติ สุขสด. 2544. **การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม**. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- ธีรดา สง่า. 2553. **“การออกแบบเครื่องแต่งกายวัยรุ่นที่แสดงออกถึงศิลปวัฒนธรรมจากผ้าทอมืออีสาน”** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (ภาควิชาานฤมิตรศิลป์). คณะศิลปกรรมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญยา พรหมบุรุษย์ และ ชานนท์ ชิงชยานุรักษ์. 2550. **“รายงานวิจัย การศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนา หัตถกรรมท้องถิ่นและการตลาด ในพื้นที่โครงการหลวง : กรณีศึกษาผ้าปักและผ้าบาติตชาติพันธุ์ม้ง”** คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2542. **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 20. จามจุรีโปรดักท์, กรุงเทพฯ.
- ประสิทธิ์ ลีปรีชา. ม.ป.ป. **“การค้าข้ามพรมแดนกับอัตลักษณ์ม้ง”**. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- , 2548. **“ม้งดอยปู่ยการค้าอัตลักษณ์ความเป็นชุมชนชาติพันธุ์”**. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- พนม เกตุมาน. 2550. **ปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่น**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.psyclin.co.th>, 25 มิถุนายน 2556.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ออนไลน์. 2556. **ผ้าปักม้ง**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : www.hilltribe.org, 3 มิถุนายน 2556.
- พัชรภา ศักดิ์โสภณ. 2548. **“อิทธิพลภาพโฆษณาแฟชั่นในนิตยสาร ต่อพฤติกรรมเลียนแบบ การแต่งกายของวัยรุ่น”**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชานิเทศศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- พัชรินทร์ เดโชทรัพย์. 2553. **“การออกแบบเครื่องแต่งกายวัยรุ่นสตรีจำลองช่วงอายุ 15-17 ปี โดยใช้ผ้ามีตำหนิจากโรงงาน ทัศนศึกษา บริษัทแสนทวี อินเตอร์กรุป จำกัด.”** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (ภาควิชาานฤมิตรศิลป์). คณะศิลปกรรมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิสนุ ฟองศรี. 2552. **การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย**. ต้นแก้ว, กรุงเทพฯ.
- พริยา สระมาลา. 2553. **แรงบันดาลใจในการออกแบบ ในพื้นฐานการออกแบบสิ่งทอ และแฟชั่น**. เอ.พี.กราฟิคดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด, กรุงเทพฯ.
- เพ็ญจันทร์ สังข์แก้ว. 2553. **“รายงานวิจัย การพัฒนาเอกลักษณ์ผ้าทอพื้นบ้านชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ตำบลเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์”**. เครือข่ายสถาบันการอุดมศึกษาภาคเหนือตอนล่าง, มหาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- 2556. **ผ้าม้ง**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://colletedinnigan.com>, 30 กรกฎาคม 2556.
- ภักดิญา สดภิบาล. 2553. **“การออกแบบเสื้อสำเร็จรูปสตรีด้วยผ้าปักชาวเขาเผ่าม้ง”**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- มูลนิธิกระเจกเงา. 2556. **ชาวเขาเผ่าม้ง**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : www.kanchanapisek.or.th, 20 มิถุนายน 2556.
- ยุทธ ไกยวรรณ์. 2545. **พื้นฐานการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. สุริวงยาสาส์น, กรุงเทพฯ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. อักษรเจริญทัศน์, กรุงเทพฯ.
- วัฒน์ จุฑะวิภาต. 2545. **การออกแบบเครื่องประดับไทย**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- วัฒนาพร เชื้อนสุวรรณ. 2556. **หลักการทัศนศิลป์**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : http://dusithost.dusit.ac.th/~chawalin_nia/site1/comgraphic/41color.pdf. 2 กันยายน 2556.
- ศรัณย์ จันทร์แก้ว. 2554. **“การพัฒนาลดรายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตดูไวบนผ้าใยกันซงเพื่อออกแบบชุดทำงานสตรี”**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์). คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ศรัณยา เกษมบุญญากร. 2555. **การจำแนกลักษณะโครงสร้างคุณสมบัติของเส้นใย**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.homeclub.nisit.ku.ac.th>. 2 กันยายน 2556.
- ศรีนวล แก้วแพรง. 2529. **การออกแบบและเลือกเสื้อผ้า**. พิมพ์ครั้งที่ 2. รามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- ศิริพรณ์ ปีเตอร์. 2550. **มนุษย์และการออกแบบ**. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540. **จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย**. พิมพ์ครั้งที่ 9. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ. **เส้นใยผ้า**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www2.mtec.or.th>. 2 กันยายน 2556.
- สาคร ชลสาคร. 2553. **รูปร่างกับโครงสร้างเสื้อผ้า**. ทริปเพิ้ล กรุ๊ป จำกัด, กรุงเทพฯ.
- . 2548. **วัสดุที่ใช้ผลิตและตกแต่งเสื้อผ้า**. สายธาร, กรุงเทพฯ.
- สุชา จันทร์อม. 2542. **จิตวิทยาพัฒนาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ.
- สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. 2550. **รายงานผลการสำรวจทัศนคติและพฤติกรรม การบริโภคต่อเสื้อผ้าชุดทำงาน**. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.
- สินนภา ภู่งง่า. 2544. **“การเปิดรับข่าวสาร ทศนคติ และการแต่งกายตามแฟชั่นของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร”**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (ภาควิชาการประชาสัมพันธ์) คณะนิเทศศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

สิริชัยและคณะ. 2554. “ส่วนประสมทางการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของเสื้อผ้าสำเร็จรูป กรณีศึกษาประชากรบริเวณสยามสแควร์”.

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุวรรณา เรื่องกาญจนเศรษฐ์. 2551. กลยุทธ์การสร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น. ชัยเจริญ ,กรุงเทพฯ.

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. 2555. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

<http://bps.ops.moph.go.th>, 5 มกราคม 2557.

สุพัทธา ศิริณวัฒน์. 2552 “การพัฒนาชุดสตรีอินเดียบนแบบปัญญาโดยใช้ผ้าทอมืออีสาน.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

สุวีรัตน์ ัญญเจริญ. 2554 “การตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

เสาวลักษณ์ คงคาอุยฉาย. 2549. ศิลปการตกแต่งเสื้อผ้า. โอเดียนสโตร์,กรุงเทพฯ.

หฤทัย ล่องกุลบุตร. 2551. “สมบัติเชิงกลของวัสดุผสมเส้นใยกันขงที่เสริมแรงด้วยท่อนาโนคาร์บอน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาวัสดุศาสตร์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อภิชาติ สนธิสมบัติ. 2556. เส้นใยสังเคราะห์. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

<http://www.en.rmutt.ac.th>. 2 กันยายน 2556.

อาภรณ์ ดีนาน. 2551. แนวคิดและวิธีการส่งเสริมสุขภาพวัยรุ่น. ไฮเดนกรุ๊ป ปรินทร์แอนดิมิเดีย, ชลบุรี.

อุไรวรรณ กรณษ์ และคณะ. 2556. “การพัฒนาแฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องประกอบการแต่งกายจากผ้าใยกันขง”. (ภาควิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม). คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

อุไรวรรณ ไทร้อย. 2545. “ความพึงพอใจที่มีต่อเสื้อนอกตกแต่งด้วยผ้าชนิด บ้านคำพระ จังหวัดอำนาจเจริญ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (ภาควิชาคหกรรมศาสตร์). คณะคหกรรมศาสตร์.

บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

อัมพร เบญจพลพิทักษ์. 2551. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

<http://www.ricd.go.th>, 25 มิถุนายน 2556.

อัจฉรา สโรบล. 2542. รายงานการวิจัยเรื่องแนวโน้มของรูปแบบผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าแฟชั่นมือ
ย้อมสีธรรมชาติ ในจังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อัญชัน สันติไชยกุล. “รูปแบบการดำเนินชีวิต การรับรู้เกี่ยวกับตนเอง และการรับนวัตกรรม
สินค้าแฟชั่นของวัยรุ่น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (ภาควิชาการประชาสัมพันธ์).

คณะนิเทศศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉรา วรรณสถิตย์. ม.ป.ป. การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายสตรี. โรงพิมพ์สามเจริญพานิช,
กรุงเทพฯ.

David L. Loudon and Albert J. Della Bitta. 1993. Consumer Behavior: Concepts and
applications. McGraw-Hill. New York.

Maria, Piacentini. and Greig, Mailer. 2004, Symbolic consumption in teenager's clothing
choices. Journal of Consumer Behaviour, 3,3, 251-262.

Seunghee, Lee. 2006. Body image perception and clothing behavior issues for adolescent
daughters and their mothers. “n.p.” Alabama.